

การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

นายจิราวัฒน์ ขจรศิลป์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2553
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A PROPOSE MODEL OF PROTOTYPE SPORTS SCHOOLS IN THAILAND

Mr. Jirawat Khajornsilp

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Physical Education

Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

โดย

นายจิราวัฒน์ ขจรศิลป์

สาขาวิชา

พลศึกษา

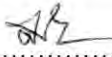
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิม ชัยวัชรภรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์

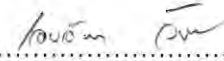
คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

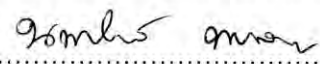
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต คณิงสุขเกษม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิม ชัยวัชรภรณ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนินทร์ชัย อินทิภรณ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร. นพรัตน์ พบลาภ)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้จากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิม ชัยวัชรภรณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาในการให้ความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้ข้อคิดต่าง ๆ ในการวิจัย ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน และผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 12 ท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ให้สัมภาษณ์ และตอบแบบสอบถามทั้ง 2 รอบ ตลอดจนเข้าร่วมสนทนากลุ่ม เป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรม สั่งสอน และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์แก่ผู้วิจัย ตลอดที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น บุคลากร นักเรียนที่เป็นกำลังใจให้ในการศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ให้ทุนการศึกษาในครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณแม่ศิริวรรณ รุจิราบัตร ดร. เพ็ญพรรณ ขจรศิลป์ พี่ยิมส์ และน้องยีนส์ ที่ให้ความรักและให้กำลังใจและการสนับสนุนผู้วิจัยมาเป็นอย่างดี ขอขอบคุณ พี่ ๆ น้อง ๆ ครอบครัวขจรศิลป์ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอแสดงความสำเร็จและความภาคภูมิใจในครั้งนี้ให้กับ คุณพ่อเฉลิม และคุณแม่ระเป็ย ขจรศิลป์ อันเป็นที่รักยิ่งที่สุดในชีวิต แม้ว่าวันนี้พ่อและแม่จะไม่ได้เห็นความสำเร็จของลูก แต่สิ่งที่ท่านสั่งสอนและปลูกฝังมาทำให้ลูกทำสำเร็จในวันนี้

จิราวัฒน์ ขจรศิลป์ : การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
(A PROPOSE MODEL OF PROTOTYPE SPORTS SCHOOLS IN THAILAN)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชราภรณ์,
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม : รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัสมา วัฒนบูรานนท์,
226 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยเพื่อการพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้งด้านการกีฬาและอาชีพการงาน โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) และเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน และผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 12 คน ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา นันทนาการ หรือ มีประสบการณ์ในฐานะผู้บริหารการกีฬา โรงเรียนกีฬา สมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถาม และคู่มือสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยเป็นรูปแบบเชิงข้อความที่มีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบโรงเรียนกีฬาในประเทศไทยได้มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ยุทธศาสตร์ 2. คุณภาพการศึกษา และ 3. คุณภาพการกีฬา

ภาควิชาภาควิชาหลักสูตร การสอน
และเทคโนโลยีการศึกษา
สาขาวิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

5084541427 : MAJOR PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS : MODEL OF PROTOTYPE SPORTS SCHOOLS / IN THAILAND

JIRAWAT KHAJORNILP: A PROPOSE MODEL OF PROTOTYPE SPORTS
SCHOOLS IN THAILAN. ADVISOR: ASSISTANT PROFESSOR CHALERM

CHIWATCHARAPORN, Ed.D., CO- ADVISOR: ASSOCIATE PROFESSOR AIM-UTCHA
WATTANABURANON, Ed.D., 226 pp.

The purpose of this research was to study a prototype of sports school in Thailand which developed talented students in sports to achieve sport performance and career excellence by using the Ethnographic Delphi Future Research (EDFR) technique and focus groups technique. Subjects were 17 experts and 12 focus group participants who either had knowledge and experience in sports, sports science, physical education and recreation, or had work experience as sports administrators, sports schools, sports associations, sports coaches/trainers. The research instruments were semi-structured interview questions, questionnaires, and a focus group manual. Data were analyzed by using means, median, and interquatile range.

The research results showed that the prototype of sports school in Thailand was of high quality and able to be used as a model of sports school in Thailand. The prototype of sports school consisted of three main components, including: 1.Strategic Formulation, 2. Educational Quality, and 3. Sports Quality

Department : Curriculum, Instruction.....

and Educational Technology

Field of Study : Physical Education.....

Academic Year : 2010..

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	10
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	10
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบ.....	13
การบริหารงานเชิงระบบ.....	17
การจัดการศึกษา.....	28
การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬา.....	31
การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ.....	40
แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554).....	52
เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR.....	54
เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Technique).....	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	78

บทที่ หน้า

การเลือกผู้เชี่ยวชาญ.....	78
ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	78
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	81
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	137
รายการอ้างอิง.....	163
ภาคผนวก.....	169
ภาคผนวก ก.....	170
หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย..	171
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	172
ภาคผนวก ข.....	173
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญสำหรับงานวิจัย EDFR.....	174
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการทำ EDFR.....	175
ภาคผนวก ค.....	177
หนังสือขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	178
รายชื่อผู้ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group).....	179
ภาคผนวก ง.....	180
แบบสัมภาษณ์ในการทำ EDFR 1 (EFR).....	181
แบบสอบถามในการทำ EDFR 2 (Delphi รอบ 1).....	188
แบบสอบถามในการทำ EDFR 3 (Delphi รอบ 2).....	201
คู่มือสนทนากลุ่ม.....	217
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	226

บทที่ หน้า

สารบัญญัตราจ

ตารางที่		หน้า
1	ความเข้าใจผิดบางประการของคนทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ.....	41
2	แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยแบบเดลฟาย.....	56
3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ.....	88
4	แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านกลยุทธ์ ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1).	101
5	แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านโครงสร้างองค์การ ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1).....	110
6	แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านระบบการปฏิบัติงาน ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1).....	113
7	แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านบุคลากร ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1).	119
8	แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1).....	121

ตารางที่	หน้า
9 แสดงค่านิยมฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ของรูปแบบ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1).....	125
10 แสดงค่านิยมฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ด้านค่านิยมร่วม ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1).....	127

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการเล่นกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ทั้งนี้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา , 2545) ในมาตรา 10 วรรค 4 ที่ระบุว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ” ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกีฬา จึงนับว่าเป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษอย่างเหมาะสมตามเจตนารมณ์ที่ต้องการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

จากข้อมูลในด้านจำนวนการอ่านออกเขียนได้ของประชากรในประเทศใดอาจเป็นดัชนีอย่างหนึ่งที่ชี้ผลสำเร็จของความทั่วถึงในระบบการจัดการศึกษาปกติ คุณภาพของการจัดการศึกษาพิเศษก็ถือว่าเป็นดัชนีชี้วัดความเจริญทางการศึกษาและศักยภาพของเทคโนโลยี ในขณะที่การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษก็เป็นดัชนีบ่งชี้แนวโน้มความเจริญหรือสมรรถนะของประเทศนั้น ในอนาคตการจัดการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มนี้จึงเป็นสิ่งที่หลายสังคมระบุว่า เป็นการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนสูงสุดของประเทศ แต่สำหรับนักการศึกษาแล้วการจัดการศึกษาให้กับเด็กกลุ่มนี้มีคุณค่ามากกว่าประเด็นของผลตอบแทนต่อแผ่นดินเท่านั้น อานิสงค์ดังกล่าวจะได้อะไรกับการศึกษาคือเรื่องของสิทธิความเท่าเทียม มนุษยธรรม และการยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬานั้น ยิ่งทำให้พลเมืองของประเทศเกิดการพัฒนาคุณภาพมากยิ่งขึ้น ตามที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการและดำเนินการกีฬาเพื่อให้ผู้เล่นได้เล่นกีฬาในวิธีการที่ถูกต้องนั้นจะทำให้บุคคลได้มีการพัฒนาทั้งในด้าน (1) การมีสมรรถภาพทางร่างกายดีขึ้น (2) การมีทักษะการกีฬาดีขึ้น (3) การมีความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬาดีขึ้น (4) การมีคุณธรรมประจำตัวมากขึ้น และ (5) การมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายมากขึ้นพร้อม ๆ กันด้วย จะเห็นได้ว่าการพัฒนาคนทางด้านกีฬานั้นเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีต่อสังคมและประเทศชาติ ยิ่งเป็นการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษแล้วยิ่งจะเพิ่มการพัฒนาให้เกิดขึ้นได้มากขึ้น

ด้านข้อมูลที่น่าสนใจในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, (2544) ได้กล่าวถึงนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษว่า องค์การ UNESCO ได้ให้คำแนะนำว่าจะต้องไปค้นหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ แล้วรับการ พัฒนาซึ่งจะช่วยเป็นทางรอดของประเทศ

ด้านสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, (2548) กล่าวถึงหนังสือรีพับลิคว่า โสเครตีส ได้แย้งกับพลาโต เกี่ยวกับศักยภาพทางสติปัญญาว่า นักปราชญ์นั้นก็คือ คนที่ “มีสัจนิยมใน ความรู้ทุกแขนงและมีความกระหายใคร่จะเรียนรู้ และไม่เคยมืดมัวพึงพอใจต่อความรู้ที่ตนได้รับ นั้น” มีสถาบันและนักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของผู้มีความสามารถพิเศษ ดังนี้ U.S. office of Education (1972 และ 1993) ได้มาจาก U.S. Department of Education (1993) ที่พัฒนา และปรับปรุงจาก Marland Report (U.S. Department of Education, 1972) ที่อ้างอิงจากรายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2545) กล่าวถึงผู้ที่มีความสามารถพิเศษว่า “เด็กและเยาวชนที่มีการแสดงออกถึง ความสามารถอันโดดเด่นหรือแสดงถึงศักยภาพของความเก่งเป็นที่ประจักษ์ และประสบ ความสำเร็จแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่มีอายุ หรือประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมเดียวกัน” และยังกล่าวถึง สภาผู้แทนการศึกษาแห่งชาติ สหรัฐอเมริกาได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “เด็กและ เยาวชนที่ได้รับการคัดแยกว่าเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษทั้งในระดับก่อนวัยเรียน ปฐมวัย หรือ ระดับประถมศึกษา และเป็นผู้ที่แสดงออกถึงคุณสมบัติ หรือความสามารถที่บ่งบอกถึงศักยภาพ เป็นที่ประจักษ์ในด้านความสามารถที่แสดงออกถึงพัฒนาการระดับสูงด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ด้าน สติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ การศึกษาลักษณะวิชาเฉพาะสาขาหรือความสามารถด้านการเป็น ผู้นำ หรือด้านพัฒนาการและทัศนศิลป์

Marland (1972) ได้กล่าวถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษว่า เป็นเด็กที่มีศักยภาพ หรือ ผลสัมฤทธิ์ด้านใดด้านหนึ่งดังต่อไปนี้ ภูมิปัญญาทั่วไป (General Intellectual Ability) ความสามารถทางการเรียนสาขาใดสาขาหนึ่ง (Specific Academic Aptitude) ความคิด สร้างสรรค์สูง (Creative or Productive Thinking) ความสามารถในการเป็นผู้นำ (Leadership ability) ความสามารถในศิลปะ และดนตรี (Visual and Performing Arts Ability) ความสามารถ ในการใช้กล้ามเนื้อ และประสาทสัมผัส (Psychomotor ability)

Renzulli (1978) กล่าวว่า เด็กปัญญาเลิศต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ที่ เรียกว่า หลักทฤษฎีสามห่วง (Renzulli's Three-Ring Model) คือ ต้องมีความสามารถเหนือเกณฑ์ เฉลี่ย (Above Average Ability) ความมานะมุ่งมั่น (Task Commitment) และ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ (Creativity)

Maker (1982) เขียนไว้ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นเด็กที่มีอารมณ์อ่อนไหว มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะเรียนรู้ สร้างสรรค์หรือเข้าใจสิ่งต่างๆ เด็กเหล่านี้ชอบการได้ลงมือสำรวจ สังเกต และทำการทดลองทุกวิธีการของการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่มีความหลากหลายนี้ให้เกิดความเข้าใจ มีความคิดที่ลึกซึ้งขึ้น และสร้างความคิดรวบยอดได้ดี ซึ่งบุคลิกลักษณะเหล่านี้เป็นประโยชน์ ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายและท้าทายมากขึ้น

อุษณีย์ โภธิสุข (2537) ได้กล่าวถึงเด็กที่มีความสามารถพิเศษว่าโดยปกติแล้วเด็กกลุ่มนี้จะมีลักษณะพิเศษบางประการที่สังเกตได้ในเรื่องของความสนใจ ความถนัด ความอยากรู้อยากเห็น หรือบางคนอาจชอบหลากหลายลักษณะผสมผสานกัน แต่บางคนไม่แสดงออก ซึ่งอาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม หรือขาดการกระตุ้นที่เหมาะสม หรือจากปัจจัยอื่นๆ จึงมักถูกสรุปว่าเด็กเหล่านี้ไม่ใช่เด็กที่มีความสามารถพิเศษจึงละเลยไม่สนใจความรู้สึกและความต้องการของเด็กเหล่านี้ไป

จากคำจำกัดความของนักการศึกษาหลายท่านข้างต้น สรุปได้ว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถสูงทางสติปัญญาหรือความถนัดเฉพาะด้าน ซึ่งแยกออกเป็นสองประเภท คือ เด็กที่มีสติปัญญาเป็นเลิศ (The gifted child) หมายถึง เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงกว่าปกติ และเด็กที่มีความถนัดเฉพาะด้าน (The talented child) หมายถึง เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่งหรือมากกว่า สำหรับนักเรียนโรงเรียนกีฬานั้นก็ก็เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา

ในต่างประเทศหลายประเทศได้ให้ความสำคัญและจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษจนประสบความสำเร็จ ดังเช่น ประเทศจีน (Cooperative Research Group of Supernatural Children of China : CRGSCC) (Freeman, 2002) ได้เห็นความสำคัญของเด็กที่มีความสามารถพิเศษจนมีคำกล่าวว่า การขัดเกลาพรสวรรค์ ยิ่งเร็วเท่าไรยิ่งดี เด็กที่ประสบความสำเร็จสูงจึงถูกเรียกว่า เด็กที่มีความสามารถเหนือปกติ (Supernatural Children) ผู้ที่มีความสามารถจึงได้รับการเลี้ยงดูเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าเพื่อตัวของเด็กเอง ในปี ค.ศ. 1978 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เมื่อประเทศจีนส่งเสริมความทันสมัย ต้องการสร้างความรู้เกี่ยวกับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ทำให้เกิดความร่วมมือทำงานวิจัยเกี่ยวกับผู้ที่มีความสามารถเหนือปกติของจีน

ในทวีปยุโรปหลายประเทศได้เห็นความสำคัญกับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ภูมิภาคยุโรปเสนอข้อแนะนำให้ประเทศต่างๆ ในยุโรปออกกฎหมายเพื่อให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถพิเศษมีสิทธิทางการศึกษาที่เท่าเทียมกับเด็กทั่วไป ทำให้การศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษได้รับ

ความสนใจอย่างจริงจังในระดับชาติ และประเทศเยอรมนีเริ่มมีการก่อตั้ง Junior Academy สำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษในช่วงอายุ 13–16 ปี ตั้งแต่ปี 2001 เป็นต้นมา (Freeman, 2003)

ปัจจุบันประเทศสหรัฐอเมริกา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551) มีนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษ (gifted and talented students) ประมาณ 2,392,300 คน จากนักเรียน 47,846,000 คน หรือประมาณร้อยละ 5 ของนักเรียนทั้งหมด นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1983 ถึงปี ค.ศ. 2006 สถานการณ์การดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษในประเทศสหรัฐอเมริกามีความเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางทางการพัฒนาที่ดีขึ้น มีหน่วยงานและสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้ความสนใจในการเสาะหาอัจฉริยะ (talent search) โดยมีการจัดหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้ที่มีความสามารถพิเศษ

คณะกรรมการโครงการนำร่องศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพเด็กและเยาวชน 2539 (คุณฉวี โพธิสุข, 2537) กล่าวถึงปัญหาของเด็กที่มีความสามารถพิเศษตอนหนึ่งว่า ประเทศไทยยังมีปัญหาในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษอยู่มาก เพราะยังขาดองค์กระบวนวิชาที่จะมารับผิดชอบกับเรื่องนี้โดยตรง ขาดบุคลากรที่จะมาช่วยเหลือ ขาดครูที่รู้เรื่องนี้และขาดงบประมาณในการจัดการในทุกระดับของโครงการ ในขณะที่เราจึงมีความจำเป็นที่เราจะช่วยกันคิดดำเนินการเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน

การจัดการศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนทั่วไป ทำให้การส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ปัจจุบันประเทศไทย ได้เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่มบุคคลดังกล่าว โดยในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา มีการกำหนดนโยบายและทิศทางการดำเนินงานไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ พ.ศ. 2541 ซึ่งคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2541 ได้อนุมัติในหลักการของแผนพัฒนาดังกล่าวตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเสนอ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ดังกล่าว โดยให้มีมาตรการที่จะทำให้เกิดการกระจายโอกาสครอบคลุมกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นเป้าหมายซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ รวมถึงให้มีมาตรการที่จะทำให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายและแผนเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรบุคคลของประเทศ โดยมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อเป็นกรอบ และแนวทางในการพัฒนาด้านการกีฬามาแล้ว 4 ฉบับ ได้แก่ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531–2539) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540–2544) ฉบับที่ 3

(พ.ศ. 2545–2549) และ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551) เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านการกีฬาของประเทศไทยที่ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. 2545 โดยประกอบด้วยสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 ฉบับและได้กำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไว้ว่า “เด็ก เยาวชน และประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีมาตรฐานระดับสากลนำไปสู่การกีฬาอาชีพ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาและการบริหารจัดการที่ดี” และได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ 6 ประเด็นคือ “ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ” “ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ” “ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ” “ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ” “ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา” และ “ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬา”

สาระสำคัญจาก แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 4 ฉบับนั้น ในยุทธศาสตร์ที่ 3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ” เป็นยุทธศาสตร์ที่มีสาระสำคัญต่อการส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา คือโรงเรียนกีฬา

จากสภาพที่ผ่านมา แม้ว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญและได้มีการดำเนินการในเรื่องนี้มา ระยะหนึ่งแล้ว แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติการรวมถึงพ่อแม่ผู้ปกครอง และบุคคลทั่วไปยังขาดความเข้าใจในเรื่องความจำเป็นที่จะต้องจัดการศึกษาให้เด็กกลุ่มนี้ ที่สำคัญคือขาดความรู้ในเรื่องกระบวนการจัดการศึกษา ขาดการประสานงาน รวมถึงขาดการส่งเสริมสนับสนุนอย่างเพียงพอที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาคเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสภาพการณ์ปัจจุบันประเทศไทยมีความจำเป็นต้องมีผู้นำที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรู้ความสามารถอย่างสูงพร้อมไปกับการมีคุณธรรมจริยธรรม ที่จะนำประเทศไทยให้สามารถยืนหยัดอยู่บนพื้นฐานอันแข็งแกร่งมั่นคงด้วยตนเอง ก่อนที่จะเข้าสู่การแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมั่นใจ ซึ่งจากสถิติประมาณการร้อยละ 1 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544) ของเด็กที่มีอายุระหว่าง 3-17 ปี ในปีที่ผ่านมา ประเทศไทยสูญเสียเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ ไปเป็นจำนวนกว่า 1.2 แสนคน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้ร่วมมือกับสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาดำเนินงานนำร่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษพร้อม ๆ กับการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการควบคู่มานานกว่า 5 ปี ทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนจำเป็นต้องมีความรู้เพียงพอที่จะช่วยให้นโยบาย

ที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน และเห็นควรจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาในเรื่องนี้ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและจริงจังต่อไป

สถานการณ์การสนับสนุนเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาของประเทศไทยตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีหน้าที่ในการดูแลงานด้านการกีฬาของประเทศมาตลอด ปัจจุบันการสนับสนุนนักเรียนดังกล่าวเป็นงานในความดูแลของสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สถาบันการพลศึกษา, 2551) ที่ได้ก่อกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 โดยมีวิสัยทัศน์ ของสถาบันการพลศึกษา คือ เป็นสถาบันชั้นนำที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬาและสุขภาพสู่ความเป็นเลิศ ระดับมาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน และได้กำหนดพันธกิจ ของสถาบันการพลศึกษา คือ 1) จัดการศึกษา ด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง 2) ศึกษาวิจัยและให้บริการทางวิชาการกับชุมชน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น 3) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษและบกพร่องทางร่างกาย 4) ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ในส่วนสาระสำคัญของพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกีฬา คือ มาตรา 3 “ให้โรงเรียนกีฬาที่ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามพระราชบัญญัตินี้” ทำให้สถานะของโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาโดยตรง

สำหรับโรงเรียนสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีประวัติการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาดังนี้

โรงเรียนกีฬาแห่งแรก (กรมพลศึกษา, 2539) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2534 ที่โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จากการดำเนินการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี มีผลการดำเนินงานในระดับที่ดี จึงได้รับความสนใจจากผู้ปกครองและนักเรียนสมัครเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการกระจายโอกาสทางการศึกษาและสนองความต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาของผู้ปกครองและนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและพัฒนา กีฬาอย่างต่อเนื่อง กรมพลศึกษาจึงได้เสนอโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาต่อคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาขึ้นมาอีกหลายแห่ง ในปัจจุบันมีโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษาทั้งหมด 11 แห่ง กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ (โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น, 2550) ประกอบด้วย โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ

โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา ลักษณะของโรงเรียนกีฬา มีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำ รับนักเรียนชายและหญิง นักเรียนทุกคนได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นค่าใช้จ่ายด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การศึกษาและการดูแลสุขภาพ โดยโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการให้ตลอดปีการศึกษาและรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-ตอนปลาย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช. 2551

สำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาเมื่อเริ่มต้น มีอยู่ 3 ประการด้วยกัน (กรมพลศึกษา, 2539) คือ 1) จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรการกีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริม และพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา 2) เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ และมีคุณภาพเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ 3) ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนาการกีฬาและนักกีฬาของชาติ

ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬานั้นเดิมโรงเรียนกีฬามี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 โรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบ ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญและวิชากีฬาในโรงเรียนเบ็ดเสร็จ ซึ่งเดิมจัดที่โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีแห่งเดียว และรูปแบบที่ 2 โรงเรียนกีฬา รูปแบบประหยัดที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเฉพาะวิชากีฬาในโรงเรียนกีฬา แต่วิชาสามัญนั้นต้องนำนักเรียนไปเรียนกับโรงเรียนมัธยมทั่วไป ซึ่งจากการทำวิจัยของกรมพลศึกษา (2542) ได้ทำการวิจัย การศึกษาแนวทางการปรับโรงเรียนรูปแบบประหยัดเป็นโรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบสังกัดกรมพลศึกษา และผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่ 2 โรงเรียนกีฬาในรูปแบบประหยัดมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ จึงได้มีการปรับรูปแบบของโรงเรียนกีฬาทุกโรงเรียนมาเป็นเต็มรูปแบบเหมือนกับโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีทั้งหมด

จากผลการศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับโรงเรียนกีฬา (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, 2545) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกีฬาพบว่า 1) การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียนกีฬาและท้องถิ่น 2) การจัดหลักสูตรและการเรียนรู้อย่างไม่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีความเป็นเลิศทางการกีฬาได้ 3) โรงเรียนกีฬาไม่มีหลักสูตรเฉพาะของโรงเรียนกีฬาในการจัดการศึกษารูปแบบพิเศษสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการกีฬา การจัดการเรียนการสอนยังเข้าช้อนกับวิชาสามัญ มีปัญหาในการจัดแบ่งเวลาเรียน และไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความสามารถทั้งทางวิชาการและการกีฬา 4) การจัดหลักสูตรและการเรียนรู้อำนาจอยู่ที่

ความสามารถพิเศษทางการกีฬายังไม่สามารถผลักดันให้ประเทศไทยมีนักกีฬาที่มีความสามารถทัดเทียมนานาชาติรายประเทศ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

จากการวิจัยของนิติพันธ์ สระภักดี และคนอื่น ๆ (2539) ได้ดำเนินการวิจัยการดำเนินงานของโรงเรียนกีฬา จากกรมพลศึกษา (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานในโรงเรียนกีฬา ฉบับที่ 1 และกรม พลศึกษา (2544) ยังได้ทำการศึกษาเรื่องการวิจัยอย่างมีส่วนร่วมกับการพัฒนาโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา ซึ่งจากการสรุปการศึกษาค้นคว้าวิจัยของโรงเรียนกีฬาที่ผ่านมา ที่เป็นการศึกษาเพื่อหาข้อบกพร่องและแนวทางการพัฒนาโรงเรียนกีฬา จากการศึกษาค้นคว้าการดำเนินงานของโรงเรียนกีฬาที่กล่าวมาแล้ว พบว่าโรงเรียนกีฬาในประเทศไทยที่เปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอน ครั้งแรก ที่โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยังมีปัญหาหลายด้านที่ทำให้การดำเนินการของโรงเรียนกีฬายังไม่เกิดความคุ้มค่าและคุ้มค่าต่องบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาล

จากการค้นพบข้อบกพร่องและปัญหาจากการจัดการศึกษา ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยขึ้น เพื่อให้ได้รูปแบบของโรงเรียนกีฬาที่มีความเหมาะสมคุ้มค่าต่อการลงทุน จัดการศึกษา และต่อการพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬา เพื่อนำรูปแบบดังกล่าวไปใช้กับโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งโรงเรียนกีฬาสังกัดหน่วยงานอื่นที่เปิดดำเนินการในรูปแบบของโรงเรียนกีฬาต่อไป

คำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบอะไรบ้างที่ทำให้โรงเรียนกีฬาสามารถดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ ในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ
2. รูปแบบโรงเรียนกีฬาของประเทศไทยควรมีรูปแบบอย่างไรที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้งด้านการศึกษาและอาชีพการงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยเพื่อการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้งด้านการศึกษาและอาชีพการงาน

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัย 6 ประการ ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ของโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยเชิงข้อความ เช่น ยุทธศาสตร์ โครงสร้าง คุณภาพการศึกษา การจัดการบุคคลเข้าทำงาน คุณภาพการศึกษา เป็นต้น
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถในระดับนโยบายการบริหารการศึกษาของประเทศไทย การบริหารโรงเรียนกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาที่ประสบความสำเร็จสามารถพัฒนานักเรียนเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ผู้บริหารสมาคมกีฬาในประเทศไทย ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดจำนวน 17 ท่าน
4. การวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) และเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group)
5. ด้านแนวทางการศึกษาผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของแมคคินซี (McKinsey 7 s Framework) (McKinsey, 2010) เป็นแนวทางในการศึกษาซึ่งประกอบด้วย
 - 5.1 กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน ของกิจการ
 - 5.2 โครงสร้าง (Structure) เป็นโครงสร้างขององค์การที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจ ของผู้บริหาร การแบ่งโครงสร้างงานตามหน้าที่ ตามผลิตภัณฑ์ ตามลูกค้า ตามภูมิภาค ได้อย่างเหมาะสม
 - 5.3 ระบบ (System) หมายถึง กระบวนการและลำดับขั้นการปฏิบัติงานทุกอย่างที่เป็นระบบที่ต่อเนื่องสอดคล้องประสานกันทุกระดับ
 - 5.4 รูปแบบ (Style) หมายถึง การจัดการที่มีรูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะขององค์การ เช่น การสั่งการ การควบคุม การจูงใจ สะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์การ

5.5 การจัดการบุคคลเข้าทำงาน (Staff) หมายถึง การคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาบุคคลกรอย่างต่อเนื่อง

5.6 ทักษะ (Skill) หมายถึง ความโดดเด่น ความเชี่ยวชาญในการผลิต การขาย การให้บริการ

5.7 ค่านิยมร่วม (Shared value) หมายถึง ค่านิยมร่วมกันระหว่างคนในองค์กร ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

6. ด้านการนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบเชิงข้อความ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบถามมีอิสระในการตอบแบบสอบถามของการวิจัย
2. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามมีความเต็มใจ ตั้งใจ และมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. **รูปแบบ** หมายถึง รูปแบบเชิงข้อความเป็นการอธิบาย เพื่อ สื่อความหมายให้เห็นโครงสร้างของโรงเรียนกีฬา องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ทำให้โรงเรียนกีฬาเกิดการพัฒนา

2. **โรงเรียนกีฬา** หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา สังกัดสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง

3. **รูปแบบโรงเรียนกีฬา** หมายถึง รูปแบบเชิงข้อความเป็นการอธิบายแนวทางในการบริหารงานจัดการโรงเรียนกีฬา เพื่อการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬา

4. **โรงเรียนกีฬาต้นแบบ** หมายถึง โรงเรียนกีฬา ที่เป็นรูปแบบได้รับการยอมรับว่าเป็นหลัก เป็นแบบอย่างหรือเป็นแบบฉบับ ที่เหมาะสมของประเทศไทยเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบของประเทศไทย เพื่อนำไปเป็นต้นแบบในการดำเนินการโรงเรียนกีฬาที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

2. เพื่อนำรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยไปเป็นข้อมูลต่อการพัฒนาการบริหารจัดการและการพัฒนาโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและหน่วยงานอื่นๆ ที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบโรงเรียนกีฬาที่จัดการเรียนการสอนนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศในประเด็นสำคัญจำนวน 9 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบ

- 1.1 รูปแบบ
- 1.2 ประเภทของรูปแบบ
- 1.3 องค์ประกอบของรูปแบบ
- 1.4 การพัฒนารูปแบบ

ประเด็นที่ 2 การบริหารงานเชิงระบบ

- 2.1 ความหมายของระบบ
- 2.2 องค์ประกอบของระบบ
- 2.3 ระบบการศึกษา
- 2.4 องค์ประกอบและปัจจัยในการจัดระบบทางการศึกษา
- 2.5 ความสำคัญของการจัดระบบทางการศึกษา
- 2.5 สถานการณ์ที่ต้องใช้การจัดระบบทางการศึกษา
- 2.6 ขอบข่ายของการจัดระบบทางการศึกษา

ประเด็นที่ 3 การจัดการศึกษา

ประเด็นที่ 4 การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬา

- 4.1 การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย
- 4.2 การจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬาในต่างประเทศ

ประเด็นที่ 5 การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ

- 5.1 ความเข้าใจผิดบางประการของคนทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
- 5.2 วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
- 5.3 ใครคือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
- 5.4 หลักในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
- 5.5 การจัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ประเด็นที่ 6 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554)

ประเด็นที่ 7 เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR

ประเด็นที่ 8 เทคนิคการสนทนากลุ่ม

ประเด็นที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ 1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบ

1. รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

1.1 ความหมายเกี่ยวกับรูปแบบ

วินัย ทองแถม (2548) ได้กล่าวไว้ว่า “รูปแบบ” หรือ “Model” เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายหลายอย่างซึ่งโดยทั่วไปแล้วรูปแบบจะหมายถึง สิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นรูปแบบอย่างใด อย่างหนึ่ง เช่น รูปแบบจำลองสิ่งก่อสร้าง รูปแบบในการพัฒนาชนบท รูปแบบในการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

ในพจนานุกรมการศึกษาซึ่งบรรณาธิการโดย Good (1973) นั้นได้รวบรวมความหมายของรูปแบบเอาไว้ 4 ความหมาย ดังนี้

1. เป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำ
2. เป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบ เช่น ตัวอย่างในการออกเสียงภาษาต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบ เป็นต้น
3. เป็นแผนภูมิหรือรูปสามมิติซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการหรือแนวคิด
4. เป็นชุดของปัจจัย หรือ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งรวมกันเป็นตัวประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม อาจจะเขียนออกเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์หรือบรรยายเป็นภาษาก็ได้

จะเห็นได้ว่าความหมายของรูปแบบนั้นจะต้องเกิดจากการเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นที่ยอมรับและสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่าง แนวทาง หรือหลักในการคิดเพื่อการพัฒนาสิ่งที่เป็นแบบให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ฉะนั้นรูปแบบโรงเรียนกีฬาที่ผู้วิจัยศึกษาจึงเป็นรูปแบบที่เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นที่ยอมรับและสามารถนำไปใช้เป็นแบบอย่าง แนวทาง หรือหลักในการคิดเพื่อการพัฒนาโรงเรียนกีฬาในอนาคต

1.2 ประเภทของรูปแบบ

นักวิชาการต่างๆ ได้แบ่งประเภทของรูปแบบไว้หลายลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น Keeves (1988) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์เอาไว้ 4 ประเภท คือ

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปมัยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนเปรียบเทียบกับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับ นักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษา แผนภูมิ หรือรูปภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นๆ

3. Mathematic Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

4. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ของบิดามารดา สภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้านและระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปประเภทของรูปแบบมีหลายประเภทด้วยกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ภาษาแผนภูมิ และรูปภาพ ในการบรรยายหรืออธิบาย เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

1.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

จากการศึกษาตัวอย่างของรูปแบบจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ พบว่าไม่มีปรากฏหลักเกณฑ์ที่เป็นเกณฑ์ตายตัวว่ารูปแบบนั้นต้องมีองค์ประกอบอะไรบ้าง อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของปรากฏการณ์ที่ผู้สนใจดำเนินการศึกษา ส่วนการกำหนดองค์ประกอบ รูปแบบในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดองค์การและการบริหารจัดการ ตามแนวคิดของ Brown and Moberg (1980) ได้สังเคราะห์รูปแบบขึ้นจากแนวคิดเชิง

ระบบ (System Approach) กับหลักการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Approach) และองค์ประกอบตามรูปแบบของ Brown and Moberg (1980) ประกอบด้วย

1. สภาพแวดล้อม (Environment)
2. เทคโนโลยี (Technology)
3. โครงสร้าง (Structure)
4. กระบวนการจัดการ (Management Process) และการตัดสินใจสั่ง

การ (Decision Making)

สำหรับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารการศึกษาเท่าที่พบจากการศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องพบว่าส่วนใหญ่จะกล่าวถึง การจัดองค์การบริหารหรือโครงสร้างระบบบริหารและแนวทางในการดำเนินงานในภาระหน้าที่ ที่สำคัญๆ ในการบริหารงานขององค์การนั้นๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานการเงิน เป็นต้น

จากแบบจำลองของแมคคินซี (McKinsey 7s Framework)(2008) นี้ เป็นกรอบการพิจารณาและการวางแผนเพื่อกำหนดกลยุทธ์ในองค์การโดยการประสานองค์ประกอบทั้ง 7 ตัวให้สอดคล้องประสานกัน ตัวแปรแต่ละตัวมีความสำคัญต่อการบริหารองค์การ เริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ขององค์การเกี่ยวข้องกับการพิจารณาโครงสร้างองค์การ เป้าหมายขององค์การ ระบบการดำเนินงาน ทักษะที่ใช้ในการทำงาน บุคลากร รูปแบบพฤติกรรมของพนักงานและเป้าหมายที่ต้องการ

1. กลยุทธ์ (Strategy) หมายถึง การวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน ของกิจการ
2. โครงสร้าง (Structure) เป็นโครงสร้างขององค์การที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ รวมถึงขนาดการควบคุม การรวมอำนาจ และการกระจายอำนาจ ของผู้บริหาร การแบ่งโครงสร้างงานตามหน้าที่ ตามผลิตภัณฑ์ ตามลูกค้า ตามภูมิภาค ได้อย่างเหมาะสม
3. ระบบ (System) หมายถึง กระบวนการและลำดับขั้นการปฏิบัติงานทุกอย่างที่เป็นระบบที่ต่อเนื่องสอดคล้องประสานกันทุกระดับ
4. รูปแบบ (Style) หมายถึง การจัดการที่มีรูปแบบวิธีที่เหมาะสมกับลักษณะองค์การ เช่น การสั่งการ การควบคุม การจูงใจ สะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์การ
5. การจัดการบุคคลเข้าทำงาน (Staff) หมายถึง การคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาบุคคลกรอย่างต่อเนื่อง

6. ทักษะ (Skill) หมายถึง ความโดดเด่น ความเชี่ยวชาญในการผลิต การขาย การให้บริการ

7. ค่านิยมร่วม (Shared value) หมายถึง ค่านิยมร่วมกันระหว่างคนในองค์กร ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

โดยสรุปแล้วในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบว่าจะประกอบด้วยอะไรบ้าง จำนวนเท่าใด มีโครงสร้างและความสัมพันธ์กันอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ที่เรากำลังศึกษาหรือ จะออกแบบแนวคิด ทฤษฎีและหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบแต่ละรูปแบบนั้นๆ เป็นหลัก ส่วนกรอบแนวคิดของ McKinsey 7 s Framework เป็นกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมในการบริหารองค์กร ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรใช้กรอบแนวคิดดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เรื่องรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยเพื่อให้ครอบคลุมองค์ประกอบในสิ่งที่ผู้วิจัยศึกษา

1.4 การพัฒนารูปแบบ

Keeves (1988) ได้กล่าวถึงหลักการอย่างกว้างๆ เพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ

1. รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (ของตัวแปร) มากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงธรรมดา อย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงแบบเส้นตรงแบบธรรมดาทั่วไปนั้นก็มิมีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ

2. รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้ สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อมูลสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้

3. รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องการศึกษา ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

4. นอกจากคุณสมบัติต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่

จะเห็นได้ว่าการพัฒนารูปแบบแบ่งออกเป็นตอนๆ ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนจะมีการดำเนินการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ประเด็นที่ 2 การบริหารงานเชิงระบบ

การบริหารเชิงระบบมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการในองค์กรทางการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดที่ควรศึกษา ดังนี้

2.1 ความหมายของระบบ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2538) ได้กล่าวถึงระบบ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่รวมกันและต่างทำหน้าที่ของตนเองอย่างมีระเบียบโดยส่วนประกอบหรือปัจจัยต่างๆ ของระบบ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อาจแบ่งได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ระบบที่หมายถึงหน่วยงาน มีทั้งประเภทระบบที่มีชีวิต เช่น ระบบย่อยอาหาร ระบบหัวใจ ระบบขับถ่าย ระบบที่ไม่มีชีวิต เช่น ระบบรถยนต์ เครื่องยนต์ เครื่องฉายข้ามศีรษะ พัดลม รวมทั้งระบบที่ไม่มีตัวตนให้เห็นหรือเห็นเพียงบางส่วน เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม ระบบการศึกษา เป็นต้น

2. ระบบที่หมายถึงกระบวนการทำงาน คือขั้นตอนการทำงานที่อาจเรียกชื่อต่างๆ กัน เช่น วิธีการเชิงระบบ การทำงานเชิงระบบ หรือการทำงานเป็นกระบวนการ ซึ่งระบบดังกล่าวนำมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการทำงานของระบบที่เป็นหน่วยงานนั่นเอง ลักษณะสำคัญของการทำงานที่เป็นกระบวนการ หรือวิธีการเชิงระบบก็คือการทำงานทุกขั้นตอน ตั้งแต่ต้นจนจบ หรือที่เรียกว่า การทำงานครบวงจร ก็จะส่งผลให้งานบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นตอนการทำงานที่เป็นกระบวนการนั้นได้มีผู้เสนอและแบ่งขั้นตอนไว้หลายๆ แบบแล้วแต่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น กระบวนการการบริหาร กระบวนการนิเทศ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้นกระบวนการเชิงระบบที่นิยมใช้กันมาก คือ

1. การกำหนดปัญหาและความต้องการจำเป็น
2. การวิเคราะห์ทางเลือกในการแก้ปัญหา
3. การพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและวางแผนการแก้ไข
4. การดำเนินงานตามแผน / โครงการ
5. การประเมินผล

โดยสรุปความหมายของระบบหมายถึงกระบวนการทำงานที่มีหลักการ มีกระบวนการซึ่งในการทำงานครบวงจร อย่างมีระบบก็จะส่งผลให้งานในโรงเรียนก็ฟ้าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 องค์ประกอบของระบบ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2538) ได้จัดโครงสร้างของระบบแต่ละระบบมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

- ปัจจัยนำเข้า (Input)
- กระบวนการ (Process)
- ผลงานหรือผลผลิต (Product)

1. **ปัจจัยนำเข้า (Input)** หมายถึงทรัพยากรและสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบข้างระบบที่ถูกป้อนเข้าไปให้ทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบแรกที่จะนำไปสู่การดำเนินงานระบบ เช่น ในระบบทางการศึกษาในโรงเรียน ตัวป้อนได้แก่ โรงเรียน ครู นักเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและของนักเรียนเอง เป็นต้น

2. **กระบวนการ (Process)** หมายถึง วิธีการดำเนินงานต่างๆ ที่ทำให้สิ่งป้อนเข้าไปเกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่ผลงานหรือผลผลิตของระบบ ซึ่งนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สองของระบบ เช่น ในระบบการศึกษากระบวนการ ได้แก่ วิธีการสอน หรือการบริหารการเรียนการสอนด้านต่างๆ เป็นต้น

3. **ผลงานหรือผลผลิต (Product)** เป็นองค์ประกอบสุดท้าย หมายถึงผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่างๆ ทั้งที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เกิดจากการดำเนินงานในระบบกระบวนการ ในระบบทางการศึกษา ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในลักษณะต่างๆ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 ของระบบจะมีการดำเนินงานไปตามลำดับและต่างก็มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมเดียวกันด้วย ส่วนการควบคุมหรือการตรวจสอบแก้ไขระบบอาจไม่เป็นไปตามลำดับก็ได้ เช่น ตัวนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการตรวจสอบแก้ไขจะต้องอาศัยข้อมูลย้อนกลับด้วย

2.3 ระบบการศึกษา

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาคนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีตามความต้องการของสังคมและจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542) ได้กำหนดระบบการศึกษาในมาตรา 15 ว่าการจัดศึกษามีสามรูปแบบคือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

1. **การศึกษาในระบบ** เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตรระยะเวลาของการศึกษา การจัดและการประเมินผล ซึ่งเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การจัดการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โรงเรียนกีฬาสามารถจัดการศึกษาได้ 3 ระบบคือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งจะเป็นการพัฒนาให้นักเรียนทางด้านการกีฬาจนถึงศักยภาพที่นักเรียนมีอยู่

2.4 องค์ประกอบและปัจจัยในการจัดระบบทางการศึกษา

การจัดระบบทางการศึกษามีองค์ประกอบและปัจจัยอยู่หลายประการที่เอื้อต่อการจัดระบบทางการศึกษา ดังนี้

องค์ประกอบในการจัดระบบทางการศึกษา

องค์ประกอบในการจัดระบบทางการศึกษาครอบคลุมสิ่งต่างๆ ที่ประมวลมาใช้ในการจัดระบบทางการศึกษา ได้แก่ สภาพแวดล้อมองค์ประกอบของระบบทางการศึกษา องค์ประกอบของวิธีการจัดระบบและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการศึกษา ดังนี้

1. สภาพแวดล้อม เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่จะต้องนำมาพิจารณาในการจัดระบบทางการศึกษา เพราะระบบทางการศึกษาที่จะพัฒนาขึ้นจะต้องให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่างๆ โดยจำแนกเป็น

1.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ทรัพยากรและข้อจำกัดต่างๆ สภาพแวดล้อมทางสังคม ทางการเมืองการปกครองและประชากร

1.2 สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความต้องการของสมาชิกในสังคม

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับระบบทางการศึกษา องค์ประกอบด้านวิชาการ ได้แก่ หลักสูตร เนื้อหาสาระ การเรียนการสอน และการประเมินองค์ประกอบด้านระดับการเรียนรู้ ได้แก่ ระดับปฐมวัยศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษาและองค์ประกอบด้านประเภทการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แบ่งการศึกษาเป็น 3 ประเภท คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

3. องค์ประกอบของวิธีการจัดระบบการศึกษา องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดระบบทางการศึกษา ครอบคลุมขั้นตอนหลักของการจัดระบบได้แก่ การวิเคราะห์

ระบบ การสังเคราะห์ระบบ การสร้างแบบจำลองระบบ และการทดสอบระบบหรืออาจจะใช้ องค์ประกอบของระบบ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และผลย้อนกลับ

4. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบทางการศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญยิ่งเพราะคน เป็นผู้จัดระบบตรวจสอบ และให้ความเห็นชอบ นำระบบไปใช้ประเมินผลและปรับปรุง บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบ ได้แก่ นักจัดระบบทางการศึกษา นักบริหาร นักวิชาการ และบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใช้ผลิตผลทางการศึกษา

โดยสรุปการจัดระบบการศึกษาจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายด้าน ด้วยกันที่จะทำให้การจัดระบบการศึกษามีประสิทธิภาพ เช่น สภาพแวดล้อม องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับระบบทางการศึกษา องค์ประกอบด้านวิชาการ องค์ประกอบของวิธีการจัดระบบ การศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบทางการศึกษา สำหรับโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย องค์ประกอบดังกล่าวจะส่งผลทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.5 ความสำคัญของการจัดระบบทางการศึกษา

การจัดระบบทางการศึกษา มีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือวางแผน และพัฒนาระบบการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ มีหลักประกันความสำเร็จในการดำเนินงานและการแก้ปัญหาการศึกษา ช่วยให้การดำเนินการศึกษาเป็นไปตามขั้นตอนที่สามารถตรวจสอบเมื่อเกิดปัญหา และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ

1. เป็นเครื่องมือวางแผนและพัฒนาระบบการศึกษาเพื่อสนองตอบความต้องการในการพัฒนาประเทศ นักวางแผนสามารถดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ นับตั้งแต่ สภาพแวดล้อม การกำหนดปรัชญา นโยบาย เป้าหมาย หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และรายละเอียดอื่นๆ

2. เป็นหลักประกันความสำเร็จในการดำเนินงานและการแก้ปัญหาการศึกษา

3. ช่วยให้การดำเนินการศึกษาเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

4. ทำให้สามารถประเมิน ติดตาม ตรวจสอบและแก้ไขเมื่อเกิดปัญหา หรือข้อบกพร่องในการดำเนินการศึกษา

5. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ

สรุปได้ว่าการจัดระบบการศึกษามีความสำคัญต่อการจัดระบบในโรงเรียนกีฬา เพื่อเป็นหลักประกันความสำเร็จในการดำเนินงาน เป็นเครื่องมือวางแผนและพัฒนาระบบการจัด

การศึกษา ทำให้การดำเนินการศึกษาเป็นไปตามขั้นตอนมีการ ประเมิน ติดตาม ตรวจสอบและ แก้ไขเมื่อเกิดปัญหาหรือข้อบกพร่องในการดำเนินการ

2.6 สถานการณ์ที่ต้องใช้การจัดระบบทางการศึกษา

การจัดระบบทางการศึกษาใช้ใน 3 สถานการณ์ได้แก่ การใช้เพื่อพัฒนา ระบบทางการศึกษาใหม่ใช้เพื่อเข้าแทรกในการแก้ปัญหา ทางการศึกษา และเพื่อปรับปรุงระบบ ทางการศึกษา

1. เพื่อเข้าแทรกในการแก้ปัญหาทางการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงาน การศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะการจัดการศึกษาระดับจุลภาคเช่น ระบบบริหารระบบการเรียนการสอนระบบสื่อการสอนระบบถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ระบบการ ประเมินหรือระบบการให้บริการ

2. เพื่อปรับปรุงระบบทางการศึกษา หลังจากให้ระบบทางการศึกษา ระบบใดระบบหนึ่งจะต้องประเมินว่าการดำเนินการบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพมีอะไร ต้องปรับปรุงการจัดระบบนี้อาจปรับปรุงในระดับมหภาคหรือระดับจุลภาค

โดยสรุปการจัดระดับการศึกษามีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือให้ได้ระบบ ทางการศึกษาในแง่มุมมองต่างๆที่ตอบสนองของความต้องการในการพัฒนาประเทศเป็นหลักประกัน ความสำเร็จในการดำเนินงานและการแก้ปัญหาการศึกษาช่วยให้การดำเนินการศึกษาเป็นไปตาม ขั้นตอนที่สามารถตรวจสอบเมื่อเกิดปัญหา และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบ การจัดระบบ ทางการศึกษาอาจใช้เพื่อพัฒนาระบบใหม่ ใช้เพื่อเข้าแทรกในการแก้ปัญหาทางการศึกษา และ เพื่อปรับปรุงระบบทางการศึกษา

2.7 ขอบข่ายของการจัดระบบทางการศึกษา

การจัดระบบทางการศึกษา ครอบคลุมในสองระดับใหญ่ คือ ระดับ มหภาคและระดับจุลภาค

1. การจัดระบบทางการศึกษาระดับมหภาค เป็นการจัดระบบการศึกษา ระดับนโยบายที่กำหนดมาตรการ แต่ไม่กำหนดรายละเอียดเป็นการจัดระบบทางการศึกษาชาติ อยู่ในรูปของโครงการศึกษาหรือแผนการศึกษาชาติ รวมถึงการจัดระบบสำหรับการศึกษาที่จำแนก ออกเป็นระดับกลุ่ม โดยยึดระดับการศึกษา การจัดระบบจะแบ่งเป็นระดับปฐมวัยศึกษา ระดับ ประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

2. การจัดระบบทางการศึกษาระดับจุลภาค เป็นการจัดระบบทาง การศึกษาในระดับปฏิบัติการในสถาบันการศึกษาที่ครอบคลุมระบบบริหาร ระบบการเรียน

การสอน ระบบสื่อการสอน ระบบการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ระบบการประเมินหรือระบบการให้บริการ

โดยสรุป การจัดระบบทางการศึกษามีหลายระดับคือ 1. ระดับมหภาค เป็นการ จัดระบบทางการศึกษาในรูปของแผนการศึกษา รวมทั้งระบบย่อยที่จำแนกเป็นระดับการศึกษา ต่างๆ และ 2. ระดับจุลภาค เป็นการจัดระบบทางการศึกษาในระดับสถาบันการศึกษา การจัดระบบทางการศึกษาควรเป็นความรับผิดชอบของนักการศึกษาร่วมกับนักเทคโนโลยี การศึกษา โดยมีนักเทคโนโลยีการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการจัดและออกแบบระบบ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้อง พิจารณาให้ความเห็นชอบ

การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับมหภาค

การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับมหภาค เป็นการ จัดระบบทางการศึกษาที่มุ่งให้เป็นระบบกลางสำหรับยึดถือและปฏิบัติขององค์กรและหน่วยงาน การศึกษาในระบบโรงเรียน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ การจัดระบบการศึกษาตาม ระดับการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การจัดระบบงานบริหาร การจัดระบบงานวิชาการ และการ จัดระบบงานบริการการศึกษา

1. การจัดระบบตามระดับการศึกษา เป็นการดำเนินการวางแผนจำแนก หมวดหมู่ออกเป็นระดับการศึกษา การจำแนกการศึกษาออกเป็นสายงานและการจัดการศึกษา เฉพาะเรื่องเป็นการจำแนกออกเป็นระดับปฐมวัยศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา

2. การจัดระบบการพัฒนาหลักสูตร เป็นการกำหนดขั้นตอนและ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรสำหรับระดับการศึกษา (ปฐมวัยศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา)

3. การจัดระบบงานบริหารระดับมหภาค เป็นการจัดระบบกลางสำหรับ การควบคุมสั่งการและปฏิบัติจากระบบบุคลากร และระบบการจัดการ การวางแผน ดำเนินการ การควบคุมดูแล และการประเมิน

4. การจัดระบบงานวิชาการระดับมหภาค เป็นการกำหนดขั้นตอนการ ดำเนินงานวิชาการจากส่วนกลางในการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดระบบการเรียนการสอน การ พัฒนาตำราเรียน แบบเรียนและสื่อการเรียน การประเมินการเรียนการสอน และระบบการนิเทศ จากส่วนกลาง

5. การจัดระบบงานบริการระดับมหภาค เป็นการดำเนินการจาก ส่วนกลางเพื่อพัฒนา ดำเนินการ ควบคุมดูแล และการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

โดยสรุป การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับมหภาค เป็นการจัดที่มุ่งระบบกลางสำหรับยึดถือและปฏิบัติขององค์กรและหน่วยงานการศึกษาในระบบโรงเรียน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการพัฒนาหลักสูตร ระบบงานบริหาร ระบบงานวิชาการ และระบบงานบริการ เป็นการดำเนินการวางแผน จำแนกหมวดหมู่ออกเป็นระดับ สายงาน และการศึกษาเฉพาะเรื่องการจัดระบบพัฒนาหลักสูตรเป็นการกำหนดขั้นตอนและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง การจัดระบบงานบริหารระดับมหภาค เป็นการจัดระดับกลาง ควบคุม สั่งการ และปฏิบัติการระบบบุคลากร การวางแผนการดำเนินการ การควบคุมดูแล และประเมินผลระบบงานวิชาการเป็นการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิชาการจากส่วนกลาง ระบบงานบริการเป็นการดำเนินการจากส่วนกลางเพื่อพัฒนา ดำเนินการ ควบคุมดูแล และการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับจุลภาค

การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับจุลภาค เป็นการจัดระบบทางการศึกษาในระดับสถาบันการศึกษา เกี่ยวข้องกับการจัดระบบงานบริหารการจัดระบบงานวิชาการ (จัดระบบการเรียนการสอน การจัดระบบสื่อการสอนการจัดระบบการประเมิน) และการจัดระบบงานบริการ

1. การจัดระบบงานบริหารในระดับสถาบันการศึกษา เป็นการจัดระบบบริหารงานที่สอดคล้องกับสภาพการณ์เฉพาะของแต่ละท้องถิ่น และสถาบันการศึกษา POSDCORB Plan เป็นกระบวนการบริหารที่พัฒนาขึ้นโดยลูเธอร์ กูลิค และลิดัลด์ เออวิก (Luter Grulick And Lyndall Urwick) (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2549).ได้แบ่งกระบวนการบริหารเป็น 7 ส่วน

2. การจัดระบบงานวิชาการในระดับสถาบันการศึกษา มีขอบเขตจำกัดลงไปที่การจัดระบบบริหารวิชาการ ระบบการเรียนการสอน ระบบผลิตสื่อการสอนและระบบประเมินที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา

2.1 การจัดระบบบริหารวิชาการในระดับสถาบันการศึกษา

เกี่ยวข้องกับการจัดสายงานด้านวิชาการตามคณะวิชา หมวดวิชา กลุ่มวิชาการจัดหัวหน้ากลุ่มลดหลั่นลงไปในระดับโรงเรียนแบ่งเป็นผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ หรือผู้ช่วยผู้บริหารที่มีหน้าที่ดูแลวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา

2.2 การจัดระบบการเรียนการสอนในระดับสถาบันการศึกษา มี

การกำหนดขั้นตอนและวิธีการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียน วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ และปัจจัยเกื้อหนุน

2.3 การจัดสื่อการสอนในระดับสถาบันศึกษา เป็นการกำหนด
ขั้นตอนและแนวทาง การประเมินการศึกษาที่ครอบคลุมการประเมินเป็นปัจจัยนำเข้า ประเมิน
กระบวนการและประเมินผล

3. การจัดระบบงานบริหารในระดับสถาบันการศึกษา เป็นการกำหนด
ขั้นตอนและขอบข่ายการให้บริการแก่ครู นักเรียน แหล่งวิทยากร ห้องปฏิบัติการ สวัสดิการ และ
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

โดยสรุป การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ระดับจุลภาค เป็นการ
จัดระบบการศึกษาในระดับสถาบันการศึกษา เกี่ยวข้องกับงานบริหารระบบงานวิชาการ และ
ระบบงานบริการ ในระบบงานบริหารเป็นการจัดที่สอดคล้องกับท้องถิ่น และสถาบันการศึกษา
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2549) ได้กล่าวถึง
การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียน โดยยึดหลัก POSDCORB Plan ของลูเธอร์ ภูลิด และ
ลิดคัล เออริค มีองค์ประกอบกระบวนการบริหารเป็น 7 ส่วนได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัด
องค์การ (Organizing) การจัดบุคลากร (Staffing) การกำกับดูแล (Directing) การประสานงาน
(Coordinating) การรายงาน (Reporting) การจัดงบประมาณ (Budgeting) งานจัดระบบงาน
วิชาการ มีขอบเขตที่จำกัดลง เป็นการจัดสายงานด้านวิชาการ หมวดวิชา กลุ่มวิชา ระบบการ
เรียนการสอน จัดให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียน วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ การจัดสื่อที่สอดคล้องกับ
วิธีการเรียนการสอน การประเมินผลเป็นการกำหนดขั้นตอนและแนวทาง ที่ครอบคลุม ปัจจัย
นำเข้า กระบวนการและประเมินผลระบบงานบริการ เป็นการให้บริการแก่ครู นักเรียน แหล่ง
วิทยากร ห้องปฏิบัติการ และสวัสดิการ ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

วิธีการจัดระบบงานบริหารการศึกษาในระบบโรงเรียน

การจัดระบบทางการศึกษาในระบบโรงเรียนมี 2 ระดับ คือ ระดับมหภาค
เป็นระดับที่กว้างจากส่วนกลาง และระดับจุลภาคที่อยู่ในระดับสถาบันการศึกษาในด้านการ
บริหารวิธีการจัดระบบการบริหารการศึกษาในระบบโรงเรียนทั้งสองระดับไม่แตกต่างกันนัก
กล่าวคือ จะครอบคลุมวิธีการจัดระบบองค์กร วิธีการจัดระบบการจัดการ (บุคลากร การเงิน พัสดุ
และการประเมินและติดตาม)

การจัดระบบงานบริหารการศึกษาทั้งสองระดับมักจะเกี่ยวพันกันและกัน
โดยส่วนกลางเป็นการกำหนดระบบบริหารหลักที่มุ่งจะให้เป็นหลักหรือมาตรฐานเดียวกัน ส่วน
ระดับสถาบันศึกษาก็จะจัดระบบการบริหารที่เหมาะสมกับที่สถาบันตั้งอยู่

1. วิธีการจัดระบบองค์กรในระบบโรงเรียน การจัดระบบองค์กร เป็นการ
ดำเนินการให้ได้มาซึ่งโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหาร กระบวนการ วิธีการ และการประเมินการ

ดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับ ปรัชญา ปณิธาน และเป้าหมาย ซึ่งจะมีผลทำให้องค์การดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีวิธีการจัดระบบขององค์กรที่เหมาะสมสอดคล้องกับรูปแบบการจ้างองค์กร

1.1 ความรู้พื้นฐาน ในการจัดระบบขององค์กร คือ แนวทางการ

จัดระบบขององค์กรและระดับการจัดระบบขององค์กร รูปแบบองค์กรที่จัดขึ้นควรเป็นองค์กรรูปนัย (Formal Organization) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กลุ่มคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมอย่างมีระเบียบแบบแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ วางระเบียบปฏิบัติ และมีระบบการบริหารควบคุมติดตามงานอย่างเด่นชัด การจัดระบบขององค์กรหน่วยงานใหม่ ใช้กับหน่วยงานที่เพิ่งมีการจัดตั้งใหม่ในสองลักษณะคือ 1. จัดตั้งหน่วยงานใหม่ เช่น การจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน และ 2. จัดตั้งหน่วยงานใหม่จากโครงสร้างเดิมที่มีอยู่แล้ว

1.2 องค์ประกอบสำหรับขั้นตอนการจัดระบบขององค์กร มีขั้นตอนที่

เป็นระเบียบระบบในรูปแบบคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการจัดระบบขององค์กรให้อยู่ในรูปของโครงการจัดตั้ง นักจัดระบบกำหนดขั้นตอนในการจัดระบบขององค์กรได้ 10 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่	1	ศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปัญหาทรัพยากร และความต้องการของหน่วยงานในการดำเนินกิจการ
ขั้นที่	2	กำหนด ปรัชญา ปณิธาน นโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดกรอบหลักในการกำหนดรายละเอียดของการจัดตั้งองค์กร กรอบสำคัญคือ ปรัชญา ปณิธาน นโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์
ขั้นที่	3	กำหนดรูปแบบขององค์กร โดยปกติ การจัดตั้งองค์กรมักจะมีรูปแบบไว้ก่อนแล้ว
ขั้นที่	4	กำหนดโครงสร้างการบริหารและการแบ่งส่วนองค์กรเป็นขั้น กำหนดรายละเอียดขององค์กรที่ครอบคลุมองค์กรกำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงาน
ขั้นที่	5	กำหนดรายละเอียดและวิธีดำเนินงาน การจัดทำแผนแม่บท แผนปฏิบัติการ การสื่อสารสั่งการ การรายงาน การควบคุม และการประเมินติดตาม
ขั้นที่	6	เขียนข้อบังคับหรือธรรมนูญขององค์กร เป็นการสรุปรายละเอียดออกมาเป็นกรอบเพื่อยึดถือปฏิบัติสำหรับบุคลากร
ขั้นที่	7	เขียนโครงการจัดตั้งหรือพัฒนาองค์กรขั้นประมวลอยู่ในรูปโครงการที่ครอบคลุมหลักการเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย การดำเนินงาน ทรัพยากร รายละเอียดขององค์กร ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ขั้นที่ 8 สถาปนาองค์กร เป็นขั้นนำเสนอโครงการให้ผู้มีอำนาจอนุมัติ พิจารณาเห็นชอบและอนุมัติการจัดตั้งโดยตราเป็นพระราชบัญญัติธรรมนูญ ข้อบังคับ สถาปนา องค์กรต่อไป

ขั้นที่ 9 ดำเนินงานองค์กร การดำเนินการตามธรรมนูญหรือข้อบังคับ กำหนดผู้รับผิดชอบ แบ่งส่วนงาน บรรจุบุคลากรหลัก พัฒนาแผนการดำเนินงาน พัฒนา กฎระเบียบและประกาศ ดำเนินการตามแผนพัฒนา

ขั้นที่ 10 ประเมินและติดตามเป็นการประเมินและติดตามการดำเนินงาน ขององค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อปรับเปลี่ยนและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2. วิธีการจัดระบบการจัดการในระบบโรงเรียน การจัดระบบการจัดการ เป็นการกำหนดองค์ประกอบ ขั้นตอนและรายละเอียด ในการจัดการโดยจัดให้อยู่ในรูปแบบจำลอง ระบบการจัดการ วิธีการจัดระบบการจัดการดำเนินการตามขั้นตอนหลักของการจัดระบบ

2.1 ความรู้พื้นฐานสำหรับการจัดระบบการจัดการ การบริหาร และขั้นตอนการจัดระบบการจัดการ

2.2 องค์ประกอบสำหรับขั้นตอนการจัดระบบการจัดการ ข้อมูล เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน นโยบาย วัตถุประสงค์การจัดการ องค์ประกอบในการ บริหารแบบจำลองการจัดการ ทรัพยากรที่จำเป็น ทดสอบระบบการจัดการ นำระบบไปใช้ และการ ประเมินและติดตามระบบนั้กจัดระบบสามารถกำหนดขั้นตอนในการจัดการได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาสภาพแวดล้อม ศึกษาความต้องการ ศักยภาพ โครงสร้าง พื้นฐาน ทรัพยากรและสภาพปัญหา

ขั้นที่ 2 ศึกษาปรัชญา ปณิธาน นโยบาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ เป็นกรอบดำเนินงานของหน่วยงาน

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์และจัดลำดับองค์ประกอบในการบริหาร องค์ประกอบ ด้านการวางแผน การจัดองค์กร การกำกับดูแล การประสานงาน การสื่อสาร การควบคุม การ ติดตามและประเมิน

ขั้นที่ 4 กำหนดขั้นตอนและแบบจำลองวิธีการจัดการ โดยยึดขั้นตอน หลัก 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การเตรียมการ การดำเนินงาน และการประเมิน

ขั้นที่ 5 ระบุโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดการเพื่อ จัดเตรียมและจัดทำให้พร้อมก่อนที่จะทดสอบประสิทธิภาพการจัดการ

ขั้นที่ 6 ทดสอบประสิทธิภาพระบบการจัดการ เป็นการประกันความ

สำเร็จของระบบ ด้วยการนำระบบที่พัฒนาไปทดลองใช้ (Try Out) และการทดลองใช้จริง (Trial Run) ในระยะเวลา 1-2 ปี

ขั้นที่ 7 นำระบบไปใช้ในสถานการณ์จริง เมื่อผ่านการปรับปรุงระบบที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพแล้ว นำระบบไปใช้กับสถานการณ์จริงตามขั้นตอนและวิธีการในขั้นที่ 4

ขั้นที่ 8 ประเมินผลและติดตามระบบ เพื่อปรับปรุงและปรับเปลี่ยนให้มีคุณภาพดีขึ้น

3. แบบจำลองระบบการจัดการ แบบจำลองระบบการจัดการที่มีผู้พัฒนาขึ้นและเป็นที่ยอมรับกันดีคือ POSDCORB แผนเชียร์ส และแผนเกรก

3.1 แผน POSDCORB เป็นระบบการจัดการที่พัฒนา Luther Grulick and Lyndall Urwick (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน), 2549). โดยกำหนดองค์ประกอบกระบวนการบริหารเป็น 7 ส่วนดังนี้

3.1.1 การวางแผน (P-Planning)

3.1.2 การจัดองค์กร (O-Organizing)

3.1.3 การจัดบุคลากร (S-Staffing)

3.1.4 การกำกับดูแล (D-Directing)

3.1.5 การประสานงาน (C-Coordinating)

3.1.6 การรายงาน (R-Reporting)

3.1.7 การจัดงบประมาณ (B-Budgeting)

3.2 Sears Plan เป็นระบบบริหารที่ C Jesse B. Sears (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) , 2549). พัฒนาขึ้นมีการกำหนดการจัดการออกเป็น 5 ส่วนคือ

3.2.1 การวางแผน (Planning)

3.2.2 การจัดองค์กร (Organizing)

3.2.3 การกำกับดูแล (Directing)

3.2.4 การประสานงาน (Coordinating)

3.2.5 การควบคุม (Controlling)

3.3 แผน Gregg เป็นระบบการจัดการที่ Russell T. Gregg (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) , 2549). พัฒนาขึ้นโดยกำหนดขั้นตอนการบริหารออกเป็น 7 ขั้น

3.1.1 การตัดสินใจสั่งการ (Decision Marking)

3.1.2 การวางแผน (Planning)

3.1.3 การจัดองค์กร (Organizing)

3.1.4 การสื่อสาร (Communicating)

3.1.5 การโน้มน้าวใจ (Influencing)

3.1.6 การประสานงาน (Coordinating)

3.1.7 การประเมิน (Evaluating)

4. ระบบการจัดงบประมาณและการเงิน เป็นระบบการจัดงบประมาณที่จะช่วยให้การดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปนิยมใช้คือ PPBS

5. ระบบการประเมินและติดตามผลการดำเนินงาน เป็นระบบที่จะช่วยให้การประเมินและติดตามผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบที่ใช้กันแพร่หลายคือ PERT (Programs Evaluation and Review Technique) และ CPM (Critical Path Method)

โดยสรุป แบบจำลองระบบการจัดการ ในทัศนะของผู้วิจัยโรงเรียนกีฬา น่าจะมีกระบวนการดังนี้ การวางแผน (P-Planning) การจัดองค์กร (O-Organizing) การจัดบุคลากร (S-Staffing) การกำกับดูแล (D-Directing) การประสานงาน (C-Coordinating) การรายงาน (R-Reporting) การจัดงบประมาณ (B-Budgeting) การประเมิน (Evaluating) ระบบการจัดงบประมาณและการเงินนิยมใช้คือ PPBS ระบบการประเมินและติดตามการดำเนินงานนิยมใช้ PERT และ CPM

ประเด็นที่ 3 การจัดการศึกษา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของสังคมไทยอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาพลเมืองของประเทศให้มีคุณภาพและปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และสามารถสร้างสรรค์สังคมให้เจริญก้าวหน้าและสร้างความสมดุล ในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีผู้ให้ความหมายการศึกษาไว้หลายท่านแต่ที่สำคัญมีดังนี้

การศึกษา คือ การพัฒนาความสามารถ ทัศนคติ พฤติกรรม และค่านิยมหรือคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ทั้งที่เป็นและไม่ใช่ระเบียบแบบแผนทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาที่พึงปรารถนาในระยะยาว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนด

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 81 ให้รัฐต้องจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปกป้องจิตสำนึกที่ถูกต้อง ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ให้เป็นกฎหมายแม่บทเชื่อมต่อกับรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นฐานหลักในนโยบายแห่งรัฐ ที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

1. เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
2. ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

1. มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
2. มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
3. มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา
4. มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาและการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
5. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

6. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังการเมืองการปกครอง ตระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย รักษาประโยชน์ส่วนรวม ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมการกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบอาชีพได้พึ่งพาตนเอง คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต สังคมมีส่วนร่วมพัฒนากระบวนการเรียน มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลาย การกระจายอำนาจ กำหนดมาตรฐาน และประกันคุณภาพส่งเสริมวิชาชีพครู ระดมทรัพยากรในการจัดการศึกษาทั้งบุคคล และทุกองค์กรมีส่วนร่วม

มีนักบริหารและนักการศึกษาหลายท่านให้ทัศนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแต่ที่สำคัญและน่าสนใจดังนี้

ลีปพนธ์ เกตุทัต (2540) กล่าวว่า การจัดการศึกษาจะต้องจัดให้เป็นการศึกษาเพื่อทุกคน “ Education for All” และทุกคนเพื่อการศึกษา “All for Education” โดยใช้หลักการในการปรับระบบการศึกษาที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. ปฏิรูประบบและกระบวนการเรียนรู้ จะต้องทำ “โรงเรียน” ให้เป็น “โรงเรียน” ไม่ใช่เป็น “โรง-สอน” โดยให้เด็กได้เรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งจากพ่อแม่ วัด สถานประกอบการ สื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนนับว่ามีบทบาทมากเพราะถ้าสื่อมวลชนเผยแพร่สิ่งที่ไม่ดีออกมา เด็กและเยาวชนก็จะรับเอาสิ่งไม่ดีนั้นไว้

2. ปฏิรูปกระบวนการจัดการ โดยจะต้องมีการระดมสรรพกำลังมาร่วมกันทำ ตั้งแต่การกำหนดนโยบายให้ชัดเจน กำหนดยุทธศาสตร์และนำไปปฏิบัติรวมทั้งมีการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงาน

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2540) กล่าวถึงภารกิจในการจัดการศึกษาควรใช้ยุทธศาสตร์ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งศัพท์ทางการตลาดเรียกว่า Market Share โดยกำหนดสัดส่วนให้ภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ครอบครัวและสถาบันต่างๆ ในสังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้การจัดการศึกษามีความหลากหลาย และสามารถรองรับนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

โอฟาร์ ไชยประวัติ (2540) กล่าวว่า การจัดการศึกษาจำเป็นจะต้องพัฒนาคนให้มองกว้าง และรู้จักคิดเป็นระบบในการวางแผนการศึกษา นอกจากจะมีเป้าหมายในการพัฒนาคนในฐานปัจเจกบุคคลแล้ว จะต้องมีการพัฒนาองค์กรควบคู่ไปด้วยเพื่อให้องค์กรสามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรธุรกิจ องค์กรทางการศึกษา องค์กรภาครัฐหรือองค์กรราชการ

จากทัศนะนักบริหาร และนักการศึกษาสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้กับทุกคน เพื่อการศึกษา ทำโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนที่เด็กได้เรียนรู้ตลอดชีวิตทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทั้งภาครัฐ เอกชน ธุรกิจ การลงทุนทางการศึกษาจะต้องให้ถึงตัวผู้เรียน เพื่อพัฒนาคนที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคม ให้คนไทยมีลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์

ประเด็นที่ 4 การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬา

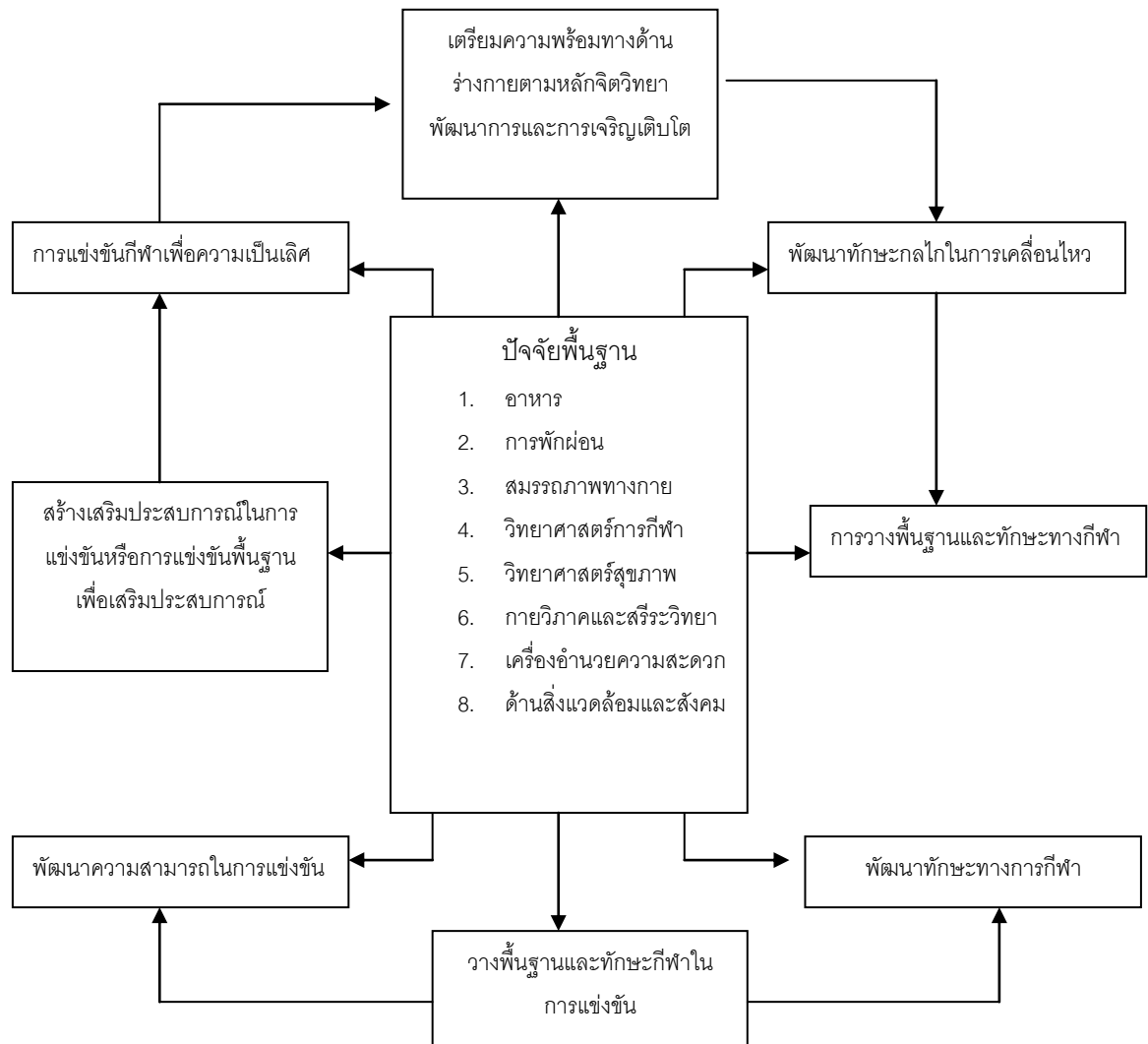
4.1 การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย

4.1.1 แนวนโยบายการจัดหลักสูตรทางการกีฬา

ตั้งแต่อดีต กรมพลศึกษา (2539) ได้กำหนดแนวนโยบายในการจัด

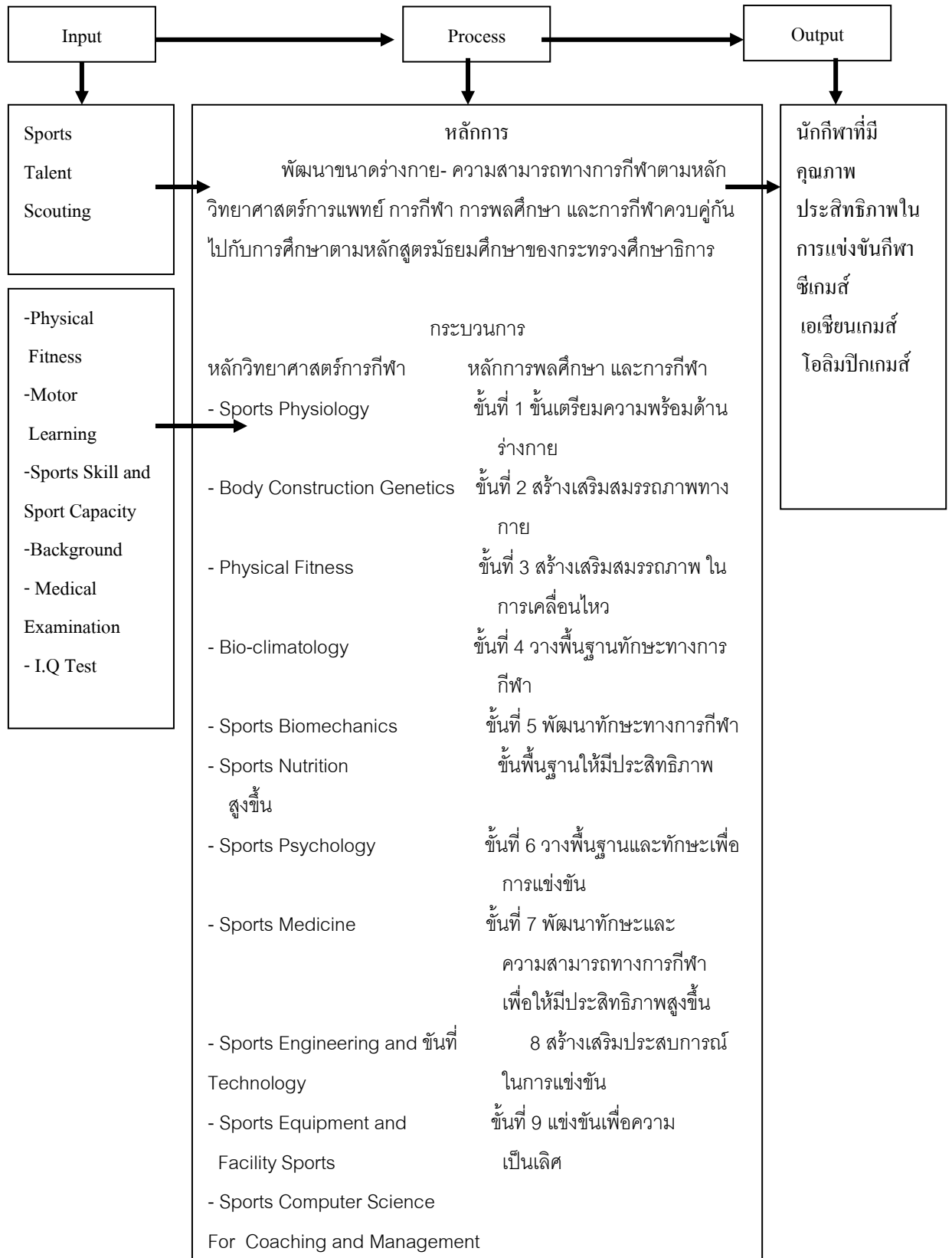
หลักสูตรทางการกีฬา เพื่อพัฒนาทักษะ ความสามารถและสมรรถภาพทางการกีฬาของโรงเรียนกีฬา ซึ่งเป็นแนวนโยบายที่ใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เมื่อเริ่มจัดตั้งโรงเรียนกีฬาแห่งแรกในประเทศไทย คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ถึงแม้ว่าโรงเรียนกีฬาในปัจจุบันสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่แนวนโยบายดังกล่าวยังเป็นแนวนโยบายที่ใช้กันอยู่ ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แนวนโยบายของกรมพลศึกษาในการจัดหลักสูตรพัฒนาการทางการกีฬา
(กรมพลศึกษา, 2539)

จากแผนภูมิที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการจัดหลักสูตรพัฒนาทักษะทางการกีฬา โรงเรียนกีฬา ต้องเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการและการเจริญเติบโตซึ่งเป็น ปัจจัยพื้นฐาน คือ อาหาร การพักผ่อน สมรรถภาพทางกาย วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์ สุขภาพ กายวิภาคสรีรวิทยา เครื่องอำนวยความสะดวก ด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการพัฒนา ทักษะกลไกการเคลื่อนไหว การวางพื้นฐานและทักษะทางการกีฬาพื้นฐาน เป็นเบื้องต้น และในขั้น ต่อไป จะมีพัฒนาทักษะทางการกีฬา วางพื้นฐานและทักษะกีฬาในการแข่งขัน พัฒนา ความสามารถในการแข่งขัน สร้างเสริมประสบการณ์ในการแข่งขัน หรือการแข่งขันเพื่อเสริม ประสบการณ์ เพื่อก้าวไปสู่การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ

แผนภูมิที่ 2 แนวนโยบายของกรมพลศึกษาในการการพัฒนาทักษะและความสามารถ
ทางการกีฬา(กรมพลศึกษา, 2539)

จากแผนภูมิที่ 2 การพัฒนาทักษะและความสามารถทางการกีฬา เพื่อคุณภาพและประสิทธิภาพ การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ คือ

1.ปัจจัยนำเข้า (Input) คือกระบวนการสอบคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬา มีกระบวนการและขั้นตอนรวมทั้งการจัดทักษะทางการกีฬา มีลำดับขั้นตอนดังนี้
กระบวนการในการคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬา โดยมีการวัดเป็นรายด้านดังนี้

1.1 Physical Fitness การทดสอบสมรรถภาพทางกาย

1.2 Motor Learning การทดสอบทักษะการเคลื่อนไหว

1.3 Sports Skill and Sport Capacity การทดสอบทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา

1.4 Background การศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน

1.5 Medical Examination การตรวจสุขภาพร่างกาย

1.6 I.Q Test การวัดทักษะเชาว์ปัญญา

2. กระบวนการผลิต (Process) คือ หลักการการพัฒนาขนาดร่างกาย สมรรถภาพ ความสามารถทางการกีฬา ตามหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์การกีฬา การพลศึกษา และการกีฬาควบคู่ไปกับการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีกระบวนการหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์และการกีฬา หลักการพลศึกษาและการกีฬาซึ่งมีกระบวนการดังนี้
Sports Talent Scouting การสำรวจความถนัด ความสามารถทางการกีฬา กระบวนการหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์และการกีฬา มีกระบวนการดังนี้

2.1 Sports Physiology คือกระบวนการสรีรวิทยาการกีฬา เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับผลของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่มีต่อการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกาย

2.2 Body Construction Genetics คือ กระบวนการโครงสร้างของร่างกาย

2.3 Physical Fitness คือกระบวนการสมรรถภาพทางกายเป็นการพัฒนาเกี่ยวกับการเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกาย

2.4 Bio-Climatology คือกระบวนการทางการปรับอุณหภูมิความชื้นสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการฝึกและการแข่งขันกีฬา

2.5 Sports Biomechanics คือกระบวนการชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา และการเคลื่อนไหว เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับกิจกรรมการเคลื่อนไหวในเชิงกีฬาซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของตำแหน่ง ระยะทาง มุม ความเร็ว ความเร่ง และความแรง อันเป็นปัจจัยทางชีวกลศาสตร์ที่จะบ่งชี้ถึงความสำเร็จความสามารถในเชิงกีฬา

2.6 Sports Nutrition คือ กระบวนการโภชนาการสำหรับการกีฬา มุ่งเน้นอาหารที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ เพื่อพัฒนาขนาดรูปร่างสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางการกีฬา

2.7 Sports Psychology คือ กระบวนการจิตวิทยาการกีฬา เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจและความสามารถในการกีฬา

2.8 Sports Medicine คือ กระบวนการเวชศาสตร์การกีฬา การใช้ความสัมพันธ์ทางการกีฬาและการแพทย์

4.1.2 รูปแบบโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย(สถาบันการพลศึกษา, 2550)
รูปแบบโรงเรียนกีฬาในประเทศไทยตั้งแต่เปิดโรงเรียนกีฬาแห่งแรก คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จนถึงปัจจุบันมีการดำเนินการ 2 รูปแบบ ประกอบด้วย

4.1.2.1 รูปแบบที่ 1 โรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬาตั้งแต่ พ.ศ. 2534 ณ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนรูปแบบที่ 1 โรงเรียนกีฬาเต็มรูป คือมีการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญและวิชากีฬาในโรงเรียนแบบเบ็ดเสร็จ บุคลากรของโรงเรียนมีทั้งครูผู้สอนวิชาสามัญและผู้ฝึกสอนกีฬา มีระบบการบริหารงานเหมือนกับโรงเรียนของประเทศไทยทั่วไป คือมีการบริหารงานในวิชาสามัญและเพิ่มการบริหารวิชากีฬา

4.1.2.2 รูปแบบที่ 2 โรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเฉพาะวิชากีฬาในโรงเรียนกีฬา แต่วิชาสามัญนั้นน่านักเรียนไปเรียนกับโรงเรียนมัธยมทั่วไปบุคลากรของโรงเรียนมีเฉพาะผู้ฝึกสอนกีฬาเท่านั้น ระบบการบริหารงานในโรงเรียนไม่มีการบริหารจัดการในวิชาสามัญ โดยโรงเรียนใช้ระบบการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนกีฬานั้นๆ เป็นคู่มือโครงการร่วมอยู่ ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนกีฬา 10 แห่ง คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

4.1.2.3 รูปแบบโรงเรียนกีฬาในปัจจุบัน การปรับรูปแบบโรงเรียนกีฬาในปัจจุบันนั้น โดยที่ กรมพลศึกษา (2542) ได้ทำการวิจัย เพื่อการศึกษาแนวทางการปรับโรงเรียนรูปแบบประหยัดเป็นโรงเรียนกีฬาเต็มรูปสังกัดกรม พลศึกษา และผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ ในโรงเรียนกีฬารูปแบบที่ 2 โรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 กรมพลศึกษา จึงได้มีการปรับรูปแบบของโรงเรียนกีฬาทุกโรงเรียนมาเป็นเต็มรูปแบบเหมือนกับโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีทั้งหมด

4.1.3 ลักษณะของโรงเรียนกีฬาในปัจจุบัน (สถาบันการพลศึกษา,2550)

4.1.3.1 โรงเรียนกีฬามีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำ

4.1.3.2 รับนักเรียนชายและหญิง

4.1.3.3 นักเรียนทุกคนได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล

เป็นค่าใช้จ่ายด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การศึกษาและการดูแลสุขภาพ โดยโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการให้ตลอดปีการศึกษา

4.1.3.4 รับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-ตอนปลาย

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

4.1.4 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา มีอยู่ 3 ประการด้วยกัน (สถาบันการพลศึกษา, 2550)

4.1.4.1 จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และหลักสูตรการกีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริม และพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา

4.1.4.2 เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ และมีคุณภาพเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ

4.1.4.3 ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนาการกีฬาและนักกีฬาของชาติ

4.2. การจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬาในต่างประเทศ

4.2.1 โรงเรียนกีฬาประเทศจีน (ปีซังข้าวน้อย, 2551) เริ่มจากประเทศจีนถือว่า พลศึกษา เป็นวาระแห่งชาติ ประเทศจีนให้ความสำคัญกับการกีฬามาตั้งแต่สมัยที่ประธานเหมา เจ๋อตุง เริ่มก่อตั้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ใหม่ๆ ในปี พ.ศ.2494 จีนกำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับชั้นให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าวิชาอื่นๆ ส่งผลให้

นักเรียนนักศึกษาจีนทุกคนต้องเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมจนถึงอุดมศึกษา โดยเรียนอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2-3 ชั่วโมง ยกเว้นในระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปให้เป็นวิชาเลือก และต้องเข้าเรียนวิชาพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 1 ใน 3 ของเวลาที่บังคับให้เรียน มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการรับรองคุณสมบัติระดับชาติด้านพลศึกษา

4.2.1.1 จากวาระแห่งชาติมาสู่การจัดตั้งโรงเรียนกีฬา ซึ่ง

โรงเรียนกีฬาของจีนมีมากกว่า 3,000 แห่งทั่วประเทศ เป็นการจัดการศึกษาโดยรัฐบาล โดยโรงเรียนกีฬามีหน้าที่ในการเสาะหาผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬาเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติหรือนักกีฬาอาชีพ

4.2.1.2 โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย หลักสูตรจากส่วนกลาง และหลักสูตรท้องถิ่น เนื่องจากประเทศจีนมีพื้นที่กว้างใหญ่ ในแต่ละพื้นที่จะมีประเพณีวัฒนธรรม และกีฬาการเล่นท้องถิ่นแตกต่างกันไป รวมถึงสภาพภูมิอากาศและลักษณะเฉพาะของพื้นที่แต่ละแห่งที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาแตกต่างกัน อาทิ กีฬาวายน้ำและสเก็ตไม่จัดอยู่ในหลักสูตรจากส่วนกลาง เพราะเป็นกีฬาที่ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศและฤดูกาล โดยในระดับการศึกษาภาคบังคับตั้งแต่ชั้น ป.1-ม.3 กำหนดสัดส่วนของหลักสูตรแกนกลางต่อหลักสูตรท้องถิ่น เป็น 70 : 30 และตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมปลายขึ้นไปปรับสัดส่วนเป็น 50 : 50 เพื่อส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและการเล่นที่สอดคล้องกับประเพณีของแต่ละท้องถิ่น

4.2.1.3 การสร้างเครือข่ายของครูพลศึกษาเพื่อส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา ผู้ที่เป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความสามารถด้านกีฬาออกมา อาจจะทำผ่านกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในชั้นเรียน ระดับชั้น หรือระดับโรงเรียน เพื่อสำรวจหาแว่นักกีฬาในตัวนักเรียนแต่ละคน นักเรียนคนใดที่มีความสามารถ หรือมีรูปร่างเหมาะสมกับกีฬานิดใด เช่น เด็กที่มีรูปร่างเล็ก สะโพกเรียว แขนขายืดหยุ่นได้ดี เหมาะจะเป็นนักกีฬายิมนาสติกหรือกระโดดน้ำ เด็กที่มีความว่องไวเหมาะจะเป็นนักวิ่งหรือปิงปอง เป็นต้น เด็กเหล่านี้จะถูกนำมาฝึกฝนเพิ่มเติมหลังเลิกเรียน เพื่อพัฒนาไปเป็นนักกีฬาของโรงเรียน และเข้ารับการฝึกฝนพัฒนาสมรรถภาพด้านกีฬาอย่างเต็มรูปแบบในโรงเรียนกีฬาของจีนต่อไป

4.2.1.4 ระบบการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาในประเทศจีนปัจจุบัน มีนักกีฬาของประเทศจีนที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐทั้งสิ้น 23,000 คน

สรุปรูปแบบการจัดการศึกษาในโรงเรียนกีฬาของประเทศไทยเกิดจากโรงเรียนในทุกระดับให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษา และครูพลศึกษาในโรงเรียนมีส่วนช่วยในการกระตุ้นนักเรียนให้เกิดการแสดงออกในการเล่นและการแข่งขันกีฬา ทั้งในชั่วโมงพลศึกษาและกิจกรรมกีฬากายในโรงเรียน เพื่อดูความสามารถและพรสวรรค์ทางการกีฬาจากนั้นก็คัดนักเรียนที่

พบว่ามีความสามารถและพรสวรรค์ทางการกีฬาเพิ่มเติมห้างเล็กเรียน และส่งนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาต่อไป ระบบโรงเรียนกีฬาของประเทศจีนคือรัฐบาลเป็นผู้ดูแลค่าใช้จ่ายทั้งหมด มีโรงเรียนกีฬามากกว่า 3,000 แห่ง ทั่วประเทศ ใช้ระบบปิรามิด คือมีการคัดเลือกนักกีฬาจากโรงเรียนกีฬาทั่วประเทศเมื่อมีความสามารถจนสามารถพัฒนาไปเป็นนักกีฬาในระดับเป็นเลิศได้จะส่งไปเก็บตัวและฝึกซ้อมที่โรงเรียนกีฬาแห่งเดียวกันที่เตรียมความพร้อมของบุคลากรและอุปกรณ์ไว้อย่างครบถ้วนและส่งเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ

4.2.2 โรงเรียนกีฬาประเทศสิงคโปร์ (Singapore Sports School, 2011)

มี 1 โรงเรียน เป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาพิเศษให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เป็นโรงเรียนเดียวในประเทศสิงคโปร์ที่เป็นทางเลือกสำหรับเยาวชน ที่ผสมผสานกันระหว่างหลักสูตรการเรียนวิชาสามัญและหลักสูตรการกีฬาในสิ่งแวดล้อมระดับโลก

4.2.2.1 ภารกิจ (Mission) ของโรงเรียนกีฬาประเทศสิงคโปร์

โรงเรียนกีฬาประเทศสิงคโปร์สนับสนุนให้เยาวชนเกิด

“การเรียนรู้คุณลักษณะการเป็นผู้ชนะ” ในศตวรรษที่ 21 ด้วยวิธี 1) พัฒนาการกีฬาเยาวชนสู่ระดับโลก 2) แข่งขันทางวิชาการ 3) มีบุคลิกสู่ความเป็นเลิศ 4) นำองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

4.2.2.2 คุณค่า (Values) ของโรงเรียนกีฬาประเทศสิงคโปร์

โรงเรียนกีฬาประเทศสิงคโปร์จะยกระดับให้เกิดการ

กระตุ้นสู่การพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬาเพื่อชัยชนะ ในศตวรรษที่ 21 ไปพร้อมๆ กับคุณลักษณะ ด้านความเคารพ ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความเป็นเลิศ และการปรับตัวความสามารถในการเผชิญปัญหา ความเข้มแข็งทางจิตใจ

4.2.2.3 วิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนกีฬาประเทศสิงคโปร์

โรงเรียนกีฬาประเทศสิงคโปร์เป็นโรงเรียนกีฬาชั้นนำ

เพื่อการพัฒนาให้นักเรียนและนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล

4.2.2.4 ด้านวิชาการ (Academic Wing) ของโรงเรียนกีฬาประเทศ

สิงคโปร์มีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดการศึกษาที่มีความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษตามหลักการของการจัดการเรียนการสอนที่ยอดเยี่ยม โดยมีการสนับสนุนผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จขั้นสูงสุด ทั้งในด้านการพัฒนาความสามารถด้านกีฬา การปลูกฝังคุณลักษณะความเป็นเลิศและการเป็นพลเมืองดี

4.2.2.5 ด้านกีฬา (Sports Wing) ด้านกีฬาของโรงเรียนกีฬา

ประเทศสิงคโปร์มีคณะกรรมการควบคุมและตรวจสอบโปรแกรมการพัฒนากีฬาโดยผู้บริหารและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และการพัฒนาโดยสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญโดยตรง

ทั้งงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถและการพัฒนาฝ่ายกีฬานิตกีฬานักเรียนกีฬาระเทศสิงคโปร์ เปิดสอน 9 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย 1) กีฬาแบดมินตัน 2) กีฬาโบว์ลิ่ง 3) กีฬากอล์ฟ 4) กีฬาเนตบอล 5) กีฬาเรือใบ 6) กีฬาฟุตบอล 7) กีฬาวูตวู้ 8) เทเบิลเทนนิส 9) กีฬากีฬา

สรุปรูปแบบการจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬาระเทศสิงคโปร์เป็นโรงเรียนของเอกชน โดยมีรัฐบาลให้การสนับสนุนด้านงบประมาณบางส่วน ส่วนใหญ่งบประมาณได้มาจากการเก็บค่าเล่าเรียนจากนักเรียนที่สมัครเข้าเรียน จุดเด่นที่นักเรียนมีความสนใจเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาระเทศสิงคโปร์คือ การบริหารจัดการด้านฝ่ายวิชาการที่เข้มแข็งมีความเข้มงวดกับการเรียนการสอนวิชาสามัญและมีการจัดกิจกรรมการเรียนรวมทั้งเวลาเรียนที่เอื้อต่อการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาของนักเรียน การบริหารจัดการในฝ่ายกีฬามีการควบคุมคุณภาพการบริหารโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬาที่ดีและมีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความเชี่ยวชาญในระดับโลก เป็นโรงเรียนประจำมีหอพักที่มีความทันสมัย สะอาดปลอดภัย

4.2.3 โรงเรียนกีฬาระเทศมาเลเซีย (Bukit Jalil Sports School, 2011) มีจำนวนทั้งสิ้น 2 โรงเรียนคือ Bukit Jalil Sports School อยู่ที่เมือง Kuala Lumpur และ Bandar Penawar Sports School อยู่ที่รัฐ Johor เป็นโรงเรียนที่ได้รับงบประมาณในการจัดการศึกษาและการกีฬาจากรัฐบาลทั้งหมด

4.2.3.1 ภารกิจ (Mission) โรงเรียนกีฬาระเทศมาเลเซีย “จัดการฝึกซ้อมกีฬาและการศึกษาอย่างมีคุณภาพเพื่อผลิตนักกีฬาในระดับโลก”

4.2.3.2 วิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนกีฬาระเทศมาเลเซีย “ผลิตนักกีฬาในระดับโลก”

4.2.3.3 การคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาระเทศมาเลเซีย ประกอบด้วย 1) จากความสามารถพิเศษ 2) โปรแกรมทดสอบความสามารถพิเศษ 3) การแนะนำจากคณะกรรมการกีฬาและ/หรือสมาคมกีฬาแห่งประเทศมาเลเซีย

สรุปรูปแบบการจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬาระเทศมาเลเซียเป็นโรงเรียนของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลดูแลงบประมาณให้กับนักเรียน เป็นโรงเรียนประจำ ในประเทศมาเลเซียมีโรงเรียนกีฬา 2 โรงเรียน ทั้งภารกิจและวิสัยทัศน์ของโรงเรียนกีฬาระเทศมาเลเซียจะเน้นเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนไปสู่ระดับโลก ซึ่งมีรูปแบบการรับนักเรียนเข้าเรียนที่เน้นและให้ความสำคัญกับความสามารถพิเศษของนักเรียน

ประเด็นที่ 5 การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ได้กล่าวถึงเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษไว้ว่า นานนับทศวรรษที่การจัดการศึกษาทั่วโลกไม่เคยหยิบยกประเด็นการจัดการศึกษา หรือสิทธิทางการศึกษาของเด็กกลุ่มนี้มาเป็นส่วนหนึ่งของแผนการจัดการศึกษา เนื่องด้วยความเข้าใจผิดนานาประการ และเชื่อว่าเด็กกลุ่มนี้ช่วยตนเองได้ดี มีโอกาสดีกว่าเด็กคนอื่น หากจัดการศึกษาเฉพาะก็จะกลายเป็นกลุ่มอภิสิทธิ์ชน อย่างไรก็ตามจากประวัติของอัจฉริยะบุคคลทั่วโลกเป็นภาพสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ที่รับผิดชอบการศึกษาได้ปฏิบัติอย่างผิดพลาดกับคนกลุ่มนี้อย่างมาก และหลายท่านได้รับความทุกข์จากระบบการศึกษา เพียงแต่กลุ่มนี้กลายมาเป็นอัจฉริยะบุคคลภายหลัง อาจมีปัจจัยอื่นเกื้อหนุน หรือมีโอกาส โชคอำนวยจะเห็นได้ว่าน้อยรายประสบความสำเร็จ เนื่องจากกลไกทางการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของพวกเขา เราจึงไม่รู้ว่าเราได้ทำลายคนที่มีคุณค่าไปมากน้อยเท่าไรแล้ว

5.1 ความเข้าใจผิดบางประการของคนทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

อุษณีย์ โพรธิสุข (2543) ได้กล่าวถึงสาเหตุความเข้าใจผิดบางประการของคนทั่วไปที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ และกล่าวถึงความจริงไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 ความเข้าใจผิดบางประการของคนทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ความเข้าใจผิด	ความจริง
• เด็กที่มีความสามารถพิเศษไม่รู้ว่าตนเองมีความสามารถจนกว่าจะมีคนอื่นมาบอก • เด็กเก่งนั้นก็สามารถเก่งได้เองแม้จะลำบากยากเข็ญอย่างไร เขาก็สามารถเก่งได้ โดยไม่ต้องมีใครช่วย เรียกว่า “เกิดมาเก่ง” • เด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น มักจะเป็นคนสมบูรณ์ หาที่ติไม่ได้ • เด็กฉลาดถ้าเร่งเร็วเกินไปก็จะเบื่อเรียนในที่สุด • พวกนี้เป็นพวก “อภิสิทธิ์” มักได้รับความช่วยเหลือก่อนใคร ๆ • เด็กที่มีความสามารถพิเศษชอบที่จะถูกเรียกว่า “มีความสามารถพิเศษ” “อัจฉริยะบุคคล” • เด็กที่มีความสามารถพิเศษคือเด็กที่ดีกว่าคนอื่น ๆ • เด็กที่มีความสามารถพิเศษน่าจะมีวินัย และความรับผิดชอบมากกว่าคนอื่น ๆ เพราะ “รู้” มากกว่าคนอื่น • เด็กที่มีความสามารถพิเศษคือ คนเก่ง ฉลาด IQ สูงกว่าคนอื่น มานะ และแก้ไขปัญหาได้ ลุล่วง	• เด็ก ๆ มักจะรู้ว่าตนมีความสามารถอย่างไรเมื่อคนอื่นจะมาบอกว่าไม่เก่ง ไม่มีดี จึงมักคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถอะไรเหลืออยู่ • เด็กที่มีความสามารถพิเศษต้องการความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้ปกครอง ครู และคนอื่น ๆ เป็นพิเศษรวมทั้งกลไกทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา • เด็กที่มีความสามารถพิเศษก็มีจุดเด่นจุดด้อยเช่นเดียวกับเด็กอื่น ๆ นั้นแหละ • เด็กที่มีความสามารถพิเศษ ถ้าได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาก็จะไม่มีคำว่าเบื่อหน่าย • เด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นเด็กที่ถูก “ทิ้ง” มากกว่าเด็กกลุ่มใด ๆ ด้วยเหตุผลที่ว่าเก่งอยู่แล้วไม่ต้องไปช่วย ฯลฯ • เด็กที่มีความสามารถพิเศษอยากเหมือนคนอื่น ๆ ไม่ต้องการที่จะแตกต่างคนอื่นเลย • เด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือเด็กทั่วไปก็มีสิทธิ์ที่จะเป็นเด็กดีหรือไม่ดีได้เพราะการอบรมเลี้ยงดูและสภาพครอบครัว ฯลฯ • เด็กที่มีความสามารถพิเศษก็เหมือนเด็กทั่วไปมีทั้งนิสัยดี ชี้เกียจ ขาดระเบียบและไม่รับผิดชอบหรือรับผิดชอบสูงซึ่งต่างคนก็ต่างบุคลิก • เด็กที่มีความสามารถพิเศษไม่จำเป็นต้องมี IQ สูงหรือมีลักษณะฉลาดเฉลียวทันคนเสมอไป ความเก่งมีหลายแบบ ทั้งเป็นนักร้อง นักแสดง ศิลปิน กีฬา ภาษาศาสตร์ ฯลฯ ล้วนหลากหลาย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ความเข้าใจผิด	ความจริง
• ถ้าจะให้เด็กพวกนี้ได้ดี ต้องจัดกิจกรรมที่ทำท่าย และยุ่งตลอดเวลา เพื่อที่ว่าพวกนี้จะได้ไม่กลายเป็นคนขี้เกียจ • เด็กพวกนี้ควรที่จะเป็นคนที่มีความสามารถทางอารมณ์ สังคม ร่างกาย สติปัญญา ที่สมดุลกัน • เด็กที่มีความสามารถพิเศษมีลักษณะเหมือนกันทั่วโลก • เด็กที่มีความสามารถพิเศษต่างจากเด็กอื่นในทุก ๆ อย่าง • เด็กที่มีความสามารถพิเศษจะเป็นคนสุขภาพแข็งแรงมีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จ • เด็กเก่งอยู่แล้วไม่ต้องช่วยเขา เขาก็ช่วยตัวเองได้	• เด็กเหล่านี้ก็เหมือนเด็กทั่วไปที่ต้องการเวลาที่จะพักผ่อน เวลาที่จะเล่น นอกเหนือไปจากการเรียนและศึกษาในสิ่งที่เขาสนใจ และที่สำคัญเขาต้องการเวลาที่จะ “พักความคิดของตนเอง” สร้างจินตนาการเหมือนแม่ไก่พักไข่ ดังนั้นการที่เราจัดรายการยาวเหยียด ไม่มีเวลาพักผ่อน แม้จะเต็มไปด้วยอาหารสมอง อาจไม่ส่งผลดีกับเด็ก • เด็กทุกคนมีลักษณะหลากหลายและมีความแตกต่างกันในเรื่องความสามารถทางอารมณ์และสังคม สติปัญญาและร่างกาย ดังนั้นทุกคนจึงแตกต่างกัน ในกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษจึงไม่มีใครเหมือนใคร • ทุกคนต่างกันไปว่าหน้าตา สีผิว ความคิด ความสามารถ การแสดงออก • เด็กที่มีความสามารถพิเศษอาจมีทั้งส่วนที่เหมือนและแตกต่างจากเด็กอื่น และบางอย่างอาจดีกว่าเด็กธรรมดาด้วยซ้ำ • เด็กที่มีความสามารถพิเศษส่วนใหญ่จะไม่ประสบความสำเร็จ เพราะไม่มีใครรู้ความสามารถของพวกเขา และไม่มีใครช่วยพัฒนาเด็กบางคนอาจมีสุขภาพไม่ดี และอาจมาและแก้ไขปัญหาล่วงได้ล่วงหน้าไม่มีชื่อเสียงใด ๆ เลย • เด็กเก่งหรือเด็กฉลาดปานใด ก็มีจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไขเหมือนเด็กอื่น

สรุปได้ว่า การที่ไม่รู้ความจริงว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้นเป็นอย่างไรในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะโรงเรียนกีฬาที่นักเรียนมีความสามารถพิเศษทางการกีฬาจึงทำให้การจัดการขาดประสิทธิภาพไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้ที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการนักเรียนเหล่านี้ต้องมีความเข้าใจถึงนักเรียนดังกล่าวเสียก่อน

5.2 วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ได้นำเสนอวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ไว้ดังนี้

1. สร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ที่ให้แก่ทุกคนแสดงความคิดเห็น พยายามที่แผ่รณออกมา
2. ช่วยลดสภาพความกดดัน ความคับข้องใจที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กในระยะยาว
3. เพิ่มอัจฉริยภาพที่มีอยู่ในตัวเด็กให้โดดเด่นยิ่งขึ้น ทำให้ส่งผลต่อสภาพจิตใจที่ดีขึ้น รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าขึ้น
4. เพื่อมนุษยธรรม
5. เพื่อเป็นการเตรียมผู้นำให้สังคมในอนาคต
6. เพื่อเป็นการยกคุณภาพทางการศึกษา

ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มนี้นั้น แต่เดิมจัดเพื่อมุ่งเสาะหาผู้นำแต่ด้านเดียว เมื่อเทคโนโลยีในการจัดการศึกษาพิเศษดีขึ้น วงการศึกษาจึงตระหนักว่ามีเด็กจำนวนไม่น้อยที่อาจแสดงพฤติกรรมที่ดูภายนอกเป็นเด็กที่มีปัญหา แต่แท้จริงแล้วเป็นเด็กที่มีศักยภาพสูงไม่น้อยไปกว่ากลุ่มที่แสดงถึงความเก่งอย่างชัดเจน

5.3 เด็กที่มีความสามารถพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ยังเสนอแนะให้ทราบถึง ว่าใครคือเด็กที่มีความสามารถพิเศษพอสรุปได้ คือ ถึงแม้ว่าจะมีเด็กที่มีความสามารถพิเศษบางคน que แสดงความสามารถเป็นที่ประจักษ์ว่ามีความสามารถโดดเด่นกว่าเด็กอื่น ๆ แต่ก็มีเด็กที่มีศักยภาพสูงพอที่จะเป็นอัจฉริยะบุคคลในอนาคตได้ ไม่แสดงออกให้เห็นถึงความสามารถดังกล่าว เนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น ปัญหาทางครอบครัว ขาดสิ่งแวดล้อมกระตุ้น ขาดโอกาสในการแสดงออก ขาดการสนับสนุน ฯลฯ นอกจากนี้ก็ยังมีเด็กบางคน que แสดงออกถึงปัญหาทางพฤติกรรมที่ทำให้คนรอบข้างทั้งครูและพ่อแม่ มุ่งความสนใจไปที่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาซึ่งการมีปัญหาดังกล่าว บางทีก็เกิดขึ้นเพราะสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับเขา หรือขาดการปฏิบัติที่ถูกต้อง ปัญหาทางพฤติกรรมก็ดี การไม่แสดงออกถึงความสามารถที่เป็นไปตามเกณฑ์ของสังคม

กำหนด เช่น เรียนดี ความประพฤติเรียบร้อย ก็ทำให้เด็กกลุ่มนี้ถูกมองข้ามและไม่ได้รับการยอมรับว่าเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษ นอกจากนั้นเด็กกลุ่มนี้ไม่ใช่เด็กที่มีคุณลักษณะที่เหมือนกัน (Homogeneous Group) แต่เป็นกลุ่มที่เด็กแต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตนที่ไม่เหมือนใคร (Heterogeneous Group)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า "เด็กที่มีความสามารถพิเศษ หมายถึง เด็กที่แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ในด้านสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ภาษา การเป็นผู้นำ การสร้างงานทางด้านทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง ความสามารถทางดนตรี ความสามารถทางกีฬา และความสามารถทางวิชาการในสาขาใดสาขาหนึ่ง หรือหลายสาขาอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่มีอายุระดับเดียวกัน สภาพแวดล้อมเดียวกัน"

สรุปได้ว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษ คือเด็กที่มีความสามารถที่โดดเด่นจากเด็กทั่ว ๆ ไปเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่มีอายุระดับเดียวกัน ถ้าเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ก็คือ เด็กที่แสดงออกถึงความสามารถอันโดดเด่นด้านการกีฬา ฉะนั้นวิธีการที่โรงเรียนจะต้องสามารถนำมาใช้ในการคัดเลือกนักเรียนเข้าโรงเรียนกีฬาอย่างถูกต้องและเหมาะสมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาให้สำเร็จได้

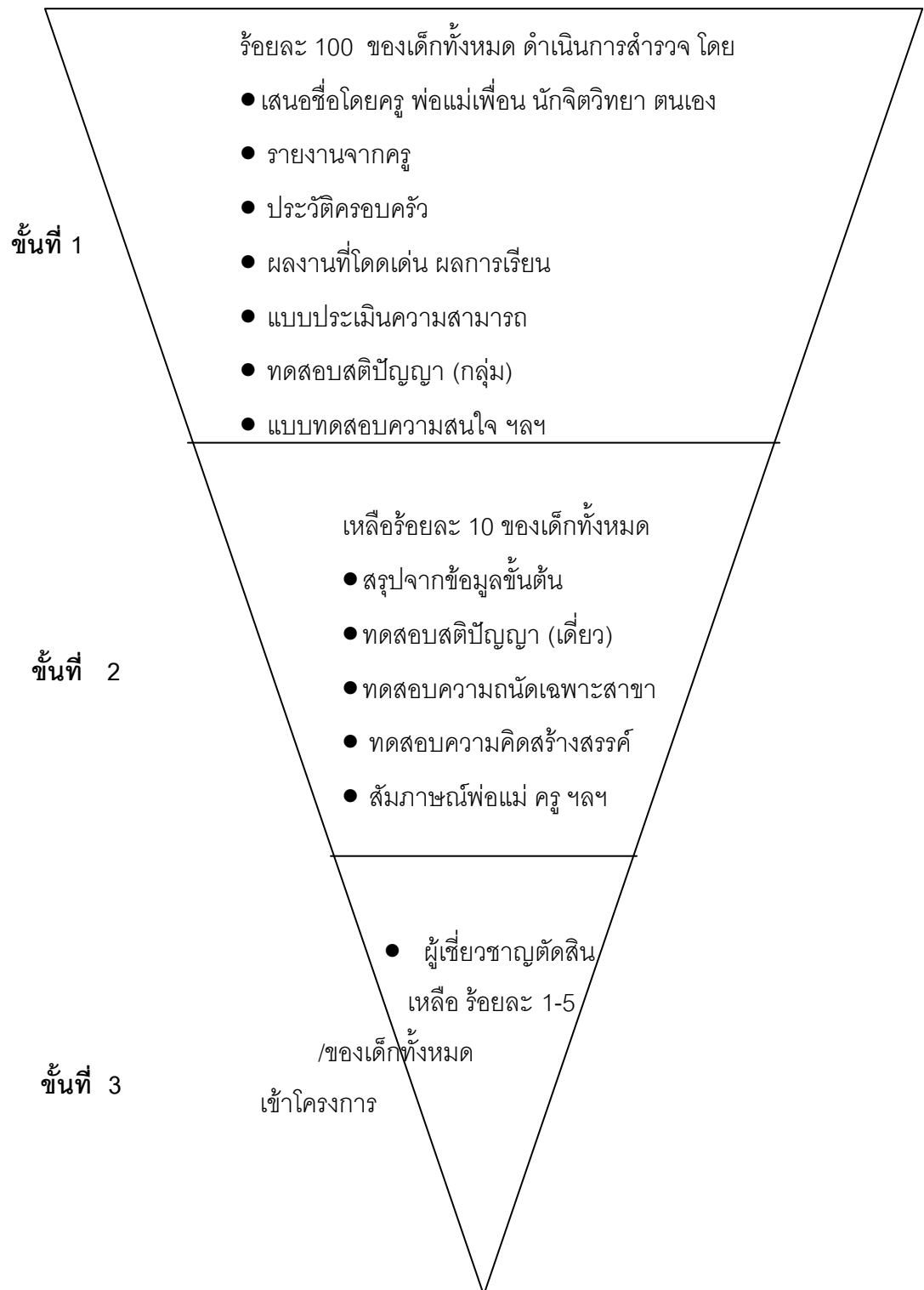
การคัดเลือกและเสาะหาผู้ที่มีความสามารถพิเศษ (Identification Process)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ได้เสนอแนวทางในการเสาะหาอัจฉริยภาพของเด็ก ๆ ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติปัจจุบัน คือ 1) การใช้กระบวนการตรวจสอบที่เป็นขั้นตอน 2) การใช้กระบวนการตรวจสอบที่ใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมกับธรรมชาติของแต่ละสาขาและเชื่อถือได้ 3) การใช้กระบวนการตรวจสอบที่ไม่ลำเอียงกับเด็กกลุ่มใดเป็นพิเศษ 4) การใช้กระบวนการตรวจสอบที่เป็นขั้นตอนมีข้อมูลหลายด้านประกอบกัน

แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนในการสำรวจหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

(คุณฉวี)

โพธิสุข. 2543 ปรับมาจาก Model ของ Clark)

จากแผนภูมิที่ 3 เป็นเรื่องที่น่าเสียดายหากเราไม่สามารถคิดเด็กที่มีความสามารถพิเศษเหล่านี้มาพัฒนาได้ ซึ่งมีอยู่ไม่มากนัก

5.4 หลักในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ได้เสนอแนะหลักในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ มีดังนี้

1. จัดเนื้อหายากและท้าทายกว่าหลักสูตรสำหรับเด็กทั่วไป
2. มีการเชื่อมโยงและบูรณาการกันในหลาย ๆ วิชา
3. ให้เด็กมีส่วนร่วมในการเลือกสิ่งที่ตนเองจะเรียน
4. จัดกระบวนการเรียนการสอนที่สลับซับซ้อนลึกซึ้งกว่าหลักสูตรปกติ
5. เน้นกระบวนการทางความคิดระดับสูง
6. มีกิจกรรมที่ตอบสนองความหลากหลายของกระบวนการเรียนรู้
7. ตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานหรือผลการเรียนรู้ของเด็กให้ชัดเจน
8. ให้ความสนใจกับความมุ่งมั่นในความสำเร็จ ความกระตือรือร้นและการเปลี่ยนแปลง ภายในที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ของเด็ก ที่ส่งผลดีต่อสังคม
9. เน้นพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมเป็นแกนนำ
10. เน้นการพัฒนาสมองทุกส่วน (Whole Brain Approach)

สรุปจากหลักในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นหลักการที่โรงเรียนก็จำเป็นต้องนำไปประยุกต์ ดัดแปลงใช้พัฒนานักเรียนของโรงเรียน หากโรงเรียนจะพัฒนาจะต้องมีหลักจัดการศึกษาตามหลักการที่โดดเด่น ชัดเจน ดังกล่าว

5.5 การจัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

อุษณีย์ โพธิ์สุข (2543) ได้นำเสนอวิธีการจัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่สำคัญ ๆ มี 4 วิธีคือ

- วิธีเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment)
- วิธีขยายหลักสูตร (Extension)
- วิธีลดระยะเวลาการเรียน (Acceleration)
- การใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring)

1. การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment)

เป็นวิธีการจัดการศึกษาแบบขยายกิจกรรมในหลักสูตรให้กว้างและลึกซึ้งกว่าที่มีอยู่ในหลักสูตรปกติที่เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาและเด็กอาจใช้เวลามากกว่าหรือน้อยกว่าเวลาที่เด็กอื่นในชั้นเรียนเดียวกันสามารถวางแผนในการจัด

การศึกษาที่ให้แก่เด็กที่มีความสามารถพิเศษระดับอายุต่างกัน แต่มีความสนใจและมีความสามารถด้านเดียวกันมาเรียนด้วยกันเป็นบางชั่วโมง โดยปรับเนื้อหาในหลักสูตรให้เข้มข้นและกว้างขวางขึ้น การสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ ช่วยให้เด็กพัฒนาสิ่งที่สนใจได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในการปูพื้นฐานทักษะการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์หาคำตอบที่สงสัย หาความรู้ความจริงและสนับสนุนให้ได้เด็กศึกษาหาความรู้ที่นอกเหนือจากจุดมุ่งหมายในการเรียนสำหรับเด็กปกติเหมาะสมสำหรับเด็กที่ก้าวหน้ากว่าเพื่อน ๆ และอาจเป็นหน่วยการเรียนรู้

ลักษณะการจัดกิจกรรมในการเรียนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์

1. ชุดการเรียนการสอนแบบรายบุคคล
2. โครงงาน
3. ทักษะศึกษา

การเรียนการสอนแบบเพิ่มพูนประสบการณ์ ในชั้นเรียนสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. กิจกรรม แบบฝึกหัดต่าง ๆ จัดให้เปิดกว้าง เป็นคำถามในลักษณะปลายเปิดให้มากที่สุด
2. ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา กิจกรรมหรือเสนอแนะรูปแบบหรือการเรียนการสอน
3. ฝึกให้เด็กได้ศึกษาสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลึกและชัดเจน
4. ปรับกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะกับลักษณะการเรียนรู้ (Learning Styles) ของเด็กแต่ละคน
5. ฝึกการทำโครงสร้างการเรียนรู้ แผนที่ความรู้ของตนเอง
6. จัดกิจกรรมที่จะช่วยส่งเสริมเด็กในสิ่งที่เขาสนใจ พัฒนาทักษะกระบวนการทางความคิดระดับสูง และสามารถบูรณาการหลาย ๆ สาขาเข้าด้วยกัน มีความสามารถในหลักสูตรได้ดีขึ้น

2. วิธีขยายหลักสูตร (Extension)

เป็นการจัดโปรแกรมการศึกษานอกหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ที่ตอบสนองของความสนใจและความสามารถเป็นรายบุคคล สามารถทำเป็นงานเดี่ยวหรืองานกลุ่มได้ เด็กสามารถเรียนเกินกว่าหลักสูตร กิจกรรมและการดำเนินการจัดสามารถทำได้หลากหลายรูปแบบ เช่น

1. การทำโครงการพิเศษ
2. การเรียนในห้องศูนย์วิทย์พัฒนา

3. ทำศูนย์วิทยากรที่เป็นแหล่งกระตุ้นการเรียนรู้ตามความสนใจที่มีสื่อรูปแบบต่าง ๆ
4. การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
 5. เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร
 6. ทำการกำหนดโครงการร่วมกัน
 7. การเริ่มโครงการที่แปลกใหม่ร่วมกับนักเรียน
 8. แคมป์วิชาการ หรือแคมป์ตามความสนใจของเด็ก
 9. สร้างเครือข่ายกลุ่มที่มีความสนใจ หรือมีความพยายามแบบเดียวกัน เข้าด้วยกันโดยเฉพาะเด็กที่มีความสามารถพิเศษระดับสูง
 10. จัดการแข่งขัน ในบางครั้งการแข่งขันทำให้เกิดการกระตุ้น เกิดมีการท้าทายทางความคิดและทำให้เกิดการปรับคุณภาพการเรียนการสอนจากการเปรียบเทียบและแข่งขัน เช่น โครงการโอลิมปิกวิชาการ การแข่งขันคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย เป็นต้น
 11. การฝึกทักษะการเรียนรู้ เช่น การหาข้อมูล การใช้ข้อมูลการวิจัย วิเคราะห์ ใช้วิจารณ์ญาณกับข้อมูลการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ เป็นต้น

3. วิธีลดระยะเวลาการเรียนรู้ (Acceleration)

การจัดการศึกษาแบบลดระยะเวลาการเรียนรู้ (Acceleration) เป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นทางการศึกษาได้มากขึ้นวิธีหนึ่ง แต่ต้องมีกระบวนการที่ถูกต้องรัดกุม จึงจะเป็นผลดีกับเด็กการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่สามารถเรียนร่วมกับผู้อื่นได้สูงกว่าวัยของตนเอง เรียกว่าการสอนแบบลดระยะเวลาทั้งสิ้น วิธีนี้ใช้กันมานานในทุก ๆ ประเทศ ซึ่งกลยุทธ์ในการจัดการมีมากมายหลายแบบ แต่ที่เรามักจะพบคือ การให้เด็กข้ามชั้นเรียน โดยขาดกระบวนการที่ครบถ้วนทำให้เด็กมีผลเสียทางด้านอื่นได้ในภายหลัง

หลักการจัดการศึกษาแบบลดระยะเวลาการเรียนรู้

1. ให้เข้าเรียนเร็วกว่าวัยของเด็กปกติมาก ในกรณีที่เด็กมีความพร้อมสูงมากได้รับการตรวจสอบจากนักจิตวิทยาที่เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสามารถ มีความมั่นคงทางอารมณ์ สังคม และมีวุฒิภาวะมากกว่าเพื่อนวัยเดียวกัน และไม่ใช่เป็นสิ่งที่พ่อแม่ต้องการให้เลื่อน
2. ข้ามชั้นเรียน ต้องมีการกลั่นกรองตามกระบวนการที่ดี ดังที่กล่าวข้างต้นโดยพิจารณาจากเด็กที่ชอบทำงานที่ยาก ๆ สลับซับซ้อน
3. ให้เรียนในชั้นสูงกว่าบางวิชา วิธีนี้ได้ผลดีมากและเด็กไม่ถูกเพ่งเล็งมากนัก

4. ให้ทำงานในชั้นสูงกว่าแต่เด็กยังอยู่ในชั้นเดียวกับเพื่อน
5. ย่นหลักสูตรให้เด็กจบเร็วขึ้น โดยที่มีเนื้อหาเท่าเดิม
6. จัดกลุ่มเด็กที่มีความสามารถเรื่องเดียวกัน แต่ต่างชั้นกัน มาเรียน

ด้วยกัน

ลักษณะเด็กที่จะพิจารณาให้ได้รับการจัดการศึกษาแบบลดระยะเวลาเรียน

1. มีความสามารถมากกว่าเด็กในวัยเดียวกันอย่างเห็นได้ชัดเจน
2. มีความกระหายที่จะเรียนรู้ โดยไม่เครียด
3. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และสังคมเหมาะสมกับอายุ
4. เด็กมีความพร้อมที่จะแยกจากเพื่อน
5. พ่อแม่ ผู้ปกครองและโรงเรียนมีความเห็นตรงกันว่า ควรใช้

กระบวนการจัดการศึกษาแบบนี้กับเด็ก

6. ต้องมีความแน่ใจว่า ไม่เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้ใหญ่ที่อาจเป็นพ่อแม่ หรือครู ที่ตั้งความคาดหวังกับเด็กสูงเกินจริง

7. ต้องมีคุณดูแลและรับผิดชอบในการจัดครั้งนี้อย่างเป็นระบบต่อเนื่องมีเกณฑ์ความสามารถทางสติปัญญาสูง IQ เกิน 130 ขึ้นไป (ในกรณีเด็กที่มีความสามารถทางการเรียน) ได้รับการตรวจสอบจากนักจิตวิทยาผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสามารถของเด็ก

ประโยชน์ของการจัดการศึกษาแบบลดระยะเวลาการเรียน คือ

1. สามารถเรียนตามศักยภาพของตัวเอง
2. เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนสิ่งที่ยากขึ้น ให้เหมาะสมกับ

ความสามารถของตัวเอง

3. ลดทัศนคติทางลบกับการเรียนรู้ ลดความทะนงตัวช่วยเด็กเก่งไม่ให้เบื่อหน่ายการเรียนในวิชาปกติ ที่เขาไปได้เร็วกว่าเพื่อนๆ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการถดถอยทางศักยภาพของเด็ก หรือทำลายศักยภาพตนเอง

4. การใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring)

เป็นการใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมาช่วยเด็กที่มีความสามารถโดดเด่น มักจะทำในระดับมัธยมกับที่เด็กมีความสนใจอย่างเด่นชัด และมีทักษะพื้นฐานทางสังคมดี ทางการจัดระบบวิธีเรียนของตนเองได้ดีแล้ว ซึ่งเด็กสามารถทำงานภายใต้คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเช่น อาจารย์มหาวิทยาลัย ครูที่สนใจเรื่องเดียวกับเด็ก บุคคลในละแวกบ้าน ทนาย นักเคมี นักประวัติศาสตร์ สถาปนิก และผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ

สรุปจากวิธีการจัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เป็นการ จัดหลักสูตรสำคัญทั้ง 4 วิธี โรงเรียนกีฬาควรนำไปจัดทำและประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง โดยเฉพาะกับ นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่มีเวลาเรียนวิชาสามัญน้อยกว่านักเรียนทั่วไปเพราะต้องฝึกซ้อมและสร้าง ประสบการณ์การแข่งขันตลอดระยะเวลาในการเรียนที่โรงเรียนกีฬา

5.6 แผนและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2548)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษไว้ในประเภทของการศึกษาพิเศษ ในหมวดที่ว่าด้วย “ระบบการศึกษา” และได้กำหนดแนวนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าวไว้ว่า “จะสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาทั้งในรูปแบบและวิธีการที่จะเอื้อให้เด็กและเยาวชนผู้มี ปัญญาเลิศหรือมีความสามารถพิเศษเหล่านี้ได้พัฒนาอัจฉริยภาพของตน”

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้มีการกำหนดไว้ในนโยบายด้านการกระจายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งมีมาตรการในการดำเนินงานที่สำคัญคือ “ขยายและพัฒนา รูปแบบ ” รวมทั้งวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถใน ด้านร่างกาย สมอง และจิตใจของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ เช่น ด้าน วิทยาศาสตร์และการกีฬา เป็นต้น แต่ไม่ปรากฏมาตรการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมชัดเจน

แผนพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ (พ.ศ. 2541-2544) คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2541 ได้อนุมัติในหลักการ ของแผนพัฒนาฯ ดังกล่าว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเสนอและให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ พร้อมทั้งให้ข้อสังเกตว่า ควรกำหนดมาตรการ เพื่อเป็นการกระจายโอกาสไปสู่กลุ่มเป้าหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม และควรมีมาตรการที่จะทำให้การปฏิบัติตามนโยบายหรือแผนเป็นไปในทิศทางเดียวกันและ เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วย ประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าว

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประเทศไทยได้มีการ ประกาศใช้กฎหมายการศึกษาแห่งชาติฉบับแรก คือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งออกตามความในรัฐธรรมนูญมาตรา 81 โดยได้มีการบัญญัติถึงสิทธิของผู้มีความสามารถพิเศษ ที่สำคัญดังนี้

มาตรา 10 (วรรค 4) การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา 22 การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามศักยภาพและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 24 (วรรค 1) การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาในระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ (มาตรา 10 วรรค 4) ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมกับวัยและศักยภาพ

มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

(3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ (มาตรา 10 วรรค 4) โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สรุปจากการศึกษาแผน นโยบาย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พบว่าในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น ผู้ที่ดูแลนโยบายในระดับสูง รวมทั้งรัฐบาลได้แสดงถึงความพยายามที่จะให้ความสำคัญกับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมาโดยตลอด

5.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ (พ.ศ.2549-2559)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2548) ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ (พ.ศ.2549-2559) มีการกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 7 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างกลไกการบริหารจัดการ
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การผลิตและพัฒนาบุคลากร

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างและการถ่ายทอดองค์ความรู้
 ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษระดับสูง
 ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสร้างความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ ให้กับประเทศ
 โดยสรุปยุทธศาสตร์ทั้ง 7 ยุทธศาสตร์ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนที่มี
 ความสามารถพิเศษทางการกีฬาได้เช่นกัน

ประเด็นที่ 6 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2551) ได้จัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
 ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

4.1 วิสัยทัศน์

เด็ก เยาวชน และประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถี
 ชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา
 ให้มีมาตรฐานระดับสากลนำไปสู่การกีฬาอาชีพ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาและการบริหาร
 จัดการที่ดี

4.2 พันธกิจ

4.2.1) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬา การออกกำลังกาย และ
 นันทนาการให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและ
 น้ำใจนักกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

4.2.2) สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนานักกีฬาให้มีขีดความสามารถใน
 การแข่งขันสูงขึ้น เพื่อสร้างรายได้และเกียรติภูมิแก่ทรัพยากรบุคคลและประเทศชาติ

4.2.3) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 การกีฬา เพื่อนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับ

4.2.4) พัฒนาการบริหารจัดการการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วม
 ร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน

4.3 วัตถุประสงค์

4.3.1) เพื่อสร้างค่านิยมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดูกีฬาและ
 นันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต

4.3.2) เพื่อใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการเล่น
 กีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการตลอดจนการพัฒนานักกีฬา ให้มีศักยภาพสูงขึ้น

4.3.3) เพื่อให้มีการศึกษา วิจัย และนำองค์ความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้ใน
 การพัฒนาการกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ

4.4.4) เพื่อบูรณาการทรัพยากรทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการกีฬาที่เป็นระบบและมีมาตรฐาน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับ

4.4.5) เพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรด้านการศึกษา นักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักวิจัยด้านการศึกษา

4.4 เป้าหมายหลัก

4.4.1) เด็ก เยาวชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

4.4.2) เด็ก เยาวชน และประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีสมรรถภาพทางร่างกายตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.4.3) โรงเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาด้านพลศึกษา

4.4.4) มีนักกีฬาและบุคลากรด้านการศึกษาที่มีคุณภาพและเข้าสู่มาตรฐานในระดับสากลเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

4.4.5) มีผู้นำกีฬาและอาสาสมัคร ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนตำบลทั้งหมด

4.4.6) มีการส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลและกีฬาไทยที่มีศักยภาพ เพื่อนำร่องสู่กีฬาอาชีพ 12 ชนิดกีฬา (ประเภทบุคคล 8 ชนิดกีฬา และประเภททีม 4 ชนิดกีฬา)

4.4.7) มีการศึกษา วิจัย สร้างสิ่งประดิษฐ์ และสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้านการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

4.4.8) มีองค์กรกีฬาและเครือข่ายที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพครบทุกตำบล

4.4.9) มีการจัดการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติเพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ

4.4.10) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

4.5 ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน
ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่	4	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
ยุทธศาสตร์ที่	5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
ยุทธศาสตร์ที่	6	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬา

สรุปในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) มีส่วนเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับโรงเรียนกีฬาทั้งสิ้น ซึ่งโรงเรียนกีฬาเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการกีฬาของชาติ ที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาที่สุดคือ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ประเด็นที่ 7 เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR

การนำเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ไปใช้ในการศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาดั้งเดิมในประเทศไทย เนื่องจากเป็นเทคนิควิธีการที่มีความเหมาะสมกับรูปแบบที่ผู้วิจัยจะดำเนินการทั้งในส่วนของเทคนิควิธีการการผสมผสานจุดเด่นและข้อดีของเทคนิคการวิจัยแบบ EFR (The Ethnographic Delphi Future Research) และเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (The Delphi Technique) ทำให้ผลที่ได้มีความสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และการนำไปใช้ก็จะมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอรายละเอียดของเทคนิคทั้ง 3 เทคนิค ดังนี้

1. เทคนิคการวิจัยแบบ EFR (The Ethnographic Future Research)
 (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2538) พัฒนาขึ้นโดยศาสตราจารย์โรเบิร์ต บี เท็กซ์เตอร์ (Robert B. Textor) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกา เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นมาจากระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา ที่เรียกว่า การวิจัยชาติพันธุ์วรรณนา (Ethnographic Delphi Research หรือ Ethnography) เป็นเทคนิคการวิจัยที่พยายามดึงเอาค่านิยมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของกลุ่มประชากรที่ศึกษา โดยการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเฉพาะ กล่าวคือ เป็นการสัมภาษณ์แบบเปิดและไม่ชี้นำ (Non-Directive, Open-Ended) โดยผู้วิจัยอาจมีหัวข้อหรือประเด็นที่เตรียมไว้ประกอบเพื่อกันลึ้ม แต่จะไม่มีลักษณะของการถามแบบชี้นำ หลักการสัมภาษณ์แบบ EFR ถือว่าผู้ให้สัมภาษณ์แบบ EFR ที่เด่นและแตกต่างไปจากการสัมภาษณ์แบบอื่น คือ จะมีการแบ่งช่วงการสัมภาษณ์ออกเป็นช่วง ๆ โดยอาจแบ่งตามหัวข้อที่สัมภาษณ์จากบันทึกที่จดไว้ หรือ จากเทปบันทึกเสียงให้ผู้สัมภาษณ์ฟัง และขอให้ผู้สัมภาษณ์ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ไขคำสัมภาษณ์ได้ กระบวนการเช่นนี้ เรียกว่า เทคนิคการสรุปสะสม (Cumulative Summarization Technique) โดยจะทำเช่นนี้จนจบการสัมภาษณ์

เพื่อที่จะช่วยให้ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่า ข้อมูลที่ได้นั้น มีความเชื่อถือ คือ มีทั้งความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ของข้อมูลเพิ่มขึ้น

ในการสัมภาษณ์แบบ EFR จะประกอบด้วยอนาคตที่เป็นทางเลือก (Alternative) 3 ภาพเรียงลำดับ ดังนี้ อนาคตภาพที่ดี (Optimistic Realistic Scenario) อนาคตภาพทางร้าย (Pessimistic-Realistic Scenario) และอนาคตภาพที่น่าจะเป็นไปได้มากที่สุด (Most-Probable Scenario) อนาคตทั้ง 3 ภาพนี้จะประกอบด้วยแนวโน้มในอนาคตที่ผู้ให้สัมภาษณ์คาดว่าจะมีโอกาสเกิดขึ้นด้วยเหตุนี้จึงมีการใช้คำว่า Realistic กำกับไว้ในอนาคตภาพทางดีและอนาคตภาพทางร้าย เมื่อสัมภาษณ์ครบทั้ง 3 ภาพตามขั้นตอนเสร็จแล้ว ผู้สัมภาษณ์อาจสรุปการสัมภาษณ์ให้ผู้สัมภาษณ์ฟังทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง และขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขและ/หรือเพิ่มเติมคำสัมภาษณ์อีก หรืออาจนำผลการสัมภาษณ์ที่เรียบร้อยแล้ว (Protocol) ไปให้ผู้สัมภาษณ์อ่านและตรวจแก้ไขเป็นการส่วนตัวก็ได้ หลังจากนั้นจึงนำผลการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาฉันทามติระหว่างกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ แล้วนำแนวโน้มที่มีฉันทามติมาเขียนเป็นอนาคตภาพซึ่งเป็นผลการวิจัย โดยมีขั้นตอนการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 1) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
- 2) สัมภาษณ์ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเป็นแบบเปิดและไม่ชี้นำ (Non-directive, Open-ended) แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured interview) ใช้เทคนิคการสรุปสะสม (Cumulative Summarization) และเป็นการสัมภาษณ์อนาคตภาพ 3 แบบ คือ Optimistic-Realistic (O-R),Pessimistic (P-R) และ Most-Probable (M-P)
- 3) วิเคราะห์สังเคราะห์ฉันทามติ
- 4) เขียนอนาคตภาพ (Scenario Write-up)

2. เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (The Delphi Technique) เป็นกระบวนการเสาะหาความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในเรื่องเกี่ยวกับเวลา ปริมาณและ/หรือสภาพการณ์ที่ต้องการจะเป็น โดยใช้การเสาะหาความคิดเห็นจากการใช้แบบสอบถามแทนการเรียกประชุม เป็นเทคนิคที่สกัดความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นเอกฉันท์เพื่อการตัดสินใจ เทคนิคเดลฟายช่วยให้ผู้ตอบได้ทบทวนคำตอบของตนและอาจแก้ไขคำตอบของตนหลังจากที่ได้ข้อมูลย้อนกลับ

ซึ่งขั้นตอนการวิจัยแบบเดลฟายนี้ จุมพล พูลภัทรชีวิน (2538) สรุปไว้ดังนี้

- 1) กำหนดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Panel Experts) ผู้วิจัยจะต้องหาวิธีและทำการคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญในเรื่องที่จะศึกษา และต้องมีลักษณะครบ 3 ประการ คือ เป็นผู้รอบรู้ในเรื่องนั้น ๆ อย่างแท้จริง มีความเต็มใจและเห็น

ความสำคัญของการวิจัย สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ แม้ว่าจะไม่ได้กำหนดจำนวนเท่าใดก็ตามโดยปกติจะมีปริมาณตั้งแต่สิบกว่าคนขึ้นไปอาจถึงร้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการวิจัยความซับซ้อนของเรื่องที่ศึกษา เวลาและงบประมาณ และจากการศึกษาวิจัย พบว่า หากมีจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อน (Error) จะม่น้อย และไม่มี ความแตกต่างกันระหว่างคำตอบในการตอบคำถามซ้ำ รอบที่ 2 กับรอบที่ 3 ซึ่งมีลเลน (Macmillan : อ้างถึงใน ศกพลวรรณ เปลี่ยนขำ, 2550) เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญว่าเมื่อใช้ผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะม่น้อยมาก ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่.2. แสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนของจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยแบบ เดลฟาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Panel Size)	การลดลงของความ คลาดเคลื่อน (Error Reduction)	ความคลาดเคลื่อน ลดลง (Net Charge)
1 – 5	1.20 – 0.70	0.50
5 – 9	0.70 – 0.58	0.12
9 – 13	0.58 – 0.54	0.04
13 – 17	0.54 – 0.50	0.04
17 – 21	0.50 – 0.48	0.02
21 – 25	0.48 – 0.46	0.02
25 - 29	0.46 – 0.44	0.02

จากตารางที่ 2 เป็นการแสดงการลดลงของความคลาดเคลื่อนที่มีต่อการกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญซึ่ง Macmillan ได้เสนอไว้เช่น กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5-9 คน จะมีความคลาดเคลื่อนสูงสุด คือ 0.12 แต่ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป ค่าความคลาดเคลื่อนจะน้อยที่สุด คือ 0.02

ดังนั้น จะพบว่าเมื่อจำนวนของผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะม่น้อยเพราะฉะนั้นในการวิจัยที่จะใช้เทคนิคเดลฟายจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่จะคัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น ควรจะมีจำนวน 17 คนขึ้นไป

2) กำหนดประเด็นแนวโน้มและสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยทั่วไปมักจะอยู่ในรูปของแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

3) ทำเดลฟายรอบที่ 1 โดยการส่งแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือ สัมภาษณ์ (ตัวต่อตัวหรือโดยการโทรศัพท์) หรือทำการประชุมทางไกล (Tele-Conferencing) โดยผ่านระบบสื่อสารทางเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

4) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในรอบที่ 1

5) ทำเดลฟายรอบที่ 2 โดยรอบนี้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะได้รับข้อมูลป้อนกลับเชิงสถิติ (Statistical Feedback) ที่เป็นของกลุ่มโดยส่วนรวมที่เป็นค่าร้อยละค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของกลุ่ม ผนวกด้วยคำตอบเดิมของตนเอง แล้วขอให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตอบใหม่

6) ทำเดลฟายรอบที่ 3, 4

7) สรุปและอภิปรายผล โดยการเสนอแนวโน้มที่มีฉันทามติตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วอภิปรายเสนอแนะผลการวิจัย

3. เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR (The Ethnographic Delphi Future Research) (อ้างถึงในสไตล ฆณะรัตน์, 2544) เป็นเทคนิคการวิจัยอนาคตที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2522 โดยจุมพล พูลภัทรชีวิน ในขณะที่กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยมินนิโซต้า (University of Minnesota) ด้วยการผสมผสานระหว่างเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EFR (The Ethnographic Future Research) และเทคนิคเดลฟาย (The Delphi Technique) เข้าด้วยกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำเทคนิคการวิจัยแบบ EDFR โดยมีขั้นตอนพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดและเตรียมตัวผู้เชี่ยวชาญ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหากได้ข้อมูลที่เชี่ยวชาญมากก็ทำให้ผลการวิจัยน่าเชื่อถือมากเท่านั้น

3.2 การสัมภาษณ์ (EDFR รอบที่ 1) การสัมภาษณ์มีลักษณะและขั้นตอนคล้ายกับ EFR แต่ EDFR มีความยืดหยุ่นมากกว่า ซึ่งผู้วิจัยสามารถเลือกรูปแบบการสัมภาษณ์ที่ตอบสนองจุดมุ่งหมาย เวลา งบประมาณและสถานการณ์ของการวิจัยได้

3.3 วิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์/สังเคราะห์ เพื่อสร้างเป็นเครื่องมือสำหรับการทำเดลฟาย

3.4 สร้างเครื่องมือ

3.5 ทำ Delphi (EDFR รอบที่ 2,3)

3.6 เขียนอนาคตภาพ

สรุปจากรายละเอียดของเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตดังกล่าว เป็นเทคนิคการวิจัยที่เป็นระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน มีความหลากหลายในวิธีการทั้งการสัมภาษณ์ และสอบถามหลาย

ครั้ง เพื่อเป็นการย้ำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้การสรุปข้อมูลไม่ผิดพลาด ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตมาใช้ในการพัฒนาเพื่อสร้างรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ที่มีความต้องการให้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

ประเด็นที่ 8 เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Technique)

เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Technique) เป็นเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้รวบรวมข้อมูลที่นิยมกันแพร่หลายในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ใช้เก็บข้อมูลประเภทความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ การสนทนาเป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างอิสระและกว้างขวางของกลุ่มบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลในประเด็นที่จะสนทนาร่วมกันได้เป็นอย่างดี โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การกำหนดประเด็นที่จะสนทนากลุ่ม

เป็นการกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มจากสภาพปัญหา ความสนใจ เรื่องที่ผู้วิจัยสนใจ ตลอดจนแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ นั้นเอง หรืออาจกำหนดประเด็นสนทนากลุ่มมาจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา

2. การคัดเลือกกลุ่มผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

การคัดเลือกผู้ร่วมสนทนากลุ่มนั้น นภาภรณ์ หะวานนท์ (2535) ได้เสนอแนะว่าควรเป็นผู้มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมคล้ายคลึงกัน เช่น ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ รวมทั้งลักษณะที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะศึกษาโดยตรงด้วย นอกจากนี้ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์ในเรื่องที่จะศึกษา และสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องที่ต้องการศึกษา ส่วนจำนวนผู้ร่วมสนทนากลุ่มจะมีมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของการวิจัย โดย Stewart and Shamdasani (1991) ยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า จำนวนผู้เข้าร่วมการสนทนา ควรอยู่ระหว่าง 6-12 คน เพราะถ้ามากกว่า 12 คน แล้วจะทำให้ควบคุมและดำเนินการสนทนาลำบาก แต่ถ้าหากน้อยกว่า 6 คน อาจทำให้ปฏิสัมพันธ์หรือความเคลื่อนไหวภายในกลุ่มมีน้อย ทำให้ไม่ได้ข้อมูลเท่าที่ควรจะเป็น

3. การดำเนินการสนทนากลุ่ม

ในการดำเนินการจัดสนทนากลุ่ม ต้องมีการเตรียมสิ่งจำเป็น 4 ประการ

3.1 การเตรียมกลุ่มผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม ประกอบไปด้วยผู้ดำเนินการ 4 กลุ่มด้วยกัน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.1.1 ผู้ดำเนินการสนทนา ควรเป็นผู้ที่มีความชัดเจน

ในตัวเอง เป็นผู้นำที่ดี ช่างสังเกตคำพูดท่าทางของผู้ร่วมสนทนา จุดประเด็นคำถามได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้งแต่ไม่ใช่ประธานในการสนทนา จึงควรมีบทบาทน้อยที่สุด และไม่ควรรแสดง

ท่าทางหรือคำพูดที่แสดงถึงการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมสนทนาและ
 ตะล่อมให้อยู่ในประเด็นและข้อสรุปของกลุ่มในประเด็นที่สนทนากันได้ มีความยืดหยุ่น
 คล่องแคล่วและสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า สามารถแสดงท่าทางที่บ่งบอกความรู้สึกได้ มี
 ลักษณะเป็นธรรมชาติและมีชีวิตชีวา มีอารมณ์ขัน และเป็นคนหนักแน่น

3.1.2 ผู้บันทึกการสนทนากลุ่ม อาจใช้ 1 –2 คน ก็ได้

โดยจดคำพูดของผู้เข้าร่วมการสนทนา ตลอดจนบรรยากาศ อากัปกริยาท่าทางของผู้ร่วมสนทนา
 แต่ละคนด้วย นอกจากนี้ควรทำผังการนั่งสนทนาในแต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้ดำเนินการสนทนาเรียกชื่อ
 ให้ถูกต้องอาจจะมีการบันทึกเทปด้วยก็ได้ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.3 ผู้ควบคุมเวลา ควรมีผู้ควบคุมเวลาให้อยู่ใน ระยะเวลาที่กำหนด ผู้ควบคุมเวลาจึงมีบทบาทสำคัญในการควบคุมเวลา

3.1.4 ผู้บริการทั่วไป เป็นผู้อำนวยความสะดวกในทุก ด้านแก่ผู้เข้าร่วมสนทนา ได้แก่ การบริการจัดหาเครื่องดื่ม และของว่าง เป็นต้น

3.2 คู่มือในการสนทนากลุ่ม จะระบุขั้นตอนและแนวคำถาม ในการสนทนาและในช่วงท้ายของแต่ละคำถามอาจจะมีคำถามเสริมหรือเพิ่มเติมเข้าไป โดยทั่วไป แนวคำถามในคู่มือสนทนากลุ่มจะมีลักษณะเป็น คำถามหลัก คำถามนำ คำถามตรวจสอบ คำถามเข้าสู่ประเด็นคำถามแบบชื่อ ๆ คำถามในข้อเท็จจริง คำถามความรู้สึก คำถามสนทนา คำถามโดยใช้ความเจ็บ

3.3 สถานที่ และบรรยากาศการจัดสนทนากลุ่ม ควรเป็น สถานที่ที่เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม บรรยากาศเงียบสงบ อากาศถ่ายเทสะดวก ทำให้ผู้ร่วมสนทนาเกิดความสบายใจที่พูด และแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมาได้อย่าง อิสระและปลอดภัย

3.4 เวลาที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม แต่ละครั้งควรใช้เวลา ประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่งถึงสองชั่วโมงครึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตและลักษณะปัญหาที่ต้องการ ศึกษา ลักษณะของผู้เข้าร่วมสนทนา ปฏิสัมพันธ์ ความเคลื่อนไหวภายในกลุ่ม และบรรยากาศ ของการสนทนา

3.5 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม อุปกรณ์ที่จำเป็นในการ สนทนากลุ่มได้แก่ เทปบันทึกเสียง รวมทั้งอาหารว่าง เครื่องดื่ม ขนมขบเคี้ยว หรืออาจเป็น รูปภาพ เพื่อสร้างบรรยากาศเป็นกันเอง และอาจจัดเตรียมของที่ระลึกที่ผู้สนทนาจัดเตรียมมอบ ให้ผู้ร่วมสนทนาเพื่อเป็นการตอบแทนที่ได้สละเวลามาร่วมสนทนากลุ่ม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มที่ได้จากการจัดบันทึกและบันทึกเทป แล้วนำมาวิเคราะห์ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ 2 ระดับ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์เบื้องต้นคือการวิเคราะห์ผลการสนทนาโดยร่วมกัน

สรุปและเสนอความคิดเห็นในกลุ่มของผู้จัดสนทนา เป็นการดำเนินการทันทีหลังการสนทนาจบสิ้นลง

4.2 การวิเคราะห์อย่างละเอียด เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา

(Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลไปตามหมวดหมู่ข้อมูลที่วางเค้าโครงไว้

5. การรายงาน หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วควรมีการสรุปและรายงานผล

การสนทนากลุ่ม มีแนวทางอย่างไร มีข้อเสนอแนะอย่างไรและจะดำเนินการต่อไปอย่างไร

จากข้อมูลเรื่องการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีการที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เทคนิคดังกล่าว เพื่อเป็นการหาคุณภาพของเครื่องมืออีกครั้งหนึ่งซึ่งจะช่วยทำให้คุณภาพของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยในการวิจัยครั้งนี้ เป็นรูปแบบเชิงข้อความที่ใช้ภาษาอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบยุทธศาสตร์ของโรงเรียนกีฬาคุณภาพการศึกษา และคุณภาพการกีฬา โดยใช้หลักการเทียบเคียงเชิงแนวคิด ปรัชญาการณห์ หลักการสร้างรูปแบบจากการวิเคราะห์องค์กร 7' S Model ของ McKinsey (2010) เริ่มจากกลยุทธ์ (Strategy) โครงสร้างองค์การ (Structure) ระบบการปฏิบัติงาน (System) บุคลากร (Staff) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ค่านิยมร่วม (Shared Values) เริ่มจากการรวบรวมปัญหาของโรงเรียนกีฬาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จากนั้นจึงได้สร้างรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ด้วยการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วพัฒนาแบบโดยการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) รูปแบบที่สร้างขึ้นประกอบไปด้วย 3 หัวข้อ คือ ยุทธศาสตร์ คุณภาพการศึกษา คุณภาพการกีฬา แล้วนำมาพิจารณาว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นนั้นมีความตรงต่อสถานการณ์จริง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่มากนักเพียงใด ด้วยการศึกษาค้นคว้าความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม ที่เป็นตัวแทนของผู้บริหารและคณาจารย์ในโรงเรียนกีฬา

ประเด็นที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

กรมพลศึกษา (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานในโรงเรียนกีฬา ฉบับที่ 1 โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงระบบ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและติดตามผลการดำเนินงานการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษาทั้ง 2 แบบ คือ แบบเต็มรูปที่โรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรีและรูปแบบประหยัดที่โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช

ผลการวิจัยพบว่า 1. การประเมินสถานะแวดล้อม คือ ปรัชญา นโยบาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ ในการดำเนินโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาทั้ง 2 รูปแบบ สนองตอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 2. การประเมินปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น พบว่า 1) กระบวนการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาใช้วิธีการเดียวกัน 2) บุคลากรด้านผู้ฝึกสอนกีฬาและผู้ฝึกสอนต่างประเทศไม่แตกต่างกัน 3) ในด้านอาคารสถานที่ปรากฏว่าโรงเรียนกีฬาทุกแห่งต้องการอาคารต่าง ๆ คล้ายกัน แต่โรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดไม่จำเป็นต้องมีอาคารเรียนเพราะไม่ต้องสอนวิชาสามัญ 4) งบประมาณที่ได้รับโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดจะได้รับส่วน งบประมาณใกล้เคียงกันและได้รับงบประมาณน้อยกว่าโรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบ 3. การประเมินด้านกระบวนการ ปรากฏว่า 1) ในด้านวิชาการมีปัญหาน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดตารางเรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 2) ในด้านการปกครอง และสวัสดิการก็มีปัญหาน้อยมาก 3) ส่วนในด้านกิจกรรมนักเรียนและการบริการชุมชนก็พบว่า มีปัญหาน้อยมาก 4. การประเมินผลผลิตพบว่า 1) ในด้านสมรรถภาพทางกายทั่วไปและระบบไหลเวียนโลหิตของนักเรียนอยู่ในระดับดีมากและระดับดีเป็นส่วนมาก 2) ด้านทักษะการกีฬาพบว่านักเรียนโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดจะอยู่ในระดับดีและปานกลาง 3) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสามัญของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาทั้ง 2 แบบมีผลการเรียนอยู่ในระดับดีและปานกลางเป็นส่วนมาก 4) ด้านผลสัมฤทธิ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้นโรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบสามารถผลิตนักกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติได้จำนวนหนึ่ง ส่วนโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดมีนักเรียนได้รับคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและกีฬาแห่งชาติในเขตการศึกษาที่โรงเรียนตั้งอยู่

กรมพลศึกษา (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการปรับโรงเรียนรูปแบบประหยัดเป็นโรงเรียนกีฬาเต็มรูป สังกัดกรมพลศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัญหา

การดำเนินงานของโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัด สังกัดกรมพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามที่เป็นแบบสัมภาษณ์ การศึกษาใช้วิธีการประเมินแบบ CIPP MODEL โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ต่าง ๆ 4 ด้าน คือ 1) ด้านสภาวะแวดล้อม 2) ด้านปัจจัยนำเข้าเบื้องต้น 3) ด้านกระบวนการผลิต 4) ด้านผลผลิต

ผลการศึกษาพบว่าด้านที่มีปัญหา ด้านการบริหารทั่วไปมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัด ด้านสาธารณูปโภค โดยเฉพาะน้ำดื่ม น้ำใช้ ด้านการใช้สถานที่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ด้านปัจจัยเบื้องต้น มีปัญหาและความยุ่งยากในการบริหารงานการจัดการศึกษา ด้านวิชาการ มีปัญหาด้านการติดตามการสอนและนิเทศการสอนของโรงเรียนโครงการร่วม ด้านการจัดการนักเรียนไปเรียนร่วมในโครงการร่วม ด้านการจัดการยานพาหนะในการรับส่งนักเรียนประจำวัน ด้านผลการเรียนของนักเรียน ด้านการพัฒนาการกีฬา มีปัญหาด้านการคัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศ นักเรียนมีความสามารถมากกว่าผู้สอน ความยุ่งยากในการวางแผนการฝึกและการแข่งขันกีฬาร่วมกับโรงเรียนโครงการร่วม ด้านอาหารกลางวันที่ต้องนำไปบริการนักเรียนที่โรงเรียนโครงการร่วม ด้านผลผลิต มีปัญหาด้านการบริการกีฬาแก่ชุมชน และด้านความคาดหวังสูงของชุมชน

พันเอกสมนึก แสงนาค (2543) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนา รูปแบบการทดสอบและการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของกำลังพลในกองบัญชาการทหารสูงสุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการทดสอบและการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของกำลังพลในกองบัญชาการทหารสูงสุด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบ โดยผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 19 ท่าน จากนั้นนำมา สร้างเป็นแบบทดสอบและแบบเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับกำลังพลในกองบัญชาการทหารสูงสุด กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการสังกัดกองบัญชาการทหารสูงสุด ที่มีอายุระหว่าง 17-60 ปี จำนวน 120 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุม เป็นชาย 30 คน หญิง 30 คน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลอง เป็นชาย 30 คน หญิง 30 คน โดยการสุ่มแบบบังเอิญและแบบเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัชยฐาน ขอบเขตพิสัยควอไทล์ที่ 1-3 ดัชนีความสอดคล้อง ที-เทสต์ สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โพรดัก โมเมนต์ ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ และเปอร์เซ็นต์ไทล์

ผลการวิจัยพบว่า 1.รูปแบบของสมรรถภาพทางกายที่นำมาใช้ในแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับกำลังพลในกองบัญชาการทหารสูงสุด ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ความอดทนของระบบหัวใจและการหายใจ สัดส่วนที่เป็นส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อ และความอ่อนตัวซึ่งวัดได้โดย การวิ่ง-เดิน 1.5 ไมล์ หรือ 2,400 เมตร การหาค่าดัชนีมวลกาย การดันพื้น 30 วินาที การลุก-นั่ง 60 วินาที และการนั่งก้มตัว

ไปข้างหน้า ตามลำดับ 2. รูปแบบของการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ที่นำมาใช้ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับกำลังพลในกองบัญชาการทหารสูงสุด ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ความอดทนของระบบหัวใจและการหายใจ สัดส่วนที่เป็นส่วนประกอบของร่างกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อและความอ่อนตัว ตามลำดับ

เสาวนีย์ บุญบุญ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง ขนาดของร่างกายและความสามารถทางกลไก ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาขนาดของร่างกายและความสามารถทางกลไกของนักเรียนโรงเรียนกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนกีฬา 4 แห่ง เป็นนักเรียนชาย 363 คน และนักเรียนหญิง 343 คน รวม 706 คน ทำการวัดขนาดของร่างกาย และทดสอบความสามารถทางกลไก

ผลการศึกษาพบว่า 1. ขนาดของร่างกาย 1.1 น้ำหนักร่างกาย นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 47.45 - 62.95 กิโลกรัม และนักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 46.61 - 53.83 กิโลกรัม 1.2 ส่วนสูง ของนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 159.60 - 171.97 เซนติเมตร ตามลำดับ และนักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 157.71 - 163.92 เซนติเมตร 2. ความสามารถทางกลไก 2.1 ยืนกระโดดไกล ของนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 201.52 - 228.19 เซนติเมตร และนักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ - 190.39 เซนติเมตร 2.2 วิ่งชีกแซก นักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 25.22 - 23.59 วินาที และนักเรียนหญิงมีค่าเท่ากับ - 25.10 วินาที 2.3 พุ่มเมดิซินบอล ของนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 5.75 - 8.43 เมตร และนักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ 4.44 - 5.38 เมตร 2.4 วิ่ง 5 นาที ของนักเรียนชาย มีค่าเท่ากับ 1119.93 - 1350.74 เมตร และนักเรียนหญิง มีค่าเท่ากับ - 1151.85 เมตร ตามลำดับ

กรมพลศึกษา (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิจัยอย่างมีส่วนร่วมกับการพัฒนาโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา โดยการศึกษาวิจัยดำเนินการร่วมกับโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา 6 แห่ง ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบความเป็นมาตรฐานของโรงเรียนกีฬาทั้ง 6 แห่ง ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านนโยบาย/ผู้บริหาร ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่/วัสดุอุปกรณ์ ด้านโภชนาการ และตัวนักเรียน สรุปความเป็นมาตรฐานของโรงเรียนกีฬาจากการวิจัยนี้คือโรงเรียนกีฬาที่ได้มาตรฐานนั้นผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์เป็นนักบริหาร มีมนุษยสัมพันธ์ บุคลากรมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเฉพาะด้าน มีงบประมาณเพียงพอที่จะจัดหาวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ สวัสดิการสำหรับบุคลากรและโภชนาการที่มีคุณภาพหลักก่อนมาลัย สำหรับนักเรียน มีหลักสูตรเฉพาะได้มาตรฐานที่จะสร้างให้นักเรียนมีความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการ และการกีฬา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี (2544) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ โครงการวิจัยเพื่อหาแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นงานวิจัยประเภทเชิงพัฒนาผลสมผสานการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเฝือกุดมศึกษา โดยมีการดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษใน 7 สาขา คือ 1.) คณิตศาสตร์ 2.) ทักษะความคิดระดับสูง 3.) ภาษาไทย 4.) ภาษาอังกฤษ 5.) ทักษะศิลป์ 6.) ดนตรี 7.) เน้นแนวและจิตวิทยาของกลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ จากโรงเรียนในโครงการ 8 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนเฝือกุดมศึกษา โดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) จุดประสงค์ในการดำเนินการวิจัยเพื่อหาแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนปกติใน 7 สาขา ในด้านการหาแนวทางสำรวจและเสาะหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ การจัดการศึกษา การใช้สื่อการเรียนการสอน ฯลฯ ตลอดจนกลไกในการบริหารจัดการ

สรุป วิเคราะห์ และข้อเสนอแนะโดยภาพรวม ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษนั้น ปัจจัยที่สำคัญเบื้องต้นคือ 1. ความตั้งใจ และนโยบายของผู้บริหารโรงเรียน 2. ผู้ประสานงาน 3. การพัฒนาบุคลากร 4. การปรับกลไกการดำเนินงาน 5. การจัดเตรียมงบประมาณ 6. การปรับสภาพแวดล้อม 7. การปรับระบบทางการวัดและประเมินผล 8. การแนะแนวและจิตวิทยา 9. การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษในรูปแบบที่หลากหลาย ผลการดำเนินงานการวิจัยและพัฒนาเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ พบว่าโดยส่วนใหญ่เด็กสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว มีทัศนคติที่ดีขึ้น ครูรู้สึกว่าได้เรียนรู้มากขึ้นผู้บริหารเห็นว่าเป็นโครงการที่มีคุณค่า

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี (2544) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยและกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยในการค้นหาและพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็ก ในสาขาวิชาภาษาไทย เพื่อ นำผลที่ได้จากการวิจัย ไปเผยแพร่ให้เกิดการดำเนินงาน การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทยอย่างกว้างขวาง โดยได้เลือกทำการวิจัย ณ โรงเรียนเฝือกุดมศึกษา เขตบางเขน กรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่ได้รับการคัดสรรจำนวน 16 คน ในการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัย และกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยในการค้นหา และพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็กในสาขาวิชาภาษาไทย ผลปรากฏดังนี้

1) ปัจจัยที่เอื้อและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการค้นหาเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางด้านภาษาไทยสำหรับระดับประถมศึกษา คือการใช้ ก) ความสามารถของครูในการระบุลักษณะของเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางภาษาไทยและเด็กที่มีความสามารถพิเศษแต่มีผลการเรียนต่ำ ข) ความเที่ยงตรงของข้อสอบปลายภาค ค) ความสามารถของครูในการใช้แบบวัดแนวแบบวัดความถนัดทางภาษา และการวิเคราะห์และบันทึกพัฒนาการทางความคิดของผู้เรียนและ ง) ประสิทธิภาพของหลักสูตรเสริมทักษะที่ใช้ในการคัดเลือกผู้มีความสามารถพิเศษด้วยระบบการคัดสรรดังกล่าว เมื่อใช้คะแนนพัฒนาทางความคิดเป็นเกณฑ์สามารถระบุเด็กที่มีความสามารถโดดเด่น ด้านภาษาไทย 7 คน หรือ ประมาณ 1.60% ของประชากร เป็นชาย 4 คน หญิง 3 คน ที่มีความสามารถไปถึงระดับความคิดสร้างสรรค์ ระดับการประเมินค่าและระดับการสังเคราะห์ นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราความเร็วในการอ่านของเด็กกลุ่มนี้สูงสุด คือ 310 คำต่อนาที เมื่อเทียบกับ 500-700 คำ/ นาที ที่เป็นอัตราของผู้ใหญ่

2) ในการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถพิเศษของเด็กในสาขาวิชาภาษาไทยได้พัฒนา และประเมินหลักสูตรสำหรับสอนเสริม (Enrichment Integrated competence based program) ที่เป็นหลักสูตรบูรณาการที่เน้นกระบวนการและผลการเรียนรู้ (Learning outcome) อันหลักสูตรสำเร็จรูปใน 1 ภาคการศึกษา ใช้เวลาสอน 20 ชั่วโมง ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3

ปัจจัยที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบนี้ในการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษ โรงเรียนควรเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนมากกว่า 1,500 คน ในชั้นเรียนในระดับประถมศึกษาที่นักเรียนอ่านออกเขียนได้แล้วเท่านั้น โรงเรียนจะต้องมีผู้บริหารระดับนโยบายที่สนับสนุนอย่างเป็นทางการโดยมีการจัดสรรงบประมาณ สถานที่ และบุคลากร ตลอดจนอำนวยความสะดวกทางการจัดการเรียนการสอน การดำเนินการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล และโดยมีนักวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นพี่เลี้ยง และมีครูภาษาไทยที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมทางด้านเจตคติ และวิธีการสอนและผ่านการอบรมหรือมีความรู้ในเรื่อง การสอนผู้มีความสามารถพิเศษทางภาษา ในการนำไปใช้ ควรประเมินหลักสูตรดังกล่าวโดย ประเมินความสามารถของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และการประเมินผลกระทบบจากโครงการมีต่อนักเรียนโดยใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลาย และยังพบว่าหลักสูตรนี้ มีผลกระทบทางด้านบวก คือ นักเรียนได้เรียนรู้กว้างขวางกว่าในหลักสูตรปกติ ได้รับการฝึกให้ต้องมีระบบการจัดการที่ดีขึ้น มีทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น มีความสามารถที่เด่นมาก ทำกิจกรรมได้เร็ว และไม่ต้องการรอเพื่อน ต้องการแสวงหากิจกรรมอื่นที่ยากกว่าเดิม และเห็นคุณค่าได้ลึกซึ้งกว่าเด็กทั่วไป สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างเฉียบแหลม และได้เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า และฝึกคิดหาคำตอบด้วยตนเอง คำถามที่ตั้งมีตั้งแต่ระดับการ

สังเคราะห์และการประเมินค่า หลักสูตรมีวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวาง และได้เรียนรู้จากกันและกัน และต้องฟังความเห็นของกันและกัน ในกรณีที่มีความคิดเห็นขัดแย้ง ผลกระทบทางด้านลบที่พบ คือ 1) เด็กและครูประจำชั้นด้วยมีภาระที่เพิ่มขึ้น 2) คะแนนสอบของเด็กในโครงการต่ำลง การประเมินครูผู้สอนในโครงการ พบว่า ผลกระทบทางด้านบวก คือ 1) การพัฒนาตนเองทางด้านวิชาชีพของครูความรู้และความเข้าใจแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาที่มีอยู่ในตัวของนักเรียนได้เด่นชัดขึ้น 2) แนวทางที่จะนำกระบวนการเรียนการสอนในโครงการไปใช้กับนักเรียนทั่วไปในชั้นอื่นๆ 3) มีกิจกรรมที่หลากหลาย 4) ความต้องการของผู้สอนที่เป็น หัวหน้า หมวดภาษาไทยที่จะขยายโครงการไปพัฒนากับนักเรียนที่อยู่นอกโครงการ 5) ทักษะที่ดีต่อตนเองที่เห็นคุณค่าของความเป็นครูจนเกิดแรงบันดาลใจในการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษามากกว่าคนอื่น ๆ ได้เรียนรู้ความต้องการของเด็กอย่างใกล้ชิดมากขึ้น และหากิจกรรมที่จะตอบสนองนักเรียนได้ดีขึ้น ส่วนผลกระทบทางด้านลบนั้น พบว่าผู้สอนมีภาระเพิ่มขึ้น และขาดแรงจูงใจ การประเมินผลกระทบต่อพ่อแม่ พบว่ามีไม่มาก

ชวาล แสงปัญญา (2544) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการจัดและดำเนินงานของโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดและดำเนินงานของโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนกีฬา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การจัดและดำเนินงาน ของโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 4 ด้านคือ (1) การวางแผน (2) การจัดองค์กร (3) การประสานงาน (4) การควบคุมและการบังคับบัญชาความเชื่อมั่น ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดและดำเนินงานของโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับดี 2. การจัดและดำเนินงานในทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน

พิมพ์ ม่วงศิริธรรม (2544) ได้ศึกษาเรื่องผลของการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลชายของโรงเรียนกีฬา กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี จำนวน 8 คน กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 4 คน ได้รับการปรับพฤติกรรมทางปัญญาด้วยการฝึกทักษะทางจิต ได้แก่ เทคนิคการตั้งเป้าหมาย การจินตภาพ การพูดกับตนเองในทางที่ดี การดูตัวเอง และการให้แรงเสริมทางบวกควบคู่กับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า 1. การปรับพฤติกรรมทางปัญญา มีผลต่อพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬา นักกีฬากลุ่มทดลองที่ได้รับการปรับพฤติกรรมทางปัญญา มีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ในระยะสิ้นสุดการทดลองและระยะติดตามผล แตกต่าง

จากระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในกลุ่มควบคุมไม่พบความแตกต่างกัน 2. ในระยะสิ้นสุดการทดลองและระยะติดตามผล นักกีฬาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในตนเอง ไม่แตกต่างกัน

สดศรี สุขสิงห์ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินมาตรฐานการจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬา จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินมาตรฐานการจัดการศึกษาของ โรงเรียนกีฬา จังหวัดนครสวรรค์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สร้างขึ้นตามกรอบมาตรฐานการประกันคุณภาพโรงเรียนกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 28 มาตรฐาน 101 ตัวบ่งชี้ มีค่าความตรง เชิงเนื้อหา 0.92

ผลการศึกษา การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ ด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัย ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่ยอมรับได้ทุกมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน พบว่า ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬา และปฏิบัติตาม จรรยาบรรณของนักกีฬา มีการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย ทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบ และครูมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู แต่มีจุดอ่อนคือ ขาดการปฏิบัติตามหลักกรรมเบื้องต้นของศาสนา การประเมินค่าข้อมูล การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ถึงเป้าหมายและความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ยังมีไม่มากพอ โรงเรียนยังขาดการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ ดังนั้นโรงเรียนจะต้องมีแนวทางปรับปรุงมาตรฐาน เพื่อกระตุ้นและชี้นำวิธีการ ที่หลากหลายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการกีฬา โรงเรียนต้องนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ และผู้บริหารต้องปรับปรุงการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพตลอดจนจัดหาครูให้ครบตามเกณฑ์และมีความเพียงพอในการจัดการศึกษา

จินตนา ศักดิ์ภู่อำม (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การนำเสนอรูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทยประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วนดังนี้ 1. หลักการแนวคิดในการกำหนดรูปแบบ 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3. ลักษณะเฉพาะของโรงเรียนในกำกับของรัฐ 4. กฎบัตรของโรงเรียนในกำกับของรัฐ 5. การบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐ

พรพนี หงษ์พันธ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความเห็นของอาจารย์ผู้สอนและผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น 2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่นในทัศนะของอาจารย์และผู้ปกครองนักเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 308 คน ประกอบไป

ด้วยอาจารย์ผู้สอน 114 คน ผู้ปกครอง 194 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ทั้ง 18 มาตรฐาน โดยภาพรวมมีความจำเป็นต้องเน้นอยู่ในระดับ “ปานกลาง” 2. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ที่มีความจำเป็นต้องเน้นและพัฒนาผู้เรียนไม่มีความแตกต่างกัน

มนตรี ธาดา (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมขยันเรียน และพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมพลศึกษา มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสถานการณ์จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา และศึกษาตัวแปรทำนายสำคัญของพฤติกรรมขยันเรียนและพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 3 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 360 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง แบบวัดเชาวน์ปัญญา แบบวัดเจตคติต่อการเรียน แบบวัดเจตคติต่อกีฬา แบบวัดพฤติกรรมขยันเรียน และแบบวัดพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวบ่งชี้ทางสังคม 5 ตัวแปร เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมขยันเรียนของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ดังนี้ นักเรียนที่มีสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้สูงได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง และมีเจตคติต่อการเรียนสูง มีพฤติกรรมขยันเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีปัจจัยดังกล่าว ในระดับต่ำ 2) ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคม 6 ตัวแปร เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ดังนี้ นักเรียนกลุ่มที่มีสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้สูงได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองสูง มีเชาวน์ปัญญาในระดับสูง และมีเจตคติต่อกีฬาสูง มีพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬาสูงกว่ากลุ่มที่มีปัจจัยดังกล่าวในระดับต่ำ 3) พฤติกรรมขยันเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬา ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ยกเว้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สุจินต์ สุขสวัสดิ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคทั่วไปของนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนกีฬาภาคใต้ของประเทศไทย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช และโรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา จำนวน 207 คน โดยการสุ่มแบบง่าย ๆ เครื่องมือที่

ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละและค่าไค-สแควร์ (chi- Square Test) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย ส่วนใหญ่เข้าเรียนตามปัจจัยภูมิหลังของนักเรียน และปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีผลค่อนข้างน้อย ตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดภาคใต้ ปัจจัยด้านภูมิหลังคือความถนัดด้านกีฬา การสนับสนุนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมคือ การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้นักศึกษา อุปกรณ์ สื่อ และเทคโนโลยีของโรงเรียนกีฬา และปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ โอกาสการศึกษาต่อ การมีอาชีพในอนาคต การสร้างประสบการณ์ชีวิตที่ดี ได้ฝึกระเบียบวินัยและความอดทน ได้ฝึกทักษะที่ดีและได้ฝึกร่างกายให้แข็งแรง

สานิตย์ พระคุณ (2546) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงกับความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงกับความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา กรมพลศึกษา กับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา จำนวน 68 คน และหัวหน้าหมวดพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 129 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดสภาพการปฏิบัติจริงในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา และแบบวัดความคาดหวังในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .96 และ .95 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อหาค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการปฏิบัติจริงในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสภาพการปฏิบัติจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก และในด้านสรีรวิทยาการกีฬา ด้านเวชศาสตร์การกีฬา ด้านโภชนาการกีฬา และด้านจิตวิทยาการกีฬา อยู่ในระดับมากเช่นกัน 2. ความคาดหวังในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และในด้านจิตวิทยาการกีฬา ด้านสรีรวิทยาการกีฬา ด้านโภชนาการกีฬา และด้านเวชศาสตร์การกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นกัน 3. สภาพการปฏิบัติจริงในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านเวชศาสตร์การกีฬา ด้านจิตวิทยาการกีฬา ด้านสรีรวิทยาการกีฬา และด้านโภชนาการกีฬา อยู่ในระดับมากเช่นกัน 4. ความคาดหวังในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านเวชศาสตร์การกีฬา ด้านจิตวิทยาการกีฬา และด้านโภชนาการกีฬา อยู่ในระดับมากเช่นกัน ยกเว้นด้านสรีรวิทยาการกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุด 5. สภาพการปฏิบัติจริงในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา กับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมแตกต่างกัน 6. ความคาดหวังในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา ของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา กรมพลศึกษา กับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมแตกต่างกัน 7. สภาพการปฏิบัติจริงโดยรวมกับความคาดหวังโดยรวมของผู้ฝึกสอนกีฬา ในโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก สภาพการปฏิบัติจริงโดยรวมกับความคาดหวังโดยรวมของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างสูง

สมุทรา ชำนาญ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในด้านการกำหนดโครงสร้างองค์การ การบริหารวิชาการ การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทย ในแต่ละด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านโครงสร้างองค์การ ประกอบด้วย กลุ่มภารกิจจำนวน 9 ข้อ 2. ด้านการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย กลุ่มภารกิจจำนวน 19 ข้อ 3. ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย กลุ่มภารกิจ จำนวน 9 ข้อ 4. ด้านการบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย กลุ่มภารกิจจำนวน 8 ข้อ 5. ด้านการบริหารงานทั่วไป ประกอบด้วย กลุ่มภารกิจจำนวน 25 ข้อ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบและหลักสูตรการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อนำร่องศึกษาแนวทาง การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษในระบบโรงเรียน ด้านคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ด้วยหลักสูตรลดระยะเวลาเรียน (Acceleration Program) และหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment Program) ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 255 คน

ผลจากการวิจัยนำร่องครั้งนี้ได้หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจัดเนื้อหาปกติจากใช้เวลาเรียน 6 ภาคเรียนให้เหลือเพียง 4 ภาคเรียนและได้ปฏิบัติการทดลองสอนจริงในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 5 เรื่อง ใช้เวลาสอนทั้งสิ้น 80 คาบ และได้ตัวอย่างหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ แบบเรียน และการประเมิน โดยจัดการเรียนการสอน สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 24 คาบ ข้อค้นพบที่สำคัญจากการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางคณิตศาสตร์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านคณิตศาสตร์ หลักสูตรลดระยะเวลาเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนปรากฏว่า นักเรียนเห็นด้วยอย่างมากกับการจัดหลักสูตรลดระยะเวลาเรียนและหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ ด้านทักษะกระบวนการ นักเรียนมีความพอใจมากต่อหลักสูตรเพิ่มพูนประสบการณ์ทั้งเนื้อหากิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาการของนักเรียนด้านต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การให้เหตุผลการสื่อสาร การเชื่อมโยงความรู้ การนำเสนอ การแก้ปัญหาโจทย์ทางคณิตศาสตร์ การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการเตรียมตัวเพื่อศึกษาหลักสูตรขยายประสบการณ์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 ต่อไป

กลุ่มพัฒนานโยบายการเรียนรู้ด้านภูมิปัญญาและการท่องเที่ยว สำนักมาตรฐาน การศึกษาและพัฒนาระบบการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะนโยบายและแผนส่งเสริมการเรียนรู้ทางการกีฬากับการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานของการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพการจัดการและ ดำเนินการข้อเสนอแนะนโยบายและแผนส่งเสริมการเรียนรู้ทางการกีฬากับการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานของการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันโดยมีการศึกษาค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลจากเอกสารนโยบายและแผน รายงานการวิจัยวิทยานิพนธ์ วารสาร สิ่งพิมพ์และการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต รวมทั้งมีการ สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องและเรียบเรียงเป็นความเรียงเชิงวิเคราะห์เอกสาร ผลการวิจัยพบว่า การกีฬาตั้งแต่สมัยสุโขทัย (พ.ศ. 1781-1921) สมัยอยุธยา (พ.ศ. 2325-2411) เป็นการศึกษา แบบไม่เป็นทางการทั้งสิ้นเพราะไม่ได้จัดการเรียนการสอนในโรงเรียน การกีฬาสมัยนั้นวัด วัง บ้าน และสำนักต่างๆ เป็นแหล่งสำคัญในการเรียนรู้และฝึกฝนตนเองและการใช้อาวุธ ได้แก่มวยไทย

ชัชวาลย์ เพ็ชรไทย (2550) ได้ศึกษาเรื่องการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งเสริม นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเหตุผลการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งนักเรียนเข้าในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวง การท่องเที่ยวและกีฬา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนกีฬา สังกัด

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 ทั่วประเทศทั้ง 10 โรงเรียนใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 246 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่ผู้ปกครองใช้ตัดสินใจเลือกส่งนักเรียนเข้าโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามากทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านจุดเน้นปรัชญาโรงเรียนของสถานศึกษา ด้านบุคลิกภาพและคุณลักษณะส่วนตัวของผู้สอน ด้านการจัดการศึกษา ด้านชื่อเสียงของทางโรงเรียนและผู้บริหาร ด้านอาคารสถานที่ ด้านเศรษฐกิจการเงิน ด้านสถานที่ตั้งของสถานศึกษา ส่วนด้านที่เป็นองค์ประกอบปานกลาง คือ ด้านความผูกพันกับสถานศึกษา ข้อเสนอแนะคือพัฒนานักเรียนให้มีความมุ่งมั่นในการเรียน นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกกีฬาอยู่เสมอ จัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนอย่างพอเพียง เหตุผลที่ผู้ปกครองใช้ในการตัดสินใจเลือกส่งนักเรียนเข้าโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในระดับสูงสุด คือ เป็นสถานศึกษาที่เน้นการส่งเสริมความสามารถพิเศษด้านกีฬาอย่างโดดเด่น เป็นสถานศึกษาที่เน้นความเป็นเลิศด้านกีฬาอย่างชัดเจน เป็นสถานศึกษาที่เน้นให้นักเรียนนำความรู้ไปปฏิบัติได้จริงในการแข่งขัน ข้อเสนอแนะ คือ ส่งเสริมให้มีการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ ส่งเสริมให้นักเรียนมีระเบียบ วินัย ซื่อสัตย์ สุจริต อ่อนโยน กล้าแสดงออก ส่งเสริมการฝึกนักกีฬาให้มีความเป็นนักกีฬามืออาชีพและมีความสามารถเป็นเลิศ

จิตตริน มงคลชัย (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โดยวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อการส่งเสริมการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปางที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2550 จำนวน 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าเฉลี่ย (Paired t-test)

ผลการวิจัยพบว่า หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคมโดยรวมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและมีคะแนนการปรับตัวทางสังคมรายด้าน ดังนี้ 1. ด้านการปรับตัวเข้ากับเพื่อนและบุคคลทั่วไป หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ด้านการปรับตัวเข้ากับเพื่อนและบุคคลทั่วไปเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 2. ด้านการฝึกการเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ด้านการ ฝึกการเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 3. ด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ด้านการยอมรับตนเอง

และผู้อื่นเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 4. ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบวินัย หลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ฐปนพรพรช ฤกษ์เปลี่ยน (2551) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ การปฏิบัติงานระหว่างกลุ่ม ผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอน และระหว่างครูผู้สอนวิชาสามัญกับครู ผู้ฝึกสอนกีฬา และ 3) ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารโรงเรียนกีฬาตามความคิดเห็นของบุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 10 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า 1. ประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงบประมาณ มีประสิทธิภาพอยู่ในลำดับสูงสุด ส่วนด้านวิชาการ ด้านการบริหารทั่วไป และด้านการบริหารงานบุคคล มีประสิทธิภาพรองลงมาตามลำดับ 2. กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษาแตกต่างกัน . ครูผู้สอนวิชาสามัญกับครูผู้ฝึกสอนกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษาไม่แตกต่างกัน 4. ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่ ได้เสนอปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา โดยโรงเรียนควรประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายการบริหารจัดการด้านการบริหารงบประมาณและด้านการบริหารงานบุคคล มีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งแหล่งการเรียนรู้อย่างเพียงพอ มีการจัดอบรมสัมมนาครูผู้สอนและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิจัยในชั้นเรียนและงานที่ปฏิบัติ พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยเน้นให้มีการวางแผนอย่างมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ การมอบหมายงาน การระดมทรัพยากรทางการศึกษา การประชาสัมพันธ์ และการจัดให้มี การอบรมสัมมนาผู้บริหารเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์โดยนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ

พัชรี ทองคำพานิช (2552) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาเซปักตะกร้อในโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาเซปักตะกร้อในโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปางและศึกษาความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายในแต่ละตำแหน่งของการเล่น ซึ่งประกอบด้วย ตัวเสิร์ฟ ตัวฟาดและตัวซง ผู้เข้าร่วมการศึกษาคือนักเรียนของโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพศชายและเพศหญิง จำนวน 52 คน อายุ 13-17 ปี ทำการประเมินสมรรถภาพทางกายอันประกอบด้วย เปอร์เซ็นต์ไขมัน ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา พลังสูงสุดของกล้ามเนื้ออง ความอ่อนตัว ความคล่องแคล่วว่องไว และปริมาณการใช้ออกซิเจนสูงสุด ใช้สถิติ One-way analysis of variance เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายของผู้เข้าร่วมการศึกษาคือทั้ง 3 ตำแหน่ง แยกเพศชายและเพศหญิง

ผลการศึกษาพบว่าในนักกีฬาเซปักตะกร้อเพศชาย ตัวเสิร์ฟมีเปอร์เซ็นต์ไขมันและความอ่อนตัวมากกว่าตัวซง ในขณะที่ตัวฟาดมีพลังสูงสุดของกล้ามเนื้อองและความอ่อนตัวมากกว่าตัวซง ส่วนความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ความคล่องแคล่วว่องไว และปริมาณการใช้ออกซิเจนสูงสุดของตัวเสิร์ฟ ตัวฟาดและตัวซงนั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนในนักกีฬาหญิงพบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีเปอร์เซ็นต์ไขมัน ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ความอ่อนตัว ความคล่องแคล่วว่องไว และปริมาณการใช้ออกซิเจนสูงสุดไม่แตกต่างกัน มีเพียงตัวฟาดที่มีพลังสูงสุดของกล้ามเนื้อองมากกว่าตัวเสิร์ฟ ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายระหว่าง ตำแหน่งผู้เล่นพบได้ชัดเจนในนักกีฬาชายมากกว่านักกีฬาหญิง เพื่อพัฒนาให้เกิดความเป็นเลิศในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ผู้ฝึกสอนควรจัดวางตำแหน่งของผู้เล่นให้สอดคล้องกับสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาแต่ละคนและพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้เหมาะสมกับตำแหน่งผู้เล่น

โดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกีฬา จะเห็นได้ว่าจะมีงานวิจัยในเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงาน การศึกษาแนวทางการปรับปรุงโรงเรียนกีฬา ขนาดของร่างกายและความสามารถทางกลไกของนักเรียนโรงเรียนกีฬา การวิจัยอย่างมีส่วนร่วมกับการพัฒนาโรงเรียนกีฬา การศึกษาการจัดและดำเนินงานของโรงเรียนกีฬา การประเมินมาตรฐานการจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬา การศึกษาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมขยันเรียนและพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงกับความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งเสริม นักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อ ส่งเสริมความสามารถ ในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง ประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา เซปักตะกร้อในโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง การวิเคราะห์ข้อเสนอนโยบายและแผนส่งเสริมการ เรียนรู้ทางการกีฬากับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

การวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบ การพัฒนารูปแบบการทดสอบและการเสริมสร้างสมรรถภาพ ทางกาย การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน รูปแบบการจัด การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ และความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย ผลของการปรับ พฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัยในตนเองของนักกีฬา การนำเสนอรูปแบบการ บริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบและหลักสูตร การจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์

งานวิจัยในต่างประเทศ

Everett (1992) ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบของงานสำหรับผู้ทำหน้าที่การบริหารงานบุคคล ภายในระบบโรงเรียนชุมชนในมลรัฐแคลิฟอร์เนียเหนือสหรัฐอเมริกา พบว่า

1. การบริหารบุคลากรของโรงเรียนยังอยู่ในช่วงของการพัฒนา แต่ยังล่าช้ากว่าการ บริหารงานบุคคลของหน่วยงานภาคอื่น ๆ
2. ถึงแม้บุคลากรที่รับผิดชอบด้านการบริหารบุคคลจะมีพื้นฐานความรู้สูงก็ตามแต่ในด้าน วิชาการแล้ว เขาเหล่านั้นก็ยังไม่มีความพร้อมในด้านการบริหารบุคคล จึงต้องให้บุคคลเหล่านั้น ฝึกทักษะความชำนาญ ไม่ว่าจะ เป็นด้านการฝึกอบรม ในลักษณะประจำการหรือการศึกษานอก ระบบโรงเรียน
3. การบริหารบุคลากรของโรงเรียนจำเป็นต้องกำหนดความสำคัญก่อนหลังโดยเฉพาะ งบประมาณและการวางตัวของผู้ทำงานหรือตำแหน่งของบุคลากร
4. ต้องอาศัยรูปแบบการพัฒนาองค์การหรือบุคลากรของภาคธุรกิจเอกชนเป็นตัวอย่าง การบริหารบุคลากรของโรงเรียนเป็นงานที่เป็นไปได้

Lodge และ Reed (2003) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงการพัฒนาโรงเรียนในปัจจุบัน และในอนาคต เพราะเหตุว่า การพัฒนาโรงเรียนกำลังตกอยู่ในภาวะอันตรายด้วยเหตุจากการ ตกเป็นเครื่องมือของวาระแห่งนโยบายเพื่อการยกระดับความสำเร็จได้โดยง่ายในระบบโรงเรียน ของตะวันตก ขณะเดียวกันวาระนี้ก็มีความสำคัญ มีการถกเถียงกันว่า การเน้นถึงความสำเร็จ

และความสามารถของโรงเรียนนั้นคงไม่เพียงพอต่อการเอาชนะความท้าทายที่เยาวชนของชาติ จะได้เผชิญในอนาคต นอกจากนั้น ยังถกเถียงกันว่า การมุ่งเน้นที่ความสามารถและการส่งต่อ ผลลัพธ์กำลังเป็นสิ่งที่ละทิ้งออกไปจากการเรียนรู้ โรงเรียนจะไม่ได้รับการยอมรับในอนาคตหาก ไม่มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ให้มากขึ้น โรงเรียนในประเทศอังกฤษจึงควรได้พัฒนาอย่างมีทิศทางใน อนาคต จากการสำรวจความสัมพันธ์ 3 เรื่องที่มีต่อกัน ดังนี้

1. ทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียน จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงทิศทาง เพื่อให้เกิดการยอมรับและเชื่อถือบริบทต่างๆ ในโรงเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมากขึ้น
 2. ความเชื่อเกี่ยวกับเป้าหมายของกระบวนการต่างๆ ในโรงเรียน และสมมติฐานต่างๆ ในการพัฒนาโรงเรียน โดยเฉพาะเป้าหมายและวิธีการส่งเสริมมีผลกระทบต่อมุมมองที่มีต่อ ความเป็นไปในโลก (World Views) มุมมองดังกล่าวในขณะนี้มีความผันแปร ดังนั้น การทำงาน ทางการศึกษา จึงต้องเป็นไปตามวาระที่เป็นอิสระไม่ยึดติด (Emancipator Agenda)
 3. การพัฒนาโรงเรียนต้องมุ่งเน้นเรื่องการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคนในโรงเรียน
- สรุปงานวิจัยในต่างประเทศที่ศึกษามาเป็นการวิจัยรูปแบบของโรงเรียนและการศึกษาการ พัฒนาโรงเรียน พบว่าเป็นการพัฒนาเพื่อนำผลไปปรับปรุงโรงเรียนซึ่งการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อ การนำมาพัฒนารูปแบบโรงเรียนกึ่งอัตโนมัติในประเทศไทย
- ส่วนใหญ่ของงานวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย วิจัยเชิงคุณภาพ กึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ เป็นต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสำหรับโรงเรียน กึ่งอัตโนมัติยังไม่มีงานวิจัยที่เป็นรูปแบบที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ จะทำการวิจัยเรื่องรูปแบบโรงเรียนกึ่งอัตโนมัติในประเทศไทย โดยเลือกใช้เทคนิควิธีการวิจัย เชิงอนาคต EDFR ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการวิจัยที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมใน การนำมาใช้ดำเนินการหารูปแบบโรงเรียนกึ่งอัตโนมัติในประเทศไทยต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบได้ศึกษาจากแนวคิด
ต่าง ๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554)
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับโรงเรียนกีฬา
- พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2538
- แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ
- การจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬารูปแบบปัจจุบัน
- การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ
- หลักในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
- การบริหารงานเชิงระบบ
- องค์ประกอบของระบบ
- ระบบการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542)
- การพัฒนาทักษะและความสามารถทางการกีฬา

ความคิดเห็น

จาก

ผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 17

คน

และการเสนอ

ความคิดเห็น

จาก

ผู้เชี่ยวชาญ

ทำการ

สนทนากลุ่ม

จำนวน 12

คน

รูปแบบ
โรงเรียน
กีฬา
ต้นแบบ
ในประเทศไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย” ครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความ เป็นเลิศทั้งด้านการกีฬาและอาชีพการงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) และ เทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารการกีฬาและพลศึกษา โรงเรียน กีฬา จำนวน 17 คน

การเลือกผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญ 17 คน (รายชื่อปรากฏในภาคผนวก ข) ดังต่อไปนี้

1. สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต หรือมหาบัณฑิต หรือเทียบเท่า ทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนันทนาการ และ
2. มีประสบการณ์ในฐานะผู้บริหารการกีฬา โรงเรียนกีฬา สมาคมกีฬา หรือ
3. ผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา มาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์เอกสารเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้น

ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี กฎหมาย ยุทธศาสตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดสำหรับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ขั้นที่ 2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบการสัมภาษณ์กึ่งโครง
โครงสร้าง แบบสอบถาม และคู่มือสนทนากลุ่ม ดังมีรายละเอียด ดังนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งใช้ในการทำ EDFR รอบ 1
(Ethnographic Delphi Future Research) มีลักษณะเป็นคำถาม เกี่ยวกับโรงเรียนกีฬาต้นแบบ
ในประเทศไทย

เครื่องมือชุดที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งใช้ในการทำ
EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) และ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) โดยแบบสอบถามเป็น
ข้อความปลายเปิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบลิเคิร์ต (Likert Type) รายละเอียดของ
แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy)

ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์การ (Structure)

ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)

ด้านที่ 4 บุคลากร (Staff)

ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)

ด้านที่ 6 รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)

ด้านที่ 7 ค่านิยมร่วม (Shared Values)

เครื่องมือชุดที่ 3 คู่มือการสนทนากลุ่ม ซึ่งใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และ
แบบสอบถามที่ใช้ในการทำ EDFR โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 5
คน (รายละเอียดในภาคผนวก ก) ดังต่อไปนี้

3.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิต หรือ
มหาบัณฑิต หรือเทียบเท่า และ

3.1.2 มีประสบการณ์ในฐานะผู้บริหารสถาบันการศึกษา หรือ

3.1.3 ผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬามาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

3.2 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสัมภาษณ์และ
แบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนการนำไปใช้ ส่วนคู่มือสนทนากลุ่มนั้น ผู้วิจัย
ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการวิจัยโดยใช้เทคนิค EDFR

การดำเนินการวิจัยโดยใช้ EDFR มีรายละเอียดดังนี้

- 4.1 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR)
- 4.2 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ แล้วร่างแบบสอบถามเป็นรายชื่อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด
- 4.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน (ชุดเดิม) ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item–Objective Congruence : IOC) ของแต่ละข้อคำถาม
- 4.4 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 4.5 นำแบบสอบถามไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 17 คน ซึ่งเป็นการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)
- 4.6 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)
- 4.7 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามสำหรับ EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) โดยแสดงค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และความคิดเห็นเดิมของแต่ละคนในรอบที่ผ่านมา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คน (ชุดเดิม) ตอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อยืนยันคำตอบที่ได้ตอบไปแล้วว่าเป็นเช่นเดียวกับความคิดเห็นเช่นเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่
- 4.8 นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจาก EDFR รอบที่ 3(Delphi รอบ 2) มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อหาข้อสรุปสาระสำคัญของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
- 4.9 ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อสรุปสาระสำคัญของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 5 ศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group)

การดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 จัดทำเครื่องมือการสนทนากลุ่ม สำหรับผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม และผู้ร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบ

5.2 คัดเลือกกลุ่มผู้ร่วมสนทนากลุ่ม 12 คน (รายชื่อในภาคผนวก ค) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังต่อไปนี้

5.2.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต หรือเทียบเท่า ทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา หรือนันทนาการ และ

5.2.2 มีประสบการณ์ในฐานะผู้บริหารการกีฬา โรงเรียนกีฬา สมาคมกีฬา หรือ

5.2.3 เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬามาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี

5.3 ดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยการเตรียมความพร้อม ชักข้อมการดำเนินงานของที่ทีมงานแล้วดำเนินการสนทนากลุ่มตามคู่มือการสนทนากลุ่ม

5.4 นำข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่มมาพิจารณาปรับปรุงรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 6 ประมวลสรุปรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ได้ข้อสรุปรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยจากการทำ EDR และ การสนทนากลุ่ม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ดำเนินการระหว่างวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 - 15 กรกฎาคม 2553 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ใช้เวลาท่านละ 50 – 60 นาที และเน้นการสัมภาษณ์แบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุด และลึกที่สุดเท่าที่ผู้สัมภาษณ์จะสามารถเก็บข้อมูลได้ เมื่อจบแต่ละประเด็นหรือประมาณทุก ๆ 10 – 15 นาที จะทำการสรุปคำสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญฟังเป็นระยะ เพื่อยืนยันการบันทึกคำสัมภาษณ์ ว่าตรงตามการสัมภาษณ์หรือจะปรับแก้ไขเพิ่มเติม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

รอบที่ 1 ดำเนินการระหว่างวันที่ 1 กันยายน – 26 ตุลาคม 2553 รอบที่ 2 ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2553 – 15 มกราคม 2554 โดยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองในกรณีที่ไม่สามารถส่งด้วยตัวเองได้จะใช้วิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมนัดวันรับแบบสอบถามความคิดเห็นที่ตอบแล้วกลับคืนด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

ดำเนินการในวันศุกร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2554 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่มผู้บริหารโรงเรียนกีฬา และผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา รวมทั้งผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ใช้นักเรียนของโรงเรียนกีฬา โดยใช้เวลาดำเนินการ 3 ชั่วโมง ขณะสนทนากลุ่มผู้วิจัยจะทำการบันทึกเสียงและจดบันทึกไว้ตลอดเวลาการสนทนา จากนั้นก็วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการบันทึกเสียงและการจดบันทึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นและการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสัมภาษณ์ในการทำ EDFR รอบ 1 (EFR) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ด้านที่ค่านิยมร่วม (Shared Values) เป็นแนวทางในการวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญ
2. การวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามในการทำ EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1) มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ แล้วแสดงตำแหน่งของมัธยฐานกับฐานนิยม ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบ แล้วนำไปสอบถามใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2)
3. การวิเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถามใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) ใช้การวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode) ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

1. ค่ามัธยฐาน (Median)

นำคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์ จัดทำการศึกษาวิเคราะห์และสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Type) ให้นำหนักคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดว่ามีความเหมาะสมกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมากกว่ามีความเหมาะสมกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางว่ามีความเหมาะสมกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อยกว่ามีความเหมาะสมกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดว่ามีความเหมาะสมกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

นำค่ามัธยฐานที่คำนวณได้จากคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แปลความหมายตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุดกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลางกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุดกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

2. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณความแตกต่างของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 ข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา

แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

3. ความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม (Mode)

คำนวณหาค่าฐานนิยม (Mode) ของแต่ละข้อความ แล้วนำมาหาค่าความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยม ของแต่ละข้อความ หากความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน และ ฐานนิยม ไม่เกิน 1.00 ถือว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน

4. การพิจารณาความสอดคล้อง (Consensus)

การวิจัยครั้งนี้ ข้อคิดเห็นใดที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมีค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน และ ฐานนิยม ไม่เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ให้ถือว่าข้อความนั้นมีความสอดคล้องกัน ในกรณีที่ข้อความใดมีค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยม เกิน 1.00 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เกิน 1.50 ให้ถือว่าข้อความนั้นไม่มีความสอดคล้องกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัธยฐาน (Median) คำนวณจากสูตร

เมื่อ

$$Md = L + \left\{ \frac{\frac{N}{2} - F}{f} \right\} i$$

Mdn	แทน ค่ามัธยฐาน
L	แทน คะแนนขีดจำกัดล่างในชั้น Md ตกอยู่
F	แทน ความถี่สะสมในชั้นคะแนนก่อนชั้นที่ Md ตกอยู่
f	แทน ความถี่ในชั้นที่ Md ตกอยู่
i	แทน อัตรากว้างชั้น
N	แทน จำนวนคนทั้งหมด

ค่ามัธยฐานที่ได้จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจะนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

1.00 – 1.50	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย
2.51 – 3.50	หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

- 3.51 – 4.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก
 4.51 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
2. ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range) คือ ค่าความแตกต่างระหว่าง ควอไทล์ที่ 3 กับ ควอไทล์ที่ 1 คำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$IR = Q_3 - Q_1$$

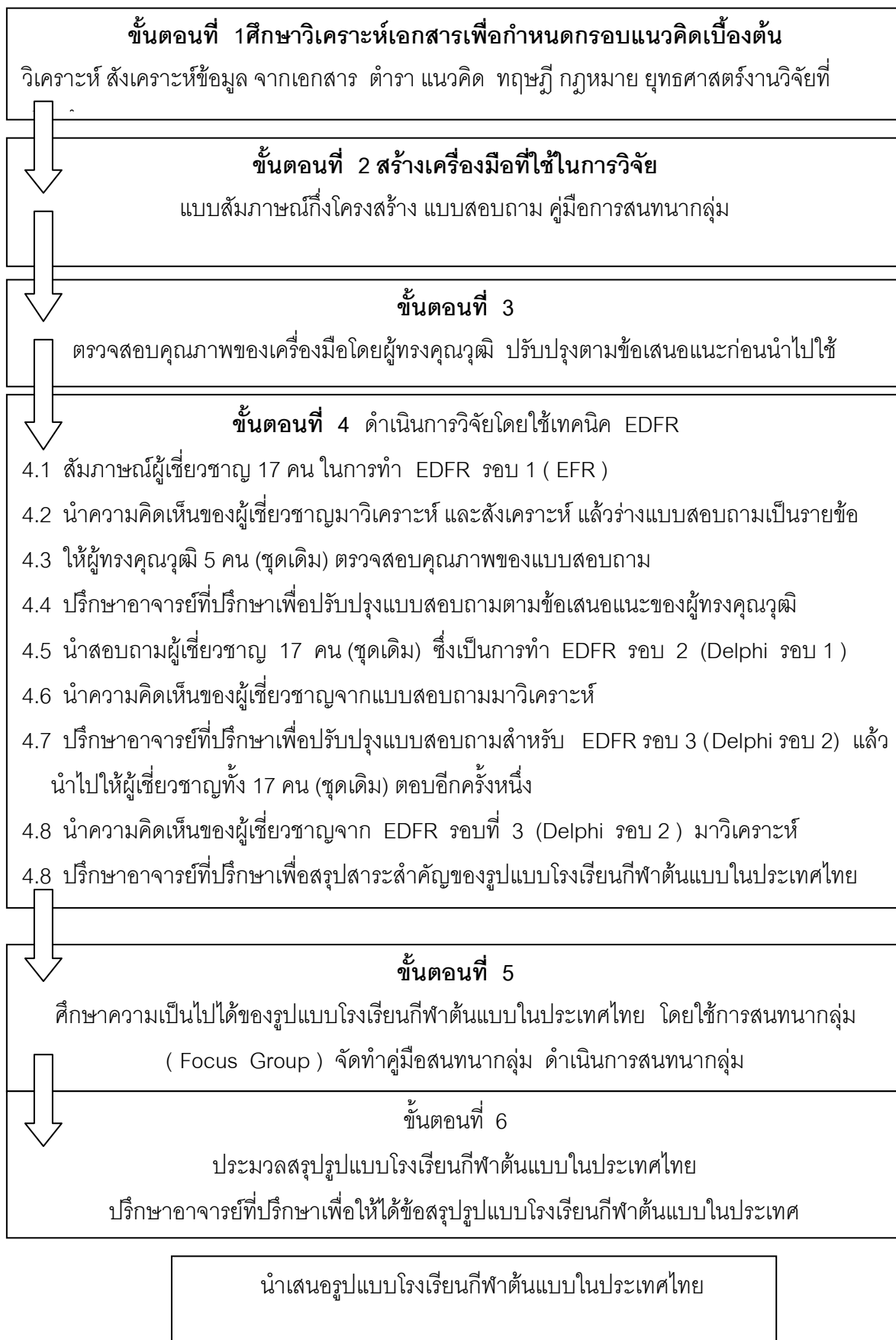
เมื่อ	IR แทน	Interquartile Range
	Q_3 แทน	ควอไทล์ที่ 3
	Q_1 แทน	ควอไทล์ที่ 1

โดย	$Q_3 = \frac{X_{3N/4} + \text{ตัวถัดไป}}{2}$

	$Q_1 = \frac{X_{N/4} + \text{ตัวถัดไป}}{2}$

เมื่อ	Q_3 แทน	ควอไทล์ที่ 3
	Q_1 แทน	ควอไทล์ที่ 1
	$X_{3N/4}$ แทน	คะแนนตัวที่ 3N/4
	$X_{N/4}$ แทน	คะแนนตัวที่ N/4
	N แทน	จำนวนคะแนน

แผนภูมิที่ 4 แสดงลำดับขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จากการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ด้านค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตอนที่ 3 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จากสอบถามโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ด้านค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ด้านค่านิยมร่วม (Shared Values)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญมาจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด หน่วยงานแล้วนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละเป็นรายข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

		ผู้เชี่ยวชาญ	
รายการ			
จำนวน	ร้อยละ		
เพศ			
	ชาย	16	94.12
หญิง	1		5.88
วุฒิการศึกษาสูงสุด			
	ปริญญาโท	13	76.47
ปริญญาเอก	4	23.53	
หน่วยงาน			
	สถาบันการพลศึกษา	7	41.18
โรงเรียนกีฬา		5	29.41
	กรมพลศึกษา	2	11.76
สมาคมกีฬา	1		5.88
การกีฬาแห่งประเทศไทย	1		5.88
ข้าราชการบำนาญ	1	5.88	

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 17 ท่าน เป็นเพศชาย ร้อยละ 94.12 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 5.88 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท ร้อยละ 76.47 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก ร้อยละ 23.53 ส่วนหน่วยงานที่ผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติงาน อยู่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันการพลศึกษา ร้อยละ 41.18 รองลงมา ปฏิบัติงานในโรงเรียนกีฬาร้อยละ 29.41

ตอนที่ 2 ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬา ต้นแบบในประเทศไทย จากการสัมภาษณ์ (EFR)

จากผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ และนำผลมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ (Strategy) ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) ด้านบุคลากร (Staff) ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) ผลการพิจารณา มีดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1. กลยุทธ์ (Strategy)

ด้านกลยุทธ์ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

1.1. ด้านปรัชญาของโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับปรัชญาของสถาบันการศึกษาที่ใช้ว่า “พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ ” เป็นปรัชญาที่กว้างเกินไปสำหรับโรงเรียนกีฬา หน่วยงานไหนที่ดำเนินการเกี่ยวกับกีฬาก็สามารถใช้ได้ ยังไม่สื่อไปที่โรงเรียนกีฬาที่มุ่งพัฒนา นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาและเสนอแนะควรใช้ปรัชญาที่แตกต่างจากสถาบัน การพลศึกษาที่ตรงกับความเป็นโรงเรียนกีฬา ซึ่งควรจะเขียนให้ชัดเป็น “กีฬา พัฒนาคน พัฒนา ชาติ” ซึ่งเป็นการชี้ชัดลงไปในเรื่องของการใช้กีฬาพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการ กีฬา คือ นักเรียนของโรงเรียนกีฬา รวมทั้งสอดคล้องต่อการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียนไปจน สามารถพัฒนากีฬาของชาติด้วย

1.2. ด้านนโยบายของโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นต่อนโยบายของโรงเรียนกีฬาที่มีนโยบายว่า “โรงเรียนกีฬาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้าน การ กีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ” เป็นนโยบายที่ดีและเสนอแนะให้โรงเรียนกีฬาควรได้รับการ กำหนดเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนากีฬาของประเทศโดยกำหนดให้เป็นมาตรการที่สำคัญต่อการ พัฒนาเยาวชนของชาติ เนื่องจากการลงทุนค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนสูง ประเทศควรได้รับ ประโยชน์ทางการกีฬาจากงบประมาณดังกล่าวและเป็นการเปิดสู่การได้รับความร่วมมือจาก หน่วยงานทางการกีฬาในประเทศไทยด้วย

1.3. ด้านวิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นต่อวิสัยทัศน์ของโรงเรียนกีฬา เป็นวิสัยทัศน์ที่ ดีสำหรับโรงเรียนกีฬาแต่ให้เน้นที่ว่า “โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและ เยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้าน การ กีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ควบคู่ไปกับ

การส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรม จริยธรรมของนักกีฬา” โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรม จริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนักกีฬาที่ควรได้รับการปลูกฝังให้กับนักเรียนทุกคน การปลูกฝังดังกล่าวควรดำเนินการอย่างจริงจังและให้เกิดผลกับนักเรียนตั้งแต่วัยเยาว์

1.4. ด้านวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นต่อวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อว่ามีความเหมาะสม ครอบคลุมถึงงานของโรงเรียนกีฬาอย่างสมบูรณ์ ขอเน้นย้ำให้โรงเรียนกีฬาริหารโรงเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ซึ่งทำให้โรงเรียนได้รับการยอมรับและเกิดประโยชน์กับนักเรียน สังคมและประเทศชาติ อย่างแท้จริง

ข้อ 1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรการกีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ข้อ 2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ พร้อมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ

ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ

1.5. ด้านเป้าหมายของโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นต่อเป้าหมายของโรงเรียนกีฬาทั้ง 4 ข้อ

ข้อ 1. ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา

ข้อ 2. ส่งเสริมและพัฒนางานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาในโรงเรียนกีฬา

ข้อ 3. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

ข้อ 4. ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย

เป็นเป้าหมายที่ควรเกิดขึ้นกับโรงเรียนกีฬาซึ่งเป้าหมายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเป็นเป้าหมายที่สำคัญสำหรับนักเรียนในประเทศไทยที่ต้องให้ความรู้ในการเรียนวิชาสามัญพร้อมทั้งทำให้สมองของ

นักเรียนเกิดความคิด การจัดลำดับทางความคิดเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาให้เป็นเลิศ และยังนำไปเป็นอาชีพได้เมื่อนักเรียนเลิกเล่นกีฬา โรงเรียนควรให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาอย่างมาก ซึ่งไม่น้อยไปกว่าเป้าหมายด้านอื่นๆ

การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้นักกีฬาของโรงเรียนกีฬาและของชาติพัฒนาได้ทัดเทียมนานาประเทศสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ประสบความสำเร็จ

การพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศเป็นเป้าหมายหลักของโรงเรียนกีฬาที่โรงเรียนควรให้ความสำคัญและทำให้เกิดการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ด้วยหลักการฝึกกีฬาที่ได้มาตรฐานและเป็นหลักการสากล

การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย เป็นเป้าหมายที่มีความสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจัง รวมทั้งควรมีความร่วมมือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษาของประเทศไทยที่ต้องระดมความรู้และวิธีการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียนจนถึงการพัฒนานักกีฬาในระดับประเทศ

1.6. ด้านแผนพัฒนาของโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นต่อแผนพัฒนากีฬาทั้ง 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้เป็นแผนพัฒนาที่ดีต่อการพัฒนาโรงเรียนกีฬาและครอบคลุม และสามารถทำให้โรงเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบบริหาร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การวิจัยและการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริการวิชาการและทะนุบำรุง

ศิลปวัฒนธรรม

1.7. ด้านทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นต่อทิศทางการพัฒนาโรงเรียนกีฬาทั้ง 5 กลยุทธ์และรายละเอียดของแผนในการพัฒนาดังกล่าวนั้นเป็นกลยุทธ์ที่ดีต่อทิศทางการพัฒนา

นักเรียนโรงเรียนกีฬาและครอบครัวแล้ว สามารถทำให้โรงเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา

กลยุทธ์ที่ 1 ระบบการฝึกซ้อมนักกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

- 1.1 มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา
- 1.2 ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
- 1.3. สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อพัฒนานักกีฬา

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา

- 2.1 กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา
- 2.2 ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา
- 2.3 รูปแบบและวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาที่หลากหลายให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา

- 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งในและต่างประเทศ
- 3.2 จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาจากต่างประเทศ
- 3.3 จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง
- 3.4 มีการจัดอบรม ศึกษาดูงานด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา

- 4.1 จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ
- 4.2 ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

- 5.1 จัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน
- 5.2 พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

1.8. ด้านการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นถึงความจำเป็นในการที่ควรกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนให้ชัดเจน และกำหนดให้สูงไว้เพื่อให้เกิดการพัฒนาของนักเรียน ดังนี้

1. ด้านความสามารถทางการกีฬา

- 1.1 นักเรียนของโรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับชาติ / นานาชาติ ร้อยละ 80
- 1.2 จำนวนนักเรียนของโรงเรียนกีฬาได้เป็นนักกีฬาทีมชาติ หรือเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬาอาชีพ ร้อยละ 100
- 1.3 นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่ถนัดตามเกณฑ์ ร้อยละ 100

2. ด้านการศึกษา

- 2.1 นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่จบม. 6 แล้วศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสาขาการกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ร้อยละ 100
- 2.2 นักเรียนของโรงเรียนกีฬาเกิดความชื่นชม เข้าร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านกีฬาและนันทนาการ ร้อยละ 100
- 2.3 นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ 100

3. ด้านสุขภาพ

- 3.1 นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา ร้อยละ 100
- 3.2 นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์แต่ละชนิดกีฬา ร้อยละ 100

3.3 นักเรียนของโรงเรียนกีฬาป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ ปัญหาทางเพศ ร้อยละ 100

1.9. ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกลยุทธ์

ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความเห็นในด้านการกำกับ ติดตาม การประเมินผล และรายงานผลความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬาทันทีอย่างต่อเนื่องตลอดทุกระยะเวลา ควรกำหนดไว้เป็นนโยบายสู่ความสำเร็จด้วย ซึ่งข้อมูลการรายงานผลความสำเร็จนั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการนำกลับมาแก้ไขและปรับปรุงนักเรียนในอนาคต รวมทั้งยังเป็นการรายงานถึงสัมฤทธิ์ผลของโรงเรียนต่อประชาชนและรัฐบาลเพื่อให้เกิดการยอมรับต่อการพัฒนา

ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความเห็นด้านการกำหนดแผนปฏิบัติการที่มีความชัดเจนเป็นระยะในทุกระบบของการปฏิบัติงานโรงเรียนกีฬา โดยเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬา เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ ซึ่งการทำงานของโรงเรียนกีฬานั้นควรมีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน เพื่อให้การพัฒนานักเรียนไปสู่ความเป็นเลิศอย่างแท้จริง มีระบบ มีขั้นตอน ง่ายต่อการปฏิบัติและไม่บกพร่องต่อการพัฒนานักเรียนที่มีความซับซ้อน

ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความเห็นในด้านการกำหนดการประกันคุณภาพภายใน ที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและนำผลการประกันคุณภาพกลับมาพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา การประกันคุณภาพเป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นต่อระบบของงาน ซึ่งผลการประกันคุณภาพบ่งบอกถึงความสำเร็จของงานเป็นการประเมินผลงานตามหลักมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของสังคมรวมทั้งการเผยแพร่ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนด้วย

ด้านที่ 2. โครงสร้าง (Structure)

ด้านโครงสร้าง โรงเรียนกีฬาดั้งแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

2.1 โรงเรียนกีฬาที่มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาที่มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน กระจายงานลงไปสู่การปฏิบัติงานทุกฝ่ายและทุกงาน โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงาน ที่มีความคล่องตัวรวดเร็ว โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานแยกวิชาสามัญและวิชาที่กีฬาออกจากกันเพื่อการบริหารงานอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายสนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการของทุกฝ่าย โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างที่ผู้บริหารควรมีที่ปรึกษากีฬาในระดับนานาชาติที่มีความเป็นมืออาชีพและมีประสบการณ์ในการบริหารงานกีฬาเพื่อกำหนด ติดตาม และวางแผนการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของชาติ

2.2 โรงเรียนกีฬากำหนดโครงสร้างการพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนต่อการพัฒนาความสามารถและการฝึกซ้อมนักเรียนซึ่งผู้ฝึกสอนไม่สามารถฝึกและพัฒนาให้นักเรียนเหมือนกันทุกคนได้จึงควรมีการแบ่งนักเรียนออกเป็นระดับ

ผู้เชี่ยวชาญยังแสดงความเห็นต่อไปอีกว่าการแบ่งระดับของนักเรียนในโรงเรียนทำให้ง่ายต่อการพัฒนาการกีฬาของนักเรียน ผู้ฝึกสอนควรใช้การแบ่งระดับดังกล่าวไปวางแผนการฝึกนักเรียนของโรงเรียนกีฬาเป็นลำดับขั้น ดังนี้

- ระดับที่ 1 ระดับเริ่มเล่น (Beginner)
- ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice)
- ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice)
- ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average)
- ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average)
- ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่ามาตรฐาน (Above average)
- ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate)
- ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced)
- ระดับที่ 9 ระดับดีที่สุด/ระดับเลิศ (Elite)
- ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)

ด้านที่ 3. ระบบ (System)

ด้านระบบ โรงเรียนกีฬาด้านแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

3.1 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการจัดสภาพแวดล้อม

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา

3.2 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาที่มีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

3.3 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนานักกีฬาตั้งแต่การสอบคัดเลือกนักกีฬาจนถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬาในทุกๆระดับ โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการรักษาพยาบาลและฟื้นฟู

สมรรถภาพนักกีฬาที่บาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักการดูแลนักกีฬา

3.4 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการอาหาร

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดการอาหารสอดคล้องกับความต้องการพัฒนานักเรียนตามระดับอายุและชนิดกีฬา

3.5 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพ

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักเรียนเพื่อความมั่นคงของนักกีฬาในอนาคต โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพมีการขึ้นทะเบียนนักกีฬาและมีสังกัดนักกีฬา

3.6 โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบสมรรถภาพ

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการทดสอบสมรรถภาพและศักยภาพนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

3.7 โรงเรียนกีฬามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการกีฬา

3.8 โรงเรียนกีฬามีระบบการคัดเลือกบุคลากร

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการคัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬาในระดับสูง

ด้านที่ 4. การจัดการบุคคลเข้าทำงาน (Staff)

ด้านการจัดการบุคคลเข้าทำงาน โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

4.1 โรงเรียนกีฬามีผู้บริหารโรงเรียน

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา

4.2 โรงเรียนกีฬามีครูและผู้ฝึกสอนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

ทางการกีฬาทั้งในระดับพื้นฐานและระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ

4.3 โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่า โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำโรงเรียนและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา โรงเรียนกีฬามีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลนักกีฬาประจำโรงเรียนเมื่อนักกีฬามีการบาดเจ็บจากการเล่นหรือแข่งขันกีฬาได้รับการฟื้นฟูกลับมาในระยะเวลาอันรวดเร็ว โรงเรียนกีฬามีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน โรงเรียนกีฬามีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน โรงเรียนกีฬามีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาประจำโรงเรียน

4.4 โรงเรียนกีฬามีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่า โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ

4.5 ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการบุคคลเข้าทำงาน

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่า โรงเรียนกีฬาควรมีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียนสู่สาธารณชน

ด้านที่ 5. ทักษะ (Skill)

ด้านทักษะ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

5.1 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่า โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนกีฬาที่พัฒนาความสามารถพิเศษด้านกีฬา

5.2 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญ

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่า โรงเรียนกีฬาควรมีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เอื้อเวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

5.3 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาโดยมีการแบ่งระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถ ของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ

5.4 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการฝึกกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการบริหารแผนการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความเหมาะสมตรงกับระดับอายุของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

5.5 โรงเรียนกีฬามีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

5.6 โรงเรียนกีฬามีการศึกษา ค้นคว้า วิจัย

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬา และความสามารถทางกีฬา ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผลกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนานักเรียนในระยะต่าง ๆ โรงเรียนกีฬาควรมีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน (Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียน โรงเรียนกีฬาควรมีการวัดทักษะเชาว์ปัญญา (IQ Test) ทักษะทางอารมณ์ (EQ Test) และทักษะทางพลศึกษา (PQ Test) เพื่อนำผลการวัดมาพัฒนานักเรียน โรงเรียนกีฬามีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา

5.7 ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับทักษะ

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการตรวจสุขภาพร่างกาย (Medical Examination)อย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการตรวจมาพัฒนานักเรียน

ด้าน 6. รูปแบบ (Style)

ด้านรูปแบบ โรงเรียนกีฬาดั้งแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

6.1 โรงเรียนกีฬามีรูปแบบ

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนากีฬาพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศ เพื่อการพัฒนานักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐาน

นักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะทางการกีฬาให้กับนักเรียนก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

ด้านที่ 7. ค่านิยมร่วม (Shared value)

ด้านค่านิยมร่วม โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

7.1 โรงเรียนกีฬาควรมีความร่วมมือและประสานงาน

ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียนเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย โรงเรียนกีฬาควรมีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย โรงเรียนกีฬาควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนาเด็กเรียน โรงเรียนกีฬาควรมีการประสานความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังมาช่วยสนับสนุนการพัฒนาเด็กเรียนในโรงเรียน โรงเรียนกีฬาควรมีการประสานความร่วมมือกับวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่สอนทางการกีฬา ในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเด็กเรียนของโรงเรียนกีฬา

ตอนที่ 3 ผลการพิจารณาความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จากการตอบแบบสอบถาม

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 2 (Delphi รอบ 1)

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จากการตอบแบบสอบถามใน 7 ด้าน ดังนี้

- 3.1 ด้านกลยุทธ์ (Strategy)
- 3.2 ด้านโครงสร้างองค์การ (Structure)
- 3.3 ด้านระบบการปฏิบัติงาน (System)
- 3.4 ด้านบุคลากร (Staff)

3.5 ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)

3.6 ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style)

3.7 ด้านค่านิยมร่วม (Shared Values)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

3.1 ด้านกลยุทธ์ (Strategy)

ผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียน
กีฬาต้นแบบในประเทศไทย มีดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านกลยุทธ์ ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy)					
1.1 ปรัชญาของโรงเรียนกีฬา “กีฬาพัฒนาคน พัฒนาชาติ”	5	5	0	5 - 5	0
1.2 โรงเรียนกีฬาควรกำหนดเป็นกลยุทธ์การพัฒนากีฬาของประเทศโดยกำหนดให้เป็นมาตรการที่สำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนของประเทศไทย	5	5	0	5 - 5	0
1.3 โรงเรียนกีฬามีนโยบายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ	5	5	0	5 - 5	0
1.4 วิสัยทัศน์ (Vision) โรงเรียนกีฬา “โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรมจริยธรรมของนักกีฬา”	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)					
1.5 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 1. จัดการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรการ กีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความ ถนัดและมีความสามารถพิเศษทางการ กีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและ พัฒนาความสามารถทางการกีฬารั้งขีด สูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้าน อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	5	5	0	5 - 5	0
1.6 วัตถุประสงค์ของโรงเรียน ข้อ 2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความ สามารถ พร้อมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ระดับชาติและระดับนานาชาติ	5	5	0	5 - 5	0
1.7 วัตถุประสงค์ของโรงเรียน ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อ พัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ	5	5	0	5 - 4	1
1.8 เป้าหมายของโรงเรียน ข้อ 1.ส่งเสริม การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียน ที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
1.9 เป้าหมาย ข้อ 2.ส่งเสริมและ พัฒนางานทางด้านวิทยาศาสตร์การ กีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา	5	5	0	5 - 4	1
1.10 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 3. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้ มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและ พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)					
1.11 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 4. ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬา ในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศ ไทย	5	5	0	5 - 4	1
1.12 แผนพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการ ศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา ระบบบริหาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา บุคลากรให้มีคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬา สู่ความเป็นเลิศ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การวิจัยและ การพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนา ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริการ วิชาการและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	5	0	5 - 4.5	0.5

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)					
1.13 กลยุทธ์ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 ระบบการฝึกซ้อมนักกีฬาให้มีความสามารถสูงสุดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	5	5	0	5 - 5	0
1.14 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านการฝึกซ้อมกีฬา 1. มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 2. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 3. สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อพัฒนานักกีฬา	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)					
1.15 ทิศทางในการพัฒนานักเรียน โรงเรียนกีฬาด้านการคัดเลือกนักกีฬา 1. กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาให้ สอดคล้องกับชนิดกีฬา 2. ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้ สอดคล้องกับชนิดกีฬา 3. รูปแบบและวิธีการคัดเลือกนักเรียน เข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาที่หลากหลายให้ สอดคล้องกับชนิดกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
1.16 ทิศทางในการพัฒนานักเรียน โรงเรียนกีฬาด้านการพัฒนาคุณภาพผู้ ฝึกสอน 1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทั้ง ในและต่างประเทศ 2. จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาจากต่างประเทศ 3. จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อพัฒนา ศักยภาพอย่างต่อเนื่อง 4. มีการจัดอบรม ศึกษาดูงานด้านการ กีฬาทั้งในและต่างประเทศ	5	5	0	5 - 5	0
1.17 ทิศทางในการพัฒนานักเรียน โรงเรียนกีฬาด้านประสบการณ์การ แข่งขัน 1. จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันใน ระดับต่างๆ 2. ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียน ทั้งในและต่างประเทศ	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)					
1.18 ทิศทางการพัฒนานักเรียน โรงเรียนกีฬาด้านงบประมาณวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 1. จัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ได้มาตรฐาน 2. พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มี ศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพของ นักเรียนโรงเรียนกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
1.19 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ ของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านความ สามารถทางการกีฬา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จ ในการแข่งขันระดับชาติ / นานาชาติ ร้อยละ 80 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาได้เป็น นักกีฬาทีมชาติ หรือได้รับการคัดเลือก เข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬาอาชีพ ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามี ความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่ถนัดตาม เกณฑ์ร้อยละ100	4	4	0	5 - 4	1

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)					
1.20 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ ด้านการศึกษา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่จบม. 6 แล้วศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาสาขาการ กีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และ นันทนาการ ร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาเกิดความชื่นชม เข้าร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้าน กีฬาและนันทนาการร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ 100	5	5	0	5 – 4	1
1.21 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จด้าน สุขภาพ 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีสุขนิสัยใน การดูแลสุขภาพ ออกกำลังกาย สม่ำเสมอ และป้องกันการบาดเจ็บทาง กีฬา ร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตาม เกณฑ์แต่ละชนิดกีฬา ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยง สภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ ปัญหาทางเพศร้อยละ 100	5	5	0	5 – 5	0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)					
1.22 โรงเรียนกีฬามีการกำกับ ติดตาม การประเมินผลและรายงานผล ความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬา อย่างต่อเนื่องตลอดทุกระยะเวลา	5	5	0	5 – 5	0
1.23 โรงเรียนกีฬามีการกำหนด แผนปฏิบัติการที่มีความชัดเจนเป็นระยะ ในทุกระบบของการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ	5	5	0	5 – 4	1
1.24 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดการ ประกันคุณภาพภายในที่ ดำเนินงาน อย่างต่อเนื่องและนำผลการประกัน คุณภาพกลับมาพัฒนานักเรียนของ โรงเรียนกีฬา	5	5	0	5 – 4	1

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความ คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านกลยุทธ์ (Strategy) จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) พบว่า

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬา ต้นแบบในประเทศไทยด้านกลยุทธ์ (Strategy) ส่วนใหญ่มีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 5 ยกเว้นค่ามัธย ฐานในประเด็นที่ 1.19 ซึ่งมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 4 จากค่ามัธยฐานดังกล่าวสรุปได้ว่า กลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยกับประเด็นต่างๆในรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเท ศไทยในด้านกลยุทธ์ (Strategy) ในระดับมากที่สุด

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียน กีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านกลยุทธ์ (Strategy) ส่วนใหญ่มีค่าฐานนิยม 5 ยกเว้นค่าฐานนิยม

ในประเด็นที่ 1.19 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4 สรุปได้ว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีแนวโน้มความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อยู่ในระดับสูง

3. ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านกลยุทธ์ (Strategy) มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกประเด็น ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านกลยุทธ์ (Strategy) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในทุกประเด็น โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0 จำนวน 16 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6, 1.8, 1.10, 1.13, 1.14, 1.15, 1.16, 1.17, 1.18, 1.21, และ 1.22 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.5 จำนวน 1 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1.12 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1 จำนวน 7 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 1.7, 1.9, 1.11, 1.19, 1.20, 1.23, และ 1.24

ตารางที่ 5 แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านโครงสร้างองค์กร ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน - ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 - ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์กร (Structure)					
2.1 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนกระจายงานลงไปสู่การปฏิบัติงานทุกฝ่ายและทุกงาน	5	5	0	5 - 5	0
2.2 โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงาน ที่มีความคล่องตัวรวดเร็ว	5	5	0	5 - 5	0
2.3 โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานแยกวิชาสามัญและวิชากีฬาออกจากกัน เพื่อการบริหารงานอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ	5	5	0	5 - 5	0
2.4 โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายสนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการของทุกฝ่าย	5	5	0	5 - 5	0
2.5 ผู้บริหารโรงเรียนกีฬาควรมีที่ปรึกษากีฬาในระดับนานาชาติที่มีความเป็นมืออาชีพและมีประสบการณ์ในการบริหารงานกีฬาเพื่อกำหนด ติดตาม และวางแผนการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของชาติ	5	5	0	5 - 4.5	0.5

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐาน นิยม	มัธยมศึกษา - ฐาน นิยม	ควอไทล์ที่ 3 - ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์การ (Structure)					
2.6 โรงเรียนกีฬากำหนดโครงสร้าง การพัฒนานักกีฬาในโรงเรียน ออกเป็น ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับเริ่มเล่น (Beginner) ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice) ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice) ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่า มาตรฐาน (Below Average) ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average) ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่า มาตรฐาน (Above average) ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate) ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับ ก้าวหน้า (Advanced) ระดับที่ 9 ระดับดีที่ สุด/ระดับเลิศ (Elite) ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)	5	5	0	5 - 4.5	0.5

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) พบว่า

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) มีค่ามัธยฐาน 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) ในระดับมากที่สุด

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) มีค่าฐานนิยม 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีแนวโน้มความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อยู่ในระดับสูง

3. ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกประเด็น ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านโครงสร้างองค์การ (Structure) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกันในทุกประเด็น โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0 จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 2.1, 2.2, 2.3, และ 2.4 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.5 จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 2.5 และ 2.6

ตารางที่ 6 แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านระบบการปฏิบัติงาน ของรูปแบบโรงเรียนกีฬา ต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาด้านแบบ ในประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)					
3.1 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการจัด สภาพแวดล้อม ที่กระตุ้นการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษทางการกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
3.2 โรงเรียนกีฬามีระบบการ ทดสอบความสามารถพิเศษและ พรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อ คัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนใน โรงเรียนกีฬา	5	5	0	5 - 4.5	0.5
3.3 โรงเรียนกีฬามีระบบการ ประกันสุขภาพและประกัน อุบัติเหตุให้กับนักเรียนของ โรงเรียนกีฬาเพื่อการดำรงไว้ซึ่ง สุขภาพและสมรรถภาพที่ดีของ นักเรียนที่ต้องฝึกซ้อมกีฬาอย่าง หนักและต้องเดินทางเข้าร่วมการ แข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System) (ต่อ)					
3.4 โรงเรียนกีฬามีระบบการใช้ วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนา นักกีฬาตั้งแต่การสอบคัดเลือก นักกีฬาจนถึงการพัฒนาทักษะและ ความสามารถของนักกีฬาในทุก ระดับ	5	5	0	5 - 5	0
3.5 โรงเรียนกีฬามีระบบการ รักษาพยาบาลและฟื้นฟู สมรรถภาพนักกีฬาที่บาดเจ็บจาก การฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่มี ประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักการ ดูแลนักกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
3.6 โรงเรียนกีฬามีระบบการ จัดการอาหารสอดคล้องกับ ความต้องการพัฒนานักเรียนตามระดับ อายุและชนิดกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
3.7 โรงเรียนกีฬามีระบบการ จัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ ของนักเรียนเพื่อความมั่นคงของ นักกีฬาในอนาคต	5	5	0	5 - 4	1
3.8 โรงเรียนกีฬามีระบบการ จัดการนักกีฬาอาชีพมีการขึ้น ทะเบียนนักกีฬาและมีสังกัด นักกีฬา	5	5	0	5 - 4.5	0.5

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา - ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 - ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System) (ต่อ)					
3.9 โรงเรียนกีฬามีระบบการ ทดสอบสมรรถภาพและศักยภาพ นักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬา อย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนา นักเรียนให้ได้รับการพัฒนาสู่ความ เป็นเลิศ	5	5	0	5 - 5	0
3.10 โรงเรียนกีฬามีระบบการ ประชาสัมพันธ์ด้านผลงานของ นักเรียนเพื่อได้รับการยอมรับและ ให้การสนับสนุนจากภาคส่วนทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ	5	5	0	5 - 4	1
3.11 โรงเรียนกีฬามีระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาตาม มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
3.12 โรงเรียนกีฬามีระบบการดูแล นักเรียนที่มีการปลูกฝังด้าน คุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี และความมีน้ำใจนักกีฬา	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System) (ต่อ)					
3.13 โรงเรียนกีฬามีระบบเครือข่าย การคัดเลือกนักเรียนระหว่างปี การศึกษาโดยมีครูที่สอนใน โรงเรียนประถมศึกษาสอนรายชื่อ ซึ่งพิจารณาจากความสามารถ พิเศษและพรสวรรค์ (Talent and Gifted)ทางการกีฬาของนักเรียนใน โรงเรียนนั้น ๆ และมีคณะกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่แต่งตั้งจากโรงเรียน กีฬาเป็นผู้ประเมินความสามารถ	5	5	0	5 - 5	0
3.14 โรงเรียนกีฬามีระบบการ บริหารจัดการสนามฝึกซ้อมทั้งใน และนอกอาคารที่ได้มาตรฐานและ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมเพียงพอ	5	5	0	5 - 5	0
3.15 โรงเรียนกีฬาต้นแบบใน ประเทศไทยควรมีระบบการส่ง นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาใน ระดับ ต่าง ๆ เพื่อประเมิน ความสามารถของนักเรียนและนำ ผลที่ได้จากการแข่งขันย้อนกลับมา พัฒนานักกีฬาต่อไป	5	5	0	5 - 5	0
3.16 โรงเรียนกีฬามีระบบการส่งต่อ นักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้น สูงสุดของโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษา ต่อในสถาบันการพลศึกษา	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System) (ต่อ)					
3.17 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการ บริหารจัดการด้านหอพักนักเรียนที่ ได้มาตรฐาน เพื่อความสะดวก สะอาดและปลอดภัยกับนักเรียน	5	5	0	5 - 5	0
3.18 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการ คัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษ เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ ในการพัฒนานักกีฬาในระดับสูง	5	5	0	5 - 5	0

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความ
 คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านระบบการ
 ปฏิบัติงาน (System) จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) พบว่า

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬา
 ต้นแบบในประเทศไทยด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) มีค่ามัธยฐาน 5 แสดงว่ากลุ่ม
 ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านระบบการ
 ปฏิบัติงาน (System) ในระดับมากที่สุด
2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียน
 กีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) มีค่าฐานนิยม 5 แสดงว่ากลุ่ม
 ผู้เชี่ยวชาญมีแนวโน้มความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อยู่ในระดับสูง
3. ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมของความคิดเห็นของ
 ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านระบบการปฏิบัติงาน
 (System) มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกประเด็น ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าผู้ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านระบบการปฏิบัติงาน (System) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมี ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในทุกประเด็น โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0 จำนวน 14 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 3.1, 3.3, 3.4, 3.5, 3.6, 3.9, 3.11, 3.12, 3.13, 3.14, 3.15, 3.16, 3.17, และ 3.18 มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.5 จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 3.2 และ 3.8 และมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1 จำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 3.7 และ 3.10

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านบุคลากร ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
ด้านที่ 4 บุคลากร (Staff)					
4.1 โรงเรียนกีฬามีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนา นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านการกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
4.2 โรงเรียนกีฬามีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนา นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ทางการกีฬาอย่างเชี่ยวชาญ	5	5	0	5 - 5	0
4.3 โรงเรียนกีฬามีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนา นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ทางการกีฬาทั้งในระดับพื้นฐาน และระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ	5	5	0	5 - 5	0
4.4 โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำโรงเรียนและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา	5	5	0	5 - 5	0

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff) จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) พบว่า

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff) มีค่ามัธยฐาน 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff) ในระดับมากที่สุด
2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff) มีค่าฐานนิยม 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีแนวโน้มความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อยู่ในระดับสูง
3. ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff) มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกประเด็น ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกัน
4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในทุกประเด็น โดยทุกประเด็นมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 0

ตารางที่ 8 แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และ ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ของรูปแบบโรงเรียน กีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)					
5.1 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตร การศึกษาวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับ โรงเรียนกีฬาที่พัฒนาความสามารถ พิเศษด้านกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
5.2 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เอื้อ เวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา อย่างต่อเนื่อง	5	5	0	5 - 5	0
5.3 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตร การฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาโดยมีการแบ่ง ระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถ ของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ	5	5	0	5 - 5	0
5.4 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการ ฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษทางการกีฬาที่มีความเหมาะสม ตรงกับระดับอายุของนักเรียนโรงเรียน กีฬา	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยมศึกษา	ฐานนิยม	มัธยมศึกษา – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่าง ควอไทล์
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) (ต่อ)					
5.5 โรงเรียนกีฬาที่มีการจัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญที่จูงใจนักเรียนโดยใช้ สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา	5	5	0	5 - 5	0
5.6 โรงเรียนกีฬาที่มีการสร้างแรงจูงใจ ภายในให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการกีฬา มีความมุ่งมั่น ทุ่มเทต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	5	5	0	5 - 5	0
5.7 โรงเรียนกีฬาที่มีการนำสื่อเทคโนโลยี ทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้กับนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	5	5	0	5 - 5	0
5.8 โรงเรียนกีฬาที่มีการทดสอบ สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการศึกษาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผล ย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนา นักเรียนในระยะต่าง ๆ	5	5	0	5 - 5	0
5.9 โรงเรียนกีฬาที่มีการศึกษาประวัติภูมิ หลังของนักเรียน(Background) เพื่อนำผล การศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียน เป็นรายบุคคล	5	5	0	5 - 5	0

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ใน ประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) (ต่อ)					
5.10 โรงเรียนกีฬาที่มีการตรวจสุขภาพ ร่างกาย (Medical Examination) อย่าง ต่อเนื่องเพื่อนำผลการตรวจมาพัฒนา นักเรียน	5	5	0	5 - 5	0
5.11 โรงเรียนกีฬาที่มีการวัดทักษะเชาว์ ปัญญา (I.Q Test) ทักษะทางอารมณ์ (E.Q Test) และทักษะทางพลศึกษา (P.Q Test) เพื่อนำผลการวัดมาพัฒนา นักเรียน	5	5	0	5 - 5	0
5.12 โรงเรียนกีฬาที่มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการ กีฬาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา	5	5	0	5 - 5	0

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) พบว่า

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬา ต้นแบบในประเทศไทยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) มีค่ามัธยฐาน 5 แสดงว่ากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ในระดับมากที่สุด

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียน กีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) มีค่าฐานนิยม 5 แสดงว่ากลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญมีแนวโน้มความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อยู่ในระดับสูง

3. ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมของความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านทักษะ ความรู้

ความสามารถ (Skill) มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกประเด็น ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในทุกประเด็น โดยทุกประเด็นมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 0

ตารางที่ 9 แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ของรูปแบบโรงเรียน กีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
ด้านที่ 6 รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)					
6.1 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย	5	5	0	5 – 4.5	0.5
6.2 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนากีฬาพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา	5	5	0	5 - 5	0
6.3 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐานนักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย	5	5	0	5 – 5	0
6.4 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะทางการกีฬาให้กับนักเรียนก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา	5	5	0	5 – 5	0

จากตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) พบว่า

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) มีค่ามัธยฐาน 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ในระดับมากที่สุด

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) มีค่าฐานนิยม 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีแนวโน้มความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อยู่ในระดับสูง

3. ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกประเด็น ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกันในทุกประเด็น โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0 จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 6.2, 6.3, และ 6.4 และ มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.5 จำนวน 1 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 6.1

ตารางที่ 10 แสดงค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ด้านค่านิยมร่วม ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยแต่ละข้อ จากการตอบแบบสอบถามใน EDFR รอบ 2 (Delphi 1)

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	มัธยฐาน	ฐานนิยม	มัธยฐาน – ฐานนิยม	ควอไทล์ที่ 3 – ควอไทล์ที่ 1	พิสัยระหว่างควอไทล์
ด้านที่ 7 ค่านิยมร่วม (Shared Values)					
7.1 โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียนเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย	5	5	0	5 - 5	0
7.2 โรงเรียนกีฬามีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย	5	5	0	5 - 5	0
7.3 โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนาให้นักเรียน	5	5	0	5 - 5	0
7.4 โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรหากำลังมาสนับสนุนการพัฒนาให้นักเรียนในโรงเรียน	5	5	0	5 - 5	0
7.5 โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับสถาบันการพลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่สอนการกีฬาในการระดมทรัพยากรที่มีความรู้ความสามารถมาทางกีฬาเพื่อสนับสนุนพัฒนานักเรียน	5	5	0	5 - 5	0

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) จากการตอบแบบสอบถาม ใน EDFR รอบ 3 (Delphi รอบ 2) พบว่า

1. ค่ามัธยฐานของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) มีค่ามัธยฐาน 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยในด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) ในระดับมากที่สุด

2. ค่าฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) มีค่าฐานนิยม 5 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีแนวโน้มความคิดเห็นต่อประเด็นนี้อยู่ในระดับสูง

3. ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและฐานนิยมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) มีค่าเท่ากับ 0 ในทุกประเด็น ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับ รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยด้านค่านิยมร่วม (Shared Values) มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกันในทุกประเด็น โดยทุกประเด็นมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากับ 0

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผลการวิเคราะห์รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จากความเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งผู้วิจัยจะประมวลความคิดเห็นได้ดังนี้

ด้านที่ 1. กลยุทธ์ (Strategy)

ด้านกลยุทธ์ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

1.1. ด้านปรัชญาของโรงเรียนกีฬา

“กีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ” ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า โรงเรียนกีฬาต้นแบบควรมีปรัชญาดังที่กล่าวข้างต้น และควรมีการระดมความคิดของบุคลากรในโรงเรียนกีฬาเพื่อปรับปรุงปรัชญาที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

1.2. ด้านนโยบายของโรงเรียนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่านโยบายของโรงเรียนกีฬาที่ว่า “โรงเรียนกีฬาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ” เป็นนโยบายที่ดี

1.3. ด้านวิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า วิสัยทัศน์ของโรงเรียนกีฬาที่ว่า “โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรม จริยธรรมของนักกีฬา” เป็นวิสัยทัศน์ที่ดีสำหรับโรงเรียนกีฬา โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรม จริยธรรมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนักกีฬาที่ควรได้รับการปลูกฝังให้กับนักเรียนทุกคนตั้งแต่เริ่มฝึกกีฬา

1.4. ด้านวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันต่อวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อว่ามีความเหมาะสม ครอบคลุมถึงงานของโรงเรียนกีฬา แต่ในข้อที่ 3 เรื่องการศึกษา คั้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ ผู้เข้าร่วมสนทนามองว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่เกินความสามารถ และเป็นวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนกีฬาทำเองได้ยาก ควรมีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ที่มีองค์ความรู้และบุคลากรทางด้านดังกล่าว

1.5. ด้านเป้าหมายของโรงเรียน

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันต่อเป้าหมายของโรงเรียนกีฬาทั้ง 4 ข้อ เป็นเป้าหมายที่เหมาะสมกับโรงเรียนกีฬา ซึ่งทั้ง 4 เป้าหมาย

ผู้เข้าร่วมสนทนามีความเห็นว่ ข้อ 2 การพัฒนางานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา และข้อ 4 การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เป็นเป้าหมายที่สำคัญต่อการพัฒนานักเรียนเป็นอย่างมาก สถาบันการพลศึกษาควรให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มมีความเห็นว่ เครื่องมือต่าง ๆ โรงเรียนกีฬาที่มีพอเพียงขาดแต่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการนำความรู้มาพัฒนานักเรียน

1.6. ด้านแผนพัฒนาของโรงเรียนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันต่อแผนพัฒนากีฬาทั้ง 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ เป็นแผนพัฒนาที่ดีต่อการพัฒนาโรงเรียนกีฬา

1.7. ด้านทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันต่อทิศทางในการพัฒนาโรงเรียนกีฬาทั้ง 5 กลยุทธ์และรายละเอียดของแผนในการพัฒนาดังกล่าวนั้นเป็นกลยุทธ์ที่ดีต่อทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาและครอบคลุม

1.8. ด้านการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา

การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา ด้านความสามารถทางการกีฬา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับชาติ / นานาชาติ ร้อยละ 80 2. ของโรงเรียนกีฬาได้เป็นนักกีฬาทีมชาติ หรือได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬาอาชีพ ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่ถนัดตามเกณฑ์ร้อยละ 100

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันในการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนให้ชัดเจน แต่ไม่ควรกำหนดให้สูงเกินไปเพื่อให้เกิดการพัฒนา นักเรียนของโรงเรียน ส่วนโรงเรียนกีฬาควรพัฒนาให้โรงเรียนกีฬาบรรลุตามตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนให้มากที่สุด และควรนำตัวชี้วัดดังกล่าวไปเป็น อัตรลักษณ์ในการประกันคุณภาพการกีฬาของโรงเรียนกีฬา

1.9. ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกลยุทธ์

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันในการกำกับ ติดตาม การประเมินผลและรายงานผลความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬาอย่างต่อเนื่อง ควรมีการกำหนดแผนปฏิบัติการที่มีความชัดเจนเป็นระยะในทุกกระบวนการปฏิบัติงาน ในด้านการกำหนดการประกันคุณภาพภายใน เป็นเรื่องสำคัญและมีความจำเป็นต่อระบบของงาน และเป็นที่ยอมรับของสังคมรวมทั้งการเผยแพร่ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนด้วย

ด้านที่ 2. โครงสร้าง (Structure)

ด้านโครงสร้าง โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

2.1 โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงาน

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน กระจายงานลงไปสู่การปฏิบัติงานทุกฝ่ายและทุกงาน โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงาน ที่มีความคล่องตัวรวดเร็ว มีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานแยกวิชาสามัญและวิชาที่กีฬาออกจากกันเพื่อการบริหารงานอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายสนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการของทุกฝ่าย

2.2 โครงสร้างการพัฒนานักกีฬาในโรงเรียน

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าควรมีการแบ่งระดับของนักเรียนในโรงเรียนที่ทำให้ง่ายต่อการพัฒนาการกีฬาของนักเรียน เป็นลำดับขั้น ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับเริ่มเล่น (Beginner)

ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice)

ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice)

ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average)

ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average)

ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่ามาตรฐาน (Above Average)

ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate)

ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced)

ระดับที่ 9 ระดับดีที่สุด/ระดับเลิศ (Elite)

ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)

ซึ่งทั้ง 10 ระดับที่มีการแบ่งเพื่อเป็นหลักให้ผู้ฝึกสอนในการจัดทำแผนการ

ฝึกซ้อมและแผนการหาประสบการณ์การแข่งขัน

ซึ่งมีผู้เข้าร่วมสนทนาเสนอความคิดเห็นว่า โรงเรียนกีฬาน่าจะมีนักเรียนตั้งแต่ระดับ 3 – ระดับ 10 ต่ำกว่านั้นควรเป็นนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา เพราะนักเรียนของโรงเรียนกีฬาเป็นนักเรียนที่ถูกคัดเลือกเข้ามาจากนักเรียนที่มีความสามารถทางการกีฬา

ด้านที่ 3. ระบบ (System)

ด้านระบบ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

3.1 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดสภาพแวดล้อม

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา เช่นสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน บรรยากาศเหมือนการแข่งขัน และสร้างประสบการณ์ตลอดระยะเวลาของการฝึกในโรงเรียน

3.2 โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

3.3 โรงเรียนกีฬามีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนานักกีฬาตั้งแต่การสอบคัดเลือกนักกีฬาจนถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬาในทุกๆระดับ งานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาต้องทุ่มเทเพื่อการบรรลุความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา

3.4 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการอาหาร

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดการอาหารสอดคล้องกับความต้องการพัฒนานักเรียนตามระดับอายุและชนิดกีฬา อาหารต้องมีความแตกต่างกันทั้งในด้านชนิดกีฬา ระยะเวลาการฝึกซ้อมและการแข่งขัน หลังแข่งขัน เวลาพักผ่อน ซึ่งผู้เข้าร่วมขอให้มีการเน้นเรื่องของอาหารที่มีคุณค่ามีประโยชน์อย่างจริงจังสำหรับนักกีฬา

3.5 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพ

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักเรียนเพื่อความมั่นคงของนักกีฬาในอนาคต และมีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพมีการขึ้นทะเบียนนักกีฬาและมีสังกัดนักกีฬา

3.6 โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบสมรรถภาพ

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการทดสอบสมรรถภาพและศักยภาพนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

3.7 โรงเรียนกีฬามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการศึกษา กีฬา ผู้เข้าร่วมยังเสนอความเห็นว่าเป็นเฉพาะมาตรฐานที่เป็นอัตลักษณ์ทางการกีฬา เพื่อนำผลการประกันคุณภาพกลับไปสู่การพัฒนาการเรียน

3.9 โรงเรียนกีฬามีระบบการคัดเลือกบุคลากร

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีระบบการคัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬาในระดับสูง ผู้ฝึกสอนในโรงเรียนกีฬาต้องเป็นผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถเฉพาะชนิดกีฬา ผ่านการอบรมมีใบรับรองจากสมาคมกีฬานั้น ๆ

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าด้านบุคลากรของโรงเรียนกีฬานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ต้องมีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ผู้ฝึกสอนที่เข้มข้น ประเมินผลงานและมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่รวมทั้งเรื่องเงินค่าตอบแทน

ด้านที่ 4. บุคลากร (Staff)

ด้านการบุคลากร โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

4.1 ผู้บริหารโรงเรียนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการศึกษา

4.2 ครูและผู้ฝึกสอนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาทั้งในระดับพื้นฐานและระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ

4.3 นักวิทยาศาสตร์การกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬา มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำโรงเรียนและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา มีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลนักกีฬาประจำโรงเรียน มีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญประจำ

โรงเรียน มีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน มีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition)
ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาประจำโรงเรียน

4.4 การจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬา
ควรมีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน
โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ

4.5 ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับบุคลากร

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬา
ควรมีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียน

และยังมีความเห็นโดยรวมด้านบุคลากรว่า โรงเรียนกีฬาควรมีบุคลากรที่
มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่ตนเองปฏิบัติอย่างเชี่ยวชาญ ผ่านประสบการณ์ในระดับสูงมาทั้ง
ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาและผู้ฝึกสอน รวมทั้งการผ่านการอบรมมาเป็นอย่างดี

ด้านที่ 5. ทักษะ (Skill)

ด้านทักษะ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

5.1 การจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญของโรงเรียนกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬา
ควรมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกา
กีฬาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนกีฬาที่พัฒนาความสามารถพิเศษด้านกีฬา
ควรจัดเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับเวลาและการรับรู้ของนักเรียน

5.2 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญ

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬา
ควรมีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เลือก
เวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

5.3 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬา
ควรมีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาโดยมีการ
แบ่งระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถ ของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ

5.4 โรงเรียนกีฬาที่มีการบริหารแผนการฝึกกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการบริหารแผนการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความเหมาะสมตรงกับระดับอายุของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

5.5 โรงเรียนกีฬาที่มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬา

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยเฉพาะสื่อและเทคโนโลยีที่ต้องมีความพร้อมมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญประจำที่สามารถใช้และให้คำแนะนำร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา

5.6 โรงเรียนกีฬาที่มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัย

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการศึกษาและความสามารถทางกีฬา ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผลย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนานักเรียนในระยะต่าง ๆ โรงเรียนกีฬาที่มีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน (Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนเป็น โรงเรียนกีฬาควรมีการวัดทักษะเชาว์ปัญญา (I.Q Test) ทักษะทางอารมณ์ (E.Q Test) และทักษะทางพลศึกษา (P.Q Test) เพื่อนำผลการวัดมาพัฒนานักเรียน โดยมีการศึกษาค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา

ด้านที่ 6. รูปแบบ (Style)

ด้านรูปแบบ โรงเรียนกีฬาดั้งแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

6.1 โรงเรียนกีฬาที่มีรูปแบบ

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย ควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนากีฬาพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อการพัฒนานักเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา ควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐานนักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะทางการกีฬาให้กับนักเรียนก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

ด้านที่ 7. ค่านิยมร่วม (Shared value)

ด้านค่านิยมร่วม โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย

7.1 โรงเรียนกีฬาควรมีความร่วมมือและประสานงาน

ผู้เข้าร่วมการสนทนาทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียนเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย ควรมีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนานักเรียน ควรมีการประสานความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังมาช่วยสนับสนุนการพัฒนานักเรียนในโรงเรียน ควรมีการประสานความร่วมมือกับวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่สอนทางกรกีฬา ในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มีความรู้ความสามารถมาทางกีฬาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเด็กนักเรียนของโรงเรียนกีฬา

สรุปความเห็นที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

จากความเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย โดยภาพรวมแล้วมีหลายข้อและหลายแนวทางที่ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนกีฬาควรมีการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา สำหรับรูปแบบโรงเรียนกีฬาโดยรวมอยากให้ผู้วิจัยจัดกลุ่มองค์ประกอบของรูปแบบใหม่ ที่ใช้ 7 องค์ประกอบ มากเกินไป ทำให้การนำไปสู่การปฏิบัติเป็นไปได้ยาก ควรจัดองค์ประกอบใหม่ให้มีองค์ประกอบน้อยลง เพื่อการนำไปสู่การบริหารและการปฏิบัติเพื่อพัฒนาโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย

สรุปโดยภาพรวมการนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬา โดยจัดองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์(Strategic Formulation)
2. คุณภาพการศึกษา (Educational Quality)
3. คุณภาพการกีฬา (Sports Quality)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอรูปแบบ (Model) โรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสม ของประเทศไทย ในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้งด้านการกีฬาและอาชีพการงานโดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) และเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และโรงเรียนกีฬา จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถาม และคู่มือการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ฐานนิยม ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ และสรุปรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการทำ EDFR และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ภายใต้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยผู้วิจัยสรุปนำเสนอองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation) คุณภาพการศึกษา (Educational Quality) คุณภาพการกีฬา (Sports Quality) ซึ่งจากแบบสอบถาม โดยสรุปเฉพาะข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐาน (Mdn) = 4.00-5.00 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Q.D) = 0.00-1.50 ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation)

ผลการพิจารณาพบว่า ด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation) ที่ได้รับอันดับ 1 จากผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด (ค่ามัธยฐาน = 5.0 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.00) ได้แก่ปรัชญาของโรงเรียนกีฬา “กีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ ” และ โรงเรียนกีฬาควรกำหนดเป็นกลยุทธ์การพัฒนากีฬาของประเทศโดยกำหนดให้เป็นมาตรการที่สำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนของประเทศไทย และ โรงเรียนกีฬามีนโยบายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ และ วิสัยทัศน์ (Vision) โรงเรียนกีฬา “โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถ

พิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรม จริยธรรมของนักกีฬา”

วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรการกีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ข้อ 2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ พร้อมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ

เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 1. ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 3. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ข้อ 4. ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย

กลยุทธ์ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 ระบบการฝึกซ้อมนักกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านการฝึกซ้อมกีฬา 1) มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 2) ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 3) สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อพัฒนานักกีฬา ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านการคัดเลือกนักกีฬา 1) กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 2) ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 3) รูปแบบและวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาที่หลากหลายให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านการพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอน 1) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งในและต่างประเทศ 2) จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาจากต่างประเทศ 3) จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง 4) มีการจัดอบรม ศึกษาดูงานด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านประสบการณ์การแข่งขัน 1) จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ 2) ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านงบประมาณวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 1) จัดสรร

งบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน

2) พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านสุขภาพ

1) นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา ร้อยละ 100 2) นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์แต่ละชนิดกีฬา ร้อยละ 100 3) นักเรียนของโรงเรียนกีฬาป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ ปัญหาทางเพศร้อยละ 100

โรงเรียนกีฬามีการกำกับ ติดตาม การประเมินผลและรายงานผลความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดทุกระยะเวลา

ค่า มัธยฐาน = 5.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.50 ได้แก่ แผนพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบบริหาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การวิจัยและการพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริการวิชาการและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ค่า มัธยฐาน = 5.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.00 ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 2. ส่งเสริมและพัฒนางานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาในโรงเรียนกีฬา

เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 4. ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านการศึกษา 1) นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่จบม. 6 แล้วศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาสาขาการกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ร้อยละ 100 2) นักเรียนของโรงเรียนกีฬาเกิดความชื่นชม เข้าร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านกีฬาและนันทนาการร้อยละ 100 3) นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ 100 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดแผนปฏิบัติการที่มีความชัดเจนเป็นระยะในทุกระบบของการปฏิบัติงานโดยเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ โรงเรียนกีฬามีการกำหนดการประกันคุณภาพภายในที่

ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและนำผลการประกันคุณภาพกลับมาพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา
ค่า

ค่า มัธยฐาน = 4.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.00 การกำหนดตัวชี้วัด

ความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านความสามรถทางการกีฬา 1) นักเรียนของโรงเรียน
กีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับชาติ / นานาชาติ ร้อยละ 80 2) ของโรงเรียนกีฬาได้
เป็นนักกีฬาทีมชาติ หรือได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬา
อาชีพ ร้อยละ 100 3) นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่ถนัดตามเกณฑ์
ร้อยละ100

ด้านที่ 2 คุณภาพการศึกษา (Educational Quality)

ผลการพิจารณาพบว่า ด้านคุณภาพการศึกษา (Excellence Education) ที่ได้รับ
ฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด (ค่ามัธยฐาน = 5.0 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.00)
ได้แก่ โรงเรียนกีฬาที่มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนกระจายงานลงไปสู่การ
ปฏิบัติงานทุกฝ่ายและทุกงาน โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงาน ที่มีความ
คล่องตัวรวดเร็ว โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานแยกวิชาสามัญ
และวิชากีฬาออกจากกันเพื่อการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ โรงเรียนกีฬามี
โครงสร้างการบริหารงานฝ่ายสนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการของทุกฝ่าย

โรงเรียนกีฬามีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการ
กีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการศึกษา

โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มี
ความสามารถพิเศษทางด้านการศึกษาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนกีฬาที่พัฒนา
ความสามารถพิเศษด้านกีฬา และ โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับ
นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เอื้อเวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่าง
ต่อเนื่อง และ โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความ สามารถ
พิเศษทางการกีฬาโดยมีการแบ่งระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถ ของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ

โรงเรียนกีฬามีการจัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญที่มุ่งให้นักเรียนโดยใช้ สื่อ
เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดสภาพแวดล้อม ที่กระตุ้นการ
เรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา

โรงเรียนกีฬามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้น
พื้นฐานและมาตรฐานการศึกษา โรงเรียนกีฬามีระบบการส่งต่อนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้น
สูงสุดของโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนในระดับที่สูงขึ้น

และ โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการบริหารจัดการด้านหอพักนักเรียนที่ได้มาตรฐาน เพื่อความสะดวก สะอาดและปลอดภัยกับนักเรียน

ด้านที่ 3 คุณภาพการกีฬา (Sports Quality)

ผลการพิจารณาพบว่า ด้านคุณภาพการกีฬา (Elite Sport) ที่ได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด (ค่ามัธยฐาน = 5.0 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.00) ได้แก่ โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างที่ผู้บริหารควรมีที่ปรึกษากีฬาในระดับนานาชาติที่มีความเป็นมืออาชีพ และมีประสบการณ์ในการบริหารงานกีฬาเพื่อกำหนด ติดตาม และวางแผนการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของชาติ โรงเรียนกีฬาที่กำหนดโครงสร้างการพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนออกเป็น ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับเริ่มเล่น (Beginner) ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice) ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice) ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average) ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average) ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่ามาตรฐาน (Above average) ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate) ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced) ระดับที่ 9 ระดับดีที่สูงสุด/ระดับเลิศ (Elite) ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)

โรงเรียนกีฬามีระบบการประกันสุขภาพและประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนของโรงเรียนกีฬาเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสุขภาพและสมรรถภาพที่ดีของนักเรียนที่ต้องฝึกซ้อมกีฬาอย่างหนักและต้องเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และโรงเรียนกีฬามีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนานักกีฬาตั้งแต่การสอบคัดเลือกนักกีฬาจนถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬาในทุกระดับ และ โรงเรียนกีฬามีระบบการรักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพนักกีฬาที่บาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักการดูแลนักกีฬา และ โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการอาหารสอดคล้องกับความต้องการพัฒนานักเรียนตามระดับอายุและชนิดกีฬา และ โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบสมรรถภาพและศักยภาพนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

โรงเรียนกีฬามีระบบการดูแลนักเรียนที่มีการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีน้ำใจนักกีฬา และ โรงเรียนกีฬามีระบบเครือข่ายการคัดเลือกนักเรียนระหว่างปีการศึกษาโดยมีครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเสนอรายชื่อซึ่งพิจารณาจากความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ (Talent and Gifted) ทางการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียนกีฬาเป็นผู้ประเมินความสามารถ และ โรงเรียนกีฬามีระบบการบริหารจัดการสนามฝึกซ้อมทั้งในและนอกอาคารที่ได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมเพียงพอ และ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยควรมีระบบการส่ง

นักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เพื่อประเมินความสามารถของนักเรียนและนำผลที่ได้จากการแข่งขันย้อนกลับมาพัฒนานักกีฬาต่อไป และ โรงเรียนกีฬามีระบบการคัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬาในระดับสูง

โรงเรียนกีฬามีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา และ โรงเรียนกีฬามีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาอย่างเชี่ยวชาญ และ โรงเรียนกีฬามีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาทั้งในระดับพื้นฐานและระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ

โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำโรงเรียนและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา และ โรงเรียนกีฬามีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลนักกีฬาประจำโรงเรียนเมื่อนักกีฬามีการบาดเจ็บจากการเล่นหรือการแข่งขันกีฬาได้รับการฟื้นฟูกลับมาในระยะเวลาอันรวดเร็ว และ โรงเรียนกีฬามีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน โรงเรียนกีฬามีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน โรงเรียนกีฬามีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียนสู่สาธารณชน และ โรงเรียนกีฬามีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาประจำโรงเรียน และ โรงเรียนกีฬามีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ

โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความเหมาะสมตรงกับระดับอายุของนักเรียนโรงเรียนกีฬา และ โรงเรียนกีฬามีการสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการกีฬา มีความมุ่งมั่นทุ่มเทต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และ โรงเรียนกีฬามีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

โรงเรียนกีฬามีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผลย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนานักเรียนในระยะต่าง ๆ และ โรงเรียนกีฬามีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน (Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ โรงเรียน

กีฬาที่มีการตรวจสุขภาพร่างกาย (Medical Examination)อย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการตรวจมาพัฒนา นักเรียน โรงเรียนกีฬาที่มีการวัดทักษะเชาว์ปัญญา (IQ Test) ทักษะทางอารมณ์ (EQ Test) และ ทักษะทางพลศึกษา เพื่อนำผลการวัดมาพัฒนานักเรียน และ โรงเรียนกีฬาที่มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬาที่มีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนากีฬาพื้นฐานในโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนในระดับ ประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา และโรงเรียนกีฬาที่มีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐานนักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย และ โรงเรียนกีฬาที่มีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครู พลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะทางการกีฬาให้กับนักเรียนก่อนเข้า เรียนในโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬาที่มีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียน เข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย โรงเรียนกีฬาที่มีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่ง ประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็น นักกีฬาทีมชาติไทย และโรงเรียนกีฬาที่มีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนาให้นักเรียน และ โรงเรียนกีฬาที่มีการประสาน ความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังมา ช่วยสนับสนุนการพัฒนาให้นักเรียนในโรงเรียน

โรงเรียนกีฬาที่มีการประสานความร่วมมือกับวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษาและ สถาบันอุดมศึกษาที่สอนทางการกีฬา ในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มีความรู้ ความสามารถมาทางกีฬาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาให้นักเรียนของโรงเรียนกีฬา

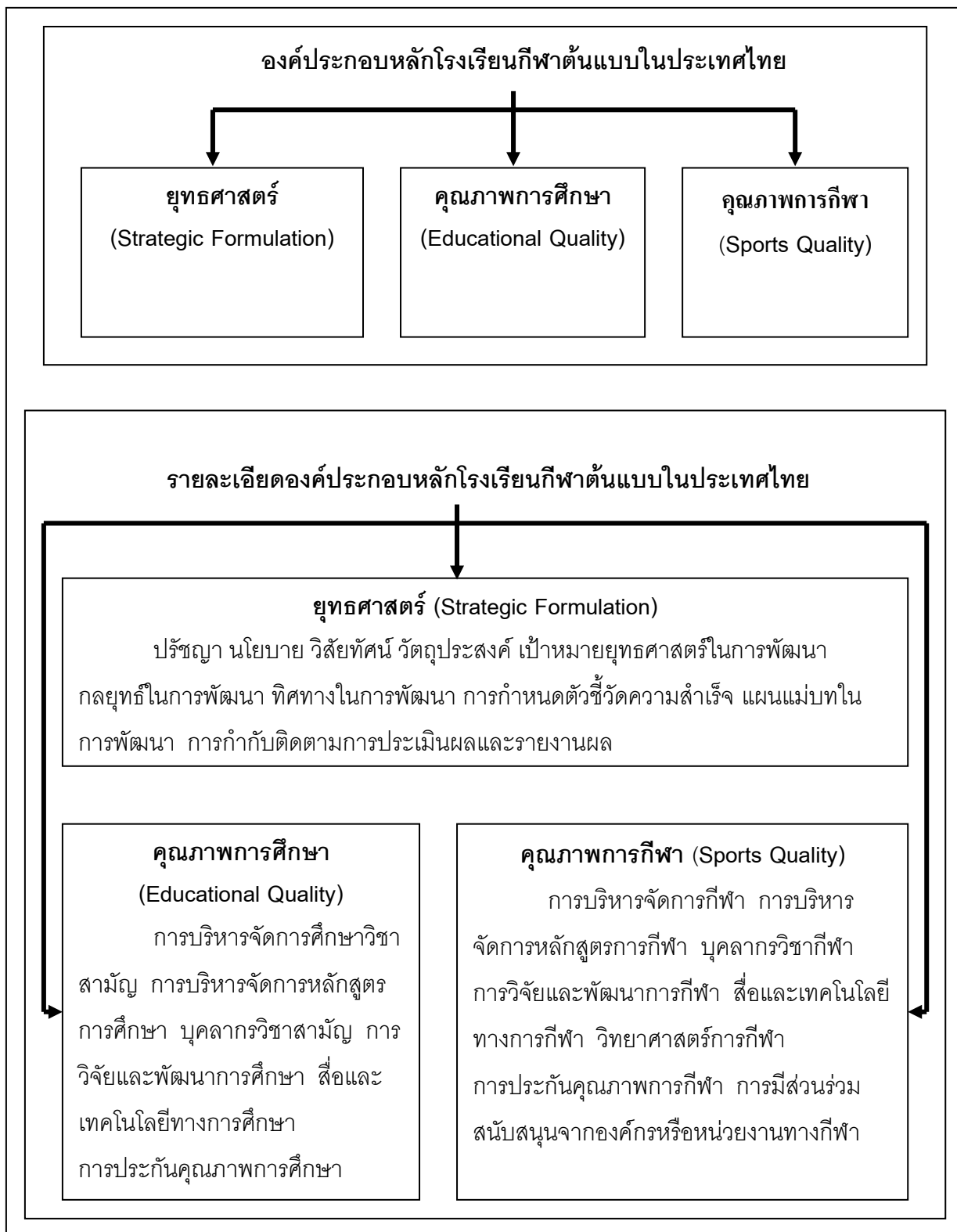
ค่า มัธยมศึกษา = 5.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.50 ได้แก่ โรงเรียนกีฬาที่มีระบบ การทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา และ โรงเรียน กีฬาที่มีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพมีการขึ้นทะเบียนนักกีฬาและมีสังกัดนักกีฬา โรงเรียนกีฬาที่มี การจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย

ค่า มัธยมศึกษา = 5.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.00 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการ จัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักเรียนเพื่อความมั่นคงของนักกีฬาในอนาคต และ โรงเรียน กีฬาที่มีระบบการประชาสัมพันธ์ด้านผลงานของนักเรียนเพื่อได้รับการยอมรับและให้การสนับสนุน จากทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

โดยสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบ
โรงเรียนกีฬาต้นแบบออกมาเป็น องค์ประกอบ 3 ด้าน ตามแผนภูมิที่นำเสนอ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation)
2. คุณภาพการศึกษา (Educational Quality)
3. คุณภาพการกีฬา (Sports Quality)

แผนภูมิที่ 5 รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

จากแผนภูมิที่ 5 รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ประกอบด้วย 3 ด้าน ยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation) คุณภาพการศึกษา (Educational Quality) คุณภาพการกีฬา (Sports Quality) ซึ่งเกิดจากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์การ (Structure) ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System) ด้านที่ 4 บุคลากร (Staff) ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ด้านที่ 6 รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ด้านที่ 7 ค่านิยมร่วม (Shared Values) ผู้วิจัยได้สรุปรวบรวมและจะนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบแยกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation) ด้านคุณภาพการศึกษา (Educational Quality) ด้านคุณภาพการกีฬา (Sports Quality) มีประเด็นที่ควรแก่การอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

อภิปรายผลการวิจัย

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย เป็นรูปแบบเชิงข้อความที่ใช้ภาษาอธิบายรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบเพื่อให้เห็นโครงสร้างขององค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการพัฒนาโรงเรียนกีฬา ซึ่งได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และการบริหารโรงเรียนกีฬา ซึ่งถือได้ว่าเป็นความคิดเห็นที่กลั่นกรองมาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีหลากหลายในด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ซึ่งมาร่วมกันพิจารณารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ที่จะส่งผลให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1. ยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation)

1.1 ด้านปรัชญาโรงเรียนกีฬา “กีฬา พัฒนาคคน พัฒนาชาติ”

ปรัชญาของโรงเรียนนั้นเป็นหลัก หรือเป็นเสมือนธงแห่งความสำเร็จของโรงเรียนกีฬา ซึ่งสอดคล้องดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 28 พ.ย. 2531 ไว้ตอนหนึ่งว่า กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของบ้านเมือง (พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน, 2531) และในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551) กล่าวไว้ในความเป็นมาว่า การกีฬาที่มีความสำคัญต่อประชาชนและประเทศ ทั้งในด้าน

การพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างเสริมสุขภาพสมรรถภาพที่ดี ปกป้องความมีน้ำใจนักกีฬาให้เป็นค่านิยม เกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ

1.2 นโยบายโรงเรียนกีฬา “เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ”

นโยบายมีความสำคัญเป็นหลักเพื่อให้เกิดความสำเร็จ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนากีฬาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551) เด็ก เยาวชน และประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีมาตรฐานระดับสากลนำไปสู่การกีฬาอาชีพ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2549) ซึ่งได้นำแนวคิด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”

1.3 วิสัยทัศน์โรงเรียนกีฬา “โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศควบคู่ไปกับการส่งเสริมและสนับสนุน คุณธรรม จริยธรรมของนักกีฬา”

วิสัยทัศน์นั้นจะชี้แนะให้โรงเรียนกีฬาผลิตนักเรียนให้ได้ตามที่ต้องการ นักเรียนของโรงเรียนนอกจากจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะของกีฬาให้เป็นเลิศแล้ว ยังต้องได้รับการพัฒนาทางคุณธรรม จริยธรรมของนักกีฬาเพื่อให้ได้นักกีฬาที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคมของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2549) พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาพที่ดี อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551) เด็ก เยาวชน และประชาชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีมาตรฐานระดับสากลนำไปสู่การกีฬาอาชีพ และยังคงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ,2545) ซึ่งออกตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา 81 วรรค 4 ต้องจัดด้วยรูปแบบ ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถพิเศษในมาตรา 10 วรรค 4 ต้องจัดด้วยรูปแบบ ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้นกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ และยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 –2559) พัฒนาชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่

สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1.4 วัตถุประสงค์โรงเรียนกีฬา ข้อ 1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรการกีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมีความสามารถ พิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีดสูงสุด ไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ข้อ 2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ พร้อมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ -ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ

จากวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาที่สรุปได้ เป็นวัตถุประสงค์ที่มี ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพัฒนา โรงเรียนกีฬาควรพัฒนาให้ครบทั้ง 3 ของวัตถุประสงค์ ซึ่ง สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา .,2545) ซึ่งออกตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา 81 กฎหมายดังกล่าว ได้ให้ความสำคัญการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษในมาตรา 10 วรรค 4 ต้องจัดด้วยรูปแบบ ที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้นกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถ พิเศษ

1.5 เป้าหมายโรงเรียนกีฬา ข้อ 1. ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ข้อ 2. ส่งเสริมและพัฒนางานทางด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาในโรงเรียนกีฬา ข้อ 3. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬา ให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ข้อ 4. ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย

1.6 ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การ จัดการศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบบริหาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การ พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ 5 การวิจัยและการพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริการวิชาการและทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬา เป็นยุทธศาสตร์ที่สรุปได้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา (พ.ศ. 2550– 2555) (สถาบันการพลศึกษา, 2550)

1.7 กลยุทธ์ในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 1 ระบบการ ฝึกซ้อมนักกีฬาให้มีความสามารถสูงสุดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและ

ระดับนานาชาติ 1.1 มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 1.2 ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 1.3. สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อพัฒนานักกีฬา

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา 2.1 กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 2.2 ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 2.3 รูปแบบและวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาที่หลากหลายให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา

กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งในและต่างประเทศ 3.2 จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาจากต่างประเทศ 3.3 จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง 3.4 มีการจัดอบรมศึกษาดูงานด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา 4.1 จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ 4.2 ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 5.1 จัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน 5.2 พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

สรุปกลยุทธ์จะเป็นแนวทางการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนการพัฒนาและจะทำให้พัฒนาได้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับกลยุทธ์สถาบันการพลศึกษา (พ.ศ. 2550 – 2555) (สถาบันการพลศึกษา, 2550) ได้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาสถาบันไว้ 5 กลยุทธ์

1.8 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา ด้านการฝึกซ้อมกีฬา
1. มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 2. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 3. สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อพัฒนานักกีฬา

ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านประสบการณ์การแข่งขัน
1. จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ 2. ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ

ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านงบประมาณวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 1. จัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน 2. พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา ที่สรุปได้ 3 ทิศทาง คือ ด้านการฝึกซ้อมกีฬา ด้านประสพการณ์การแข่งขัน ด้านงบประมาณวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โรงเรียนกีฬาควรนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม เพื่อเป็นหลักและทิศทางสู่ความสำเร็จ

1.9 ตัวชี้วัดความสำเร็จของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ด้านความสามารถทางการกีฬา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับชาติ / นานาชาติ ร้อยละ 80 2. จำนวนนักเรียนของโรงเรียนกีฬาได้เป็นนักกีฬาทิมชาติ หรือเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬาอาชีพ ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่ถนัดตามเกณฑ์ ร้อยละ 100

ด้านการศึกษา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่จบม. 6 แล้วศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสาขาการกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาเกิดความชื่นชม เข้าร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านกีฬาและนันทนาการ ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ 100

ด้านสุขภาพ 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาควรมีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬาร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์แต่ละชนิดกีฬา ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ ปัญหาทางเพศ ร้อยละ 100

จากการสรุปตัวชี้วัดความสำเร็จของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ที่ได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถทางการกีฬา ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพ นั้นเป็นการกำหนดตัวชี้วัดที่เป็นค่าประเมินความสำเร็จของโรงเรียนกีฬา ทางด้านตัวชี้วัดความสำเร็จนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ต้องตั้งไว้ให้สูงทุกๆ ด้าน เพื่อผลักดันโรงเรียนให้เกิดการพัฒนาที่สูงขึ้น

1.10 แผนแม่บทในการพัฒนา โรงเรียนกีฬาควรมีการกำหนดแผนปฏิบัติการที่มีความชัดเจนเป็นระยะในทุกๆระบบของการปฏิบัติงานโดยเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ

แผนแม่บทในการพัฒนาโรงเรียนควรเป็นแผนที่มีความชัดเจน มอบหมายผู้รับผิดชอบ กำหนดระยะเวลาการพัฒนาตามแผน มีค่าความสำเร็จเพื่อประเมินความสำเร็จตามแผนพัฒนา และถ้าแผนพัฒนาสมบูรณ์จะเป็นการประกันความเสี่ยงต่อความล้มเหลวของโรงเรียนกีฬาในอนาคตได้

1.11 การกำกับติดตามการประเมินผลและรายงานผลจากการศึกษาพบว่า โรงเรียนกีฬาควรมีการกำกับ ติดตาม การประเมินผลและรายงานผลความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดทุกระยะเวลา

การติดตาม การประเมินผลและรายงานผลความสำเร็จของโรงเรียนกีฬาทำให้สาธารณชนได้รับรู้ความสำเร็จ และเกิดการยอมรับ รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ จากการรับรู้ความสำเร็จที่เกิดกับโรงเรียนกีฬา

ด้านที่ 2 คุณภาพการศึกษา (Educational Quality)

2.1 การบริหารจัดการศึกษาวิชาสามัญ โรงเรียนกีฬามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน กระจายงานลงไปสู่การปฏิบัติงานทุกฝ่ายและทุกงาน โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงาน ที่มีความคล่องตัวรวดเร็ว โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานแยกวิชาสามัญและวิชากีฬาออกจากกันเพื่อการบริหารงานอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายสนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการของทุกฝ่าย

2.2 การบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษา การจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกรีฑา

โรงเรียนกีฬาต้องจัดทำหลักสูตรที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนกีฬาที่พัฒนาความสามารถพิเศษด้านกรีฑา นักเรียนของโรงเรียนกีฬาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกรีฑา การจัดทำและบริหารหลักสูตรการเรียนวิชาสามัญนั้นมีความสำคัญอย่างมาก แผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนต้องใช้เวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง มีวิธีการจัดการด้านหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนมีความรู้อย่างรวดเร็วโดยใช้สื่อและเทคโนโลยี รวมทั้งนวัตกรรมทางการเรียนวิชาสามัญที่กระตุ้นและจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ทัดเทียมนักเรียนในระดับเดียวกัน ซึ่งนักเรียนควรมีพื้นฐานความรู้ที่สามารถไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ซึ่ง สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551) ได้เสนอแนะหลักในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ มีดังนี้

1. จัดเนื้อหายากและท้าทายกว่าหลักสูตรสำหรับเด็กทั่วไป
2. มีการเชื่อมโยงและบูรณาการกันในหลาย ๆ วิชา
3. ให้เด็กมีส่วนร่วมในการเลือกสิ่งที่ตนเองจะเรียน
4. จัดกระบวนการเรียนการสอนที่สลับซับซ้อนลึกซึ้งกว่าหลักสูตรปกติ
5. เน้นกระบวนการทางความคิดระดับสูง

6. มีกิจกรรมที่ตอบสนองความหลากหลายของกระบวนการเรียนรู้
7. ตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาผลงานหรือผลการเรียนรู้ของเด็กให้ชัดเจน
8. ให้ความสนใจกับความมุ่งมั่นในความสำเร็จ ความกระตือรือร้นและการเปลี่ยนแปลง ภายในที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้ของเด็ก ที่ส่งผลดีต่อ สังคม
9. เน้นพัฒนาการทางคุณธรรม จริยธรรมเป็นแกนนำ
10. เน้นการพัฒนาสมองทุกส่วน (Whole Brain Approach)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิ์สุข (2543) ที่ได้นำเสนอวิธีการจัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่สำคัญ ๆ ไว้ 4 วิธี ดังนี้

1. วิธีเพิ่มพูนประสบการณ์ (Enrichment)
2. วิธีขยายหลักสูตร (Extension)
3. วิธีลดระยะเวลาการเรียน (Acceleration)
4. การใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษเป็นผู้ให้คำปรึกษาดูแล (Mentoring)

2.3 บุคลากรวิชาสามัญ โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดสรรอัตรากำลังครูที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน โรงเรียนกีฬาที่มีบุคลากรที่มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนกีฬาที่พัฒนาความสามารถพิเศษด้านกีฬา โรงเรียนกีฬาบุคลากรที่มีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เอื้อเวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

2.4 สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญที่จูงใจนักเรียนโดยใช้ สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา

สื่อการสอนในวิชาสามัญจะเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจเรียนมากขึ้น นักเรียนโรงเรียนกีฬาที่ต้องฝึกซ้อมกีฬาเป็นประจำ เกิดความเหนื่อยล้าทำให้สนใจเรียนน้อยลง สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาควรมีการพัฒนา และพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ทันกับสื่อต่างๆ

2.5 การประกันคุณภาพการศึกษา จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนกีฬามีการกำหนดการประกันคุณภาพภายในที่ ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและนำผลการประกันคุณภาพกลับมาพัฒนานักเรียน โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การประกันคุณภาพเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองและนักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนสนใจเข้ามาเรียนมากขึ้น สามารถมีตัวเลือกนักกีฬามากยิ่งขึ้น

ด้านที่ 3 คุณภาพการกีฬา (Sports Quality)

3.1 การบริหารจัดการกีฬา โรงเรียนกีฬาควรกำหนดโครงสร้างการพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนออกเป็น 10 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับเริ่มต้น (Beginner) ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice) ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice) ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average) ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average) ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่ามาตรฐาน (Above Average) ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate) ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced) ระดับที่ 9 ระดับดีที่สูงสุด/ระดับเลิศ (Elite) ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)

การกำหนดระดับการพัฒนานักเรียนออกเป็นระดับต่างๆ เพื่อให้ผู้ฝึกสอนกีฬาวางแผนการพัฒนานักเรียนตามระดับความสามารถทางกีฬาของนักเรียน ซึ่งระดับความสามารถของนักเรียนนั้นมีความสำคัญมาก นักเรียนในระดับชั้นเดียวกันอาจมีความสามารถทางกีฬาต่างระดับกัน ฉะนั้น ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีระดับของการวางแผนพัฒนาที่แตกต่างกัน นักเรียนที่มีระดับความสามารถที่สูงกว่า ควรมีแผนพัฒนาที่นำไปสู่ความสามารถที่สูงขึ้น นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้แผนการฝึกพัฒนานักเรียนมีความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา

การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกีฬาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานแรก ๆ ของการจัดการศึกษา สภาพแวดล้อมที่ดี กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และการรับรู้ของนักเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับองค์ประกอบของ วิธีการจัดระบบการศึกษา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536) สภาพแวดล้อม เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่จะต้องนำมาพิจารณาในการจัดระบบทางการศึกษา เพราะระบบทางการศึกษาที่จะพัฒนาขึ้นจะต้องให้ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่างๆ โดยจำแนกเป็น 1.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ทรัพยากรและข้อจำกัดต่างๆ สภาพแวดล้อมทางสังคม ทางการเมืองการปกครองและประชากร 1.2 สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และความต้องการของสมาชิกในสังคม

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

ความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จทางการกีฬาของนักเรียนได้ในอนาคต นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและพรสวรรค์สามารถพัฒนาได้จนถึงทักษะขั้นสูง สำหรับโรงเรียนกีฬานั้นควรให้ความสนใจกับความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ของนักกีฬา มีวิธีการรับนักเรียนที่อิงหลักการดังกล่าว และสามารถหาข้อมูลของนักเรียนเพื่อรับเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬามีระบบการรักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพ นักกีฬาที่บาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักการดูแล นักกีฬา มีการตรวจสุขภาพร่างกาย (Medical Examination) อย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการตรวจมาพัฒนานักเรียน

การรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพนักกีฬาที่บาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา เป็นการพัฒนานักเรียนอย่างต่อเนื่อง นักเรียนที่มีความสามารถในระดับสูงหากไม่ได้รับการฟื้นฟูเมื่อบาดเจ็บ เป็นการสูญเสียนักเรียนดังกล่าว

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักเรียนเพื่อความมั่นคงของนักกีฬาในอนาคต โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพมีการขึ้นทะเบียนนักกีฬาและมีสังกัดนักกีฬา

การจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักเรียนเพื่อความมั่นคงของนักกีฬาในอนาคต และการจัดระบบนักกีฬาอาชีพ เป็นเรื่องที่โรงเรียนกีฬาควรให้ความสนใจ นักเรียนจะมองเห็นอนาคต มีความมั่นคง นักเรียนที่มีความสามารถสูงจะไม่ออกไปจากระบบโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬามีระบบการดูแลนักเรียนที่มีการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีน้ำใจนักกีฬา

นักเรียนของโรงเรียนกีฬาควรได้รับการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีน้ำใจนักกีฬา ตั้งแต่เริ่มเล่นกีฬาซึ่งการปลูกฝังดังกล่าวจะส่งผลถึงคุณภาพทางการกีฬาของนักเรียนด้วย

โรงเรียนกีฬามีระบบการบริหารจัดการสนามฝึกซ้อมทั้งในและนอกอาคารที่ได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมเพียงพอ

สนามฝึกซ้อมของนักเรียนโรงเรียนกีฬานั้นควรให้ความสำคัญให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งจัดสภาพและบรรยากาศให้ใกล้เคียงกับสนามแข่งขันจริง นักเรียนของโรงเรียนจะได้รับประสบการณ์การแข่งขันอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เพื่อประเมินความสามารถของนักเรียนและนำผลที่ได้จากการแข่งขันย้อนกลับมาพัฒนานักกีฬาต่อไป

การส่งนักเรียนของโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ ต้องให้เกิดประโยชน์จริง ๆ กับนักเรียน รวมทั้งต้องมีการประเมินผลจากการแข่งขัน ประเมินข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้กับนักเรียน และนำผลการแข่งขันกลับมาเพื่อแก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนต่อไป

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการส่งต่อนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นสูงสุดของโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนในระดับที่สูงขึ้น

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการบริหารจัดการด้านหอพักนักเรียนที่ได้มาตรฐาน เพื่อความสะดวก สะอาดและปลอดภัยกับนักเรียน

โรงเรียนกีฬาควรมีการสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการกีฬา มีความมุ่งมั่นทุ่มเทต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการประกันสุขภาพและประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนของโรงเรียนกีฬาเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสุขภาพและสมรรถภาพที่ดีของนักเรียนที่ต้องฝึกซ้อมกีฬาอย่างหนักและต้องเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.2 การบริหารจัดการหลักสูตรการกีฬา โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาโดยมีการแบ่งระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ โรงเรียนกีฬาควรมีการบริหารแผนการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความเหมาะสมตรงกับระดับอายุของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

3.3 บุคลากรวิชาชีพกีฬา โรงเรียนกีฬาควรมีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา โรงเรียนกีฬาต้องมีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาอย่างเชี่ยวชาญ

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการคัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษ เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬาในระดับสูง มีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาทั้งในระดับพื้นฐานและระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการ

อบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ โรงเรียนกีฬามีการจัดสรรอัตรากำลังผู้ฝึกสอนกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ

โรงเรียนกีฬาควรมีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียนสู่สาธารณชน มีระบบการประชาสัมพันธ์ด้านผลงานของนักเรียนเพื่อได้รับการยอมรับและให้การสนับสนุนจากภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.4 การวิจัยและพัฒนาการกีฬา โรงเรียนกีฬาควรมีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย มีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน

โรงเรียนกีฬาควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผลย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนานักเรียนในระยะต่าง ๆ

โรงเรียนกีฬาควรมีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน (Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนเป็นรายบุคคล

โรงเรียนกีฬาควรมีการวัดทักษะเชาว์ปัญญา (IQ Test) ทักษะทางอารมณ์ (EQ Test) และทักษะทางพลศึกษา นำผลการวัดมาพัฒนานักเรียน

การวิจัยและพัฒนาการกีฬา การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) การศึกษาประวัติภูมิหลัง และการวัดทักษะเชาว์ปัญญา (IQ Test) ทักษะทางอารมณ์ (EQ Test) และทักษะทางพลศึกษา เป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนานักเรียนของโรงเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฝึกสอนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.5 สื่อและเทคโนโลยีทางการกีฬา โรงเรียนกีฬาควรมีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

3.6 วิทยาศาสตร์การกีฬา โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนานักกีฬาตั้งแต่การสอบคัดเลือกนักกีฬาจนถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬาในทุกๆระดับ โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบสมรรถภาพและศักยภาพนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนา

นักกีฬาประจำโรงเรียนและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา โรงเรียนกีฬามีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลนักกีฬาประจำโรงเรียนเมื่อนักกีฬามีการบาดเจ็บจากการเล่นหรือแข่งขันกีฬาได้รับการฟื้นฟูกลับมาในระยะเวลาด่วนรวดเร็ว โรงเรียนกีฬามีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน โรงเรียนกีฬามีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาประจำโรงเรียน

วิทยาศาสตร์การกีฬากับโรงเรียนกีฬาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก การจัดการโรงเรียนกีฬาต้องระดมองค์ความรู้และบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มาพัฒนาและเป็นผู้นำความรู้ทางด้านดังกล่าวเพื่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่ความสำเร็จสูงสุด

3.7 การประกันคุณภาพการกีฬา โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการกีฬา ซึ่งตามอัตลักษณ์ในการประกันคุณภาพการศึกษา

3.8 การมีส่วนร่วม จากการศึกษาพบว่า โรงเรียนกีฬาควรมีระบบเครือข่ายการคัดเลือกนักเรียนระหว่างปีการศึกษาโดยมีครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเสนอรายชื่อซึ่งพิจารณาจากความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ (Talent and Gifted) ทางการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียนกีฬาเป็นผู้ประเมินความสามารถ โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนากีฬาพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อการพัฒนานักเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐานนักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะทางการกีฬาให้กับนักเรียนก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียนเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย โรงเรียนกีฬามีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนาเด็กนักเรียน โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังมาช่วยสนับสนุนการพัฒนาเด็กนักเรียนในโรงเรียน โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่สอนทางการกีฬา ในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มีความรู้ความสามารถมาทางการกีฬาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเด็กนักเรียนของโรงเรียนกีฬา

การประสานความร่วมมือ การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการกีฬาจะส่งผลให้โรงเรียนกีฬาได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกลไกในการแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2551) ไปสู่การปฏิบัติในทุกระดับ ดังนี้ 1) ให้มีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กรระดับชาติ 2) มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละแผนงาน ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างองค์กร ระดับภูมิภาค ระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น 3) การให้สมาคมกีฬาชนิดต่างๆ เข้ามามีส่วนในการเสนอแนวนโยบายและผลักดันการพัฒนา การกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาของชาติ 4) ใช้บันทึกความเข้าใจด้านการกีฬา (MOU) เป็นกลไกสนับสนุนการบูรณาการงานด้านการกีฬา ร่วมระหว่างหน่วยงาน

สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ในมาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ ข้อ 5 ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา ข้อ 6 การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น

สอดคล้องกับ สิปปนนท์ เกตุทัต (2540) กล่าวว่า ปฏิรูปกระบวนการจัดการ โดยจะต้องมีการระดมสรรพกำลังมาร่วมกันทำตั้งแต่การกำหนดนโยบายให้ชัดเจน กำหนดยุทธศาสตร์และนำไปปฏิบัติรวมทั้งมีการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงาน

สอดคล้องกับ เอกวิทย์ ณ ถลาง (2540) กล่าวถึงภารกิจในการจัดการศึกษาควรใช้ยุทธศาสตร์ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งศัพท์ทางการตลาดเรียกว่า Market Share โดยกำหนดสัดส่วนให้ภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน ครอบครัวและสถาบันต่างๆ ในสังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานของรัฐ

1. หน่วยงานของรัฐควรกำหนดนโยบายให้โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันในการพัฒนา นักกีฬาแห่งประเทศไทย ร่วมกันระดมสรรพกำลังที่มีความรู้ด้านการพัฒนาการกีฬาหลักของประเทศไทยทุกกระทรวง ทบวง กรมและหน่วยที่รับผิดชอบด้านการกีฬาของประเทศไทย

2. หน่วยงานของรัฐควรกำหนดให้โรงเรียนกีฬาเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยงานด้านการพัฒนากีฬาของประเทศไทย เพื่อรองรับการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยของทุก หน่วยงานที่รับผิดชอบการกีฬาของประเทศไทย

หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการกีฬาของประเทศไทย

หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการกีฬาของประเทศไทยควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ในการพัฒนาและประสานร่วมมือกันเพื่อการปรับปรุงรูปแบบการกีฬาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

สถาบันการพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา

1. สถาบันการพลศึกษาควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬา เพื่อ ดำเนินการปรับปรุงรูปแบบโรงเรียนกีฬาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
2. โรงเรียนกีฬาในประเทศไทยควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนา โรงเรียนเพื่อดำเนินการปรับปรุงรูปแบบโรงเรียนกีฬาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
3. โรงเรียนกีฬาควรใช้ปรัชญาที่ได้จากการวิจัย คือ “กีฬา พัฒนาคน พัฒนา ชาติ” เพื่อเป็นการชี้ชัดต่อการพัฒนาเยาวชนและการกีฬาของชาติและควรมีการร่วมกันระดม ความคิดบุคลากรของโรงเรียนเพื่อมีการปรับปรุงปรัชญาดังกล่าวให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการ บริหารโรงเรียนกีฬามากที่สุด
4. โรงเรียนกีฬาควรมีการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมต่อการพัฒนาโรงเรียนกีฬา และควรมีการร่วมกันระดมความคิดบุคลากรของโรงเรียนเพื่อมีการปรับนโยบายดังกล่าวให้ สอดคล้องและเหมาะสมกับการบริหารโรงเรียนกีฬามากที่สุด กระทรวงและหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทางด้านการกีฬาของประเทศไทย หรือรัฐบาลควรกำหนดนโยบายให้โรงเรียนกีฬาเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการ พัฒนากีฬาของประเทศไทย
5. โรงเรียนกีฬา ควรมีการปรับปรุงวิสัยทัศน์ให้สอดคล้องกับความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญและกำหนดวิสัยทัศน์ให้เหมือนกันทุกโรงเรียนกีฬา
6. วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาควรเน้นการพัฒนาให้บรรลุวัตถุประสงค์ครบทุก ข้อ
7. โรงเรียนกีฬาควรพัฒนาเป้าหมายของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายครบทุกข้อ
8. โรงเรียนกีฬา ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนตาม ยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งระบบและเกิดประสิทธิภาพต่อการ พัฒนานักเรียนมากที่สุด
9. โรงเรียนกีฬา ควรมีกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ของสถาบันการพลศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งระบบและเกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนานักเรียนมากที่สุด

10. โรงเรียนกีฬา ควรมีการกำหนดตัวชี้วัดของโรงเรียนกีฬา ควรกำหนดให้มีเป้าหมายที่สูงเพื่อให้เกิดการพัฒนาให้สูงขึ้น และโรงเรียนควรดำเนินการให้เกิดบรรลุ ตัวชี้วัดของโรงเรียนกีฬาอย่างแท้จริงครบทุกตัวชี้วัด

11. โรงเรียนกีฬาควรมีการกำหนดแผนแม่บทที่มีความชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงจนเกิดความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

สถาบันการพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา

1. การบริหารงานของโรงเรียนต้องมีความแตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป ควรแยกงานวิชาการ และงานพัฒนากีฬาให้ออกจากกันชัดเจน ต้องมีความคล่องตัวและรวดเร็วต่อการบังคับบัญชา

2. โรงเรียนกีฬาควรมี การบริหารหลักสูตรที่มีความแตกต่างจากนักเรียนทั่วไป และควรเหมาะสมทั้งเวลา เนื้อหาและวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อเอื้อต่อการฝึกซ้อมกีฬา

3. โรงเรียนกีฬา ควรมีการจัดสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา

4. โรงเรียนกีฬา ควรนำผลการประกันคุณภาพทางการศึกษากลับมาพัฒนา นักเรียนของโรงเรียน

5. โรงเรียนกีฬา ควรจัดสภาพแวดล้อมที่มีสถานที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในสถานการณ์ของการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาให้มากที่สุด สภาพแวดล้อมนั้นเป็นแรงกระตุ้นให้กับนักเรียนมีความมุ่งมั่นขยันฝึกซ้อมและมีประสบการณ์ตรงในการพัฒนากีฬา

6. โรงเรียนกีฬา ควรมีการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา การใช้องค์ประกอบดังกล่าวเป็นการทำนายความสามารถของนักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนกีฬา นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ซึ่งโรงเรียนสามารถพัฒนาจนถึงระดับเลิศได้ โรงเรียนจึงต้องวางระบบดังกล่าวโดยถือเป็นสิ่งคัดกรองนักเรียนในระดับแรก ๆ ของการคัดเลือก

7. ด้านสุขภาพของนักเรียนโรงเรียนควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ การพัฒนา ด้านรูปร่าง การจัดหาอาหารที่เหมาะสมตามวัยและชนิดกีฬา จะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนานักกีฬาของชาติ

8. โรงเรียนกีฬา ควรมีการดูแลนักเรียนที่มีการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีน้ำใจนักกีฬา นักกีฬาของโรงเรียนกีฬานั้นต้องได้รับการปลูกฝังด้าน

คุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีน้ำใจนักกีฬาตั้งแต่เริ่มเข้ามาเรียนและเริ่มเป็นนักกีฬา โรงเรียนต้องวางระบบดังกล่าวอย่างจริงจัง เมื่อนักเรียนเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถจะเป็นคนดีทั้งในสนามแข่งขันและในชีวิตประจำวันด้วย

9. โรงเรียนกีฬาควรมีการสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการกีฬา มีความมุ่งมั่นทุ่มเทต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โรงเรียนต้องมีการสร้างแรงจูงใจดังกล่าวให้กับนักเรียนและนักเรียนทุกคนควรมีแรงจูงใจภายในจนสามารถประสบความสำเร็จในระดับเลิศได้

10. ผู้บริหารโรงเรียนกีฬาควรเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะ ต้องมีความรู้เรื่องการวางแผน การบริหารแผนและควรประสบความสำเร็จทางการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬามาก่อน โรงเรียนกีฬาควรมีโครงสร้างที่ผู้บริหารควรมีที่ปรึกษากีฬาในระดับนานาชาติที่มีความเป็นมืออาชีพและมีประสบการณ์ในการบริหารงานกีฬาเพื่อกำหนดติดตาม และวางแผนการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของชาติ

11. โรงเรียนกีฬาควรมีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาอย่างเชี่ยวชาญ ต้องมีความสามารถที่แตกต่างจากครูและผู้ฝึกสอนโดยทั่วไป การพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษมีความแตกต่างจากการสอนนักเรียนปกติ ต้องเข้าใจอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะผู้ฝึกสอนกีฬาต้องมีความรู้ในระดับพื้นฐาน ระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นต่อการที่โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดหาผู้บริหารกีฬาในระดับนานาชาติทั้งผู้ฝึกสอนกีฬา และที่ปรึกษานักวางแผนการพัฒนานักเรียนของโรงเรียน ที่มีประสบการณ์ในระดับสากล

12. โรงเรียนกีฬาควรมีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียนสู่สาธารณชนเพื่อให้ได้รับการยอมรับ การสนับสนุนและความร่วมมือในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียน โดยเฉพาะจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่คอยติดตามผลงานของนักเรียนในชนิดกีฬาของสมาคมกีฬา จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

13. โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย (Sport Academy) เพราะมีนักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่มีความพร้อม มีอุปกรณ์ที่ครบครันและทันสมัย ให้กับนักวิจัย รวมทั้งนักเรียนของโรงเรียนกีฬาเป็นนักเรียนประจำ ทำให้มีเวลาพอต่อการทำวิจัย และยังเกิดประโยชน์กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาต่อการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

14. นักเรียนโรงเรียนกีฬาควรได้รับการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนกีฬาในการพัฒนานักเรียนในระยะเวลาต่าง ๆ ซึ่งสมรรถภาพ ทักษะและความสามารถดังกล่าวมีผลต่อการพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศ

15. โรงเรียนกีฬาควรมีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน(Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งประวัติดังกล่าวนี้มีผลทำให้เกิดแนวทางการพัฒนานักเรียน

16. โรงเรียนกีฬา ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบทักษะเชาว์ปัญญา (IQ Test) ทักษะทางอารมณ์ (EQ Test) และทักษะทางพลศึกษา และควรใช้องค์ประกอบดังกล่าวเป็นการทำนายความสามารถของนักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนกีฬา นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ซึ่งโรงเรียนสามารถพัฒนาจนถึงระดับเลิศได้

17. โรงเรียนกีฬาและสถาบันการพลศึกษาควรมีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างจริงจัง มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬารอบทุกสาขาและอาจมีการหมุนเวียนไปทำงานระหว่างโรงเรียนกีฬา

18. โรงเรียนกีฬา ควรมีความร่วมมือและมีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานการศึกษาในทุกระดับเพื่อการเชื่อมโยงให้เกิดการพัฒนาทางด้านการกีฬาของเยาวชนในประเทศไทยและน่าจะเกิดการเชื่อมโยง

19. สถาบันการพลศึกษาควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬาเพื่อ ดำเนินการปรับปรุงรูปแบบโรงเรียนกีฬาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

20. โรงเรียนกีฬาในประเทศไทยควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนเพื่อดำเนินการปรับปรุงรูปแบบโรงเรียนกีฬาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

21. หน่วยงานที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการกีฬาของประเทศไทยควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการพัฒนาและประสานร่วมมือกันเพื่อการปรับปรุงรูปแบบการกีฬาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยเพื่อประเมินรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยเพื่อหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบโรงเรียนกีฬา

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. **แผนยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ พ.ศ. 2548 - 2551**, [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา: <http://www.mots.go.th/tourism/index>, [2552, มกราคม 7]

การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550-2554**, [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา : <http://www.mots.go.th/tourism/index.php>, [2552, มกราคม 7]

การพลศึกษา, สถาบัน. **ประวัติความเป็นมาสถาบันการพลศึกษา**, [ออนไลน์]. 2550. แหล่งที่มา : <http://www.ipe.ac.th>, [2552, มกราคม 7]

กีฬาจังหวัดขอนแก่น, โรงเรียน. “ **ประวัติความเป็นมาโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น**, ” สารสนเทศโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น, ขอนแก่น : ห้างหุ้นส่วนจำกัดคลังนานาชาติธรรม, 2550.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **การเรียนรู้ของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ**, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2544.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาไทย**, กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2544.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **แผนการศึกษาแห่งชาติ (2545 – 2549)**, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2548.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. **รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์**, กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2548.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักงาน. **สำนักนายกรัฐมนตรี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550- 2554)**, [ออนไลน์]. 2549 แหล่งที่มา:<http://www.idd.go.th/Thai-html/05022007/PDF/PDF01/index.htm>. [2554, มกราคม 17]

- จิตตริน มงคลชัย, **การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง**, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2551.
- จินตนา ศักดิ์ภู่อารัม, **การนำเสนอรูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย**, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- จุมพล พุทธิพรชีวิน. **การวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ในทีศนา แชมณี และสร้อยสน สกลรักษ์** **แบบการวิจัยและการใช้ผลงานทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ชวาล แสงปัญญา, **การศึกษาการจัดและดำเนินงานของโรงเรียนกีฬาสังกัดกรมพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- ชัชวาลย์ เพ็ชรไทย, **การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งเสริมนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา** **สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา**, วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 2550.
- ฐปนพรพร ฤกษ์เปลี่ยน, **ประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาดำเนินการตามแนวปฏิรูปการศึกษา**, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2551.
- นภาพรณีย์ หะวานนท์, **การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์**, กรุงเทพมหานคร : สมาคมวิจัยเชิงคุณภาพแห่งประเทศไทย.
- นิติพันธ์ สระภักดิ์, และคนอื่น ๆ. **การประเมินการดำเนินการโรงเรียนกีฬา**, กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2539.
- ปี่ซังข้าวน้อย, (นามแฝง). **หลักสูตรพลศึกษาฉบับแดนมังกร**, [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา : <http://nawaporn.files.wordpress.com>. [2554, มกราคม 7]
- พรรณี หงส์พันธ์. **การศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.
- พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน, **พระบรมราชโองการเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ**, [ออนไลน์]. 2531. แหล่งที่มา : www.panyathai.or.th. [2554, มกราคม 7]
- พลศึกษา, กรม. **แนวปฏิบัติงานจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬา**, กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2539.

พลศึกษา, กรม. การประเมินผลการดำเนินงานในโรงเรียนกีฬา ฉบับที่ 1, กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2539.

พลศึกษา, กรม. การศึกษาแนวทางปรับโรงเรียนรูปแบบประหยัดเป็นโรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบ สังกัดกรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2542.

พลศึกษา, กรม. การวิจัยอย่างมีส่วนร่วมกับการพัฒนาโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2544.

พัชรี ทองคำพานิช สมรรถภาพทางกายของนักกีฬาเซปักตะกร้อในโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์การกีฬา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

พัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. สำนักงาน, หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับโรงเรียนกีฬา, กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2545.

พิมพ์ ม่วงศิริธรรม, ผลของการปรับพฤติกรรมทางปัญญาที่มีต่อความมีระเบียบวินัยในตนเอง ของนักกีฬา, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

มนตรี ธาดา, ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมขยันเรียนและพฤติกรรมฝึกซ้อมกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมพลศึกษา, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.

รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), สำนักงาน. การประเมินคุณภาพการศึกษาผู้ประเมินภายนอกทุกคนต้องทราบ, [ออนไลน์]. 2549. แหล่งที่มา : www.onesqa.or.th, [2554, มกราคม 7]

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545, 2545.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. รายงานการวิจัยการพัฒนารูปแบบและหลักสูตรการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีจำกัด, 2548.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. แนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ : บทเรียนจากต่างประเทศ, กรุงเทพมหานคร : ออฟเซ็ทจำกัด, 2551.

- วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, “กระบวนการศึกษาทางพลศึกษา,” **รวมบทความ ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดประเมินผลทางพลศึกษา**, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- วินัย ทองแถม, **การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3**, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2548.
- ศกฉวรรณ เปลี่ ยนขำ, **การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาครูสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**, วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- สดศรี สุขสิงห์, **การประเมินมาตรฐานการจัดการศึกษาโรงเรียนกีฬา จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2544**, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์, 2545
- สดใส ชณะรัตน, **การสำรวจเชิงวิเคราะห์วิถีวิทยาของงานวิจัยที่ใช้เทคนิค อี ดี เอฟ อาร์**, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สมนึก แสงนาค, **การพัฒนารูปแบบการทดสอบและการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของกำลังพลในกองบัญชาการทหารสูงสุด**, วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- สมุท ขำนาญ, **การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน**, วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.
- सानิตย์ พระคุณ. **การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติจริงกับความคาดหวังเกี่ยวกับการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬากรมพลศึกษา**, วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.
- ลีปนันท เกตุทัต, **รายงานผลการสัมมนาเรื่องแผนการพัฒนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 หนทางสู่ความหวังและอนาคต**, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช. มหาวิทยาลัย, **หน่วยที่ 2 จัดระบบทางการศึกษา**, สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, 2536.

สุจินต์ สุขสวัสดิ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าเรียนของนักเรียนใน

โรงเรียนกีฬาจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย, วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2546.

เสาวนีย์ บุญบุญ, ขนาดของร่างกายและความสามารถทางกลไกของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ,
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, กลยุทธ์การบริหารเชิงคุณภาพ, เอกสารทางวิชาการ
ฝ่ายนิเทศงานบริหารและการจัดการ, 2538.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. รายงานผลการสัมมนาเรื่องแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่
8 หนทางสู่ความหวังและอนาคต , กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, 2540.

ไอพาร์ ไชยประวัติ. รายงานผลการสัมมนาเรื่องแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่
8 หนทางสู่ความหวังและอนาคต , กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ, 2540.

อุษณีย์ โพธิ์สุข. สร้างลูกให้เป็นอัจฉริยะ, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ผู้จัดการ. 2537.

อุษณีย์ โพธิ์สุข . แผนที่สู่การพัฒนาอัจฉริยภาพเด็ก มุลินธิสตรี่ –สฤษดีวงษ์ ,
กรุงเทพมหานคร, 2543.

ภาษาอังกฤษ

Brown, W. and Moberg, D. Organization Theory and Management: A Macro approach,
New York: John Wiley & Sons, Inc. 1980.

Bukit Jalil Sports School, [Online] 2011 Available from : <http://www.bjss.edu.my>
[2011, January 27]

Everett, Barbara Blanks. A Model Job Description for the Personal Administration
Position in North Carolina Public School Systems, Dissertation Abstracts
International. 1992.

Freeman, Joan. The International Survey on Out-of-School Provision for Gifted
and Talented Children, [Online] 2002. Available from : <http://www.joanfreeman.com> [2010, June 7]

- Freeman, Joan. **Out-of-School Education Provision for Gifted and Talented around the World**, [Online] 2003. Available from <http://www.joanfreeman.com/mainpages/freepapers.htm> [2010, June 7]
- Good, C. V. **Dictionary of education**. 3rd ed. New York : McGraw-Hill,1973.
- Keeves, J.V. **Educational Research Methodology and Measurement: An International Handbook**. Oxford: Perguman Press,1988.
- Lodge, Caroline and Jane Reed. "Transforming School Improvement Now and for the Future," *Journal of Education Change*. 4, 2003.
- Maker, C.J. **Teaching Models in Education of the Gifted**. Rockville, MD : Aspen System Corp, 1982.
- Marland, S.P. **Education of the gifted and talented**, Washington D.C, U.S. Department of Education,1972.
- McKinsey, **7'S Framework of McKinsey**. [Online]. 2008. Available from http://www.valuebasedmanagement.net/methods_7S.html [2010, June 7]
- Renzulli, Joseph S. "What Makes Giftedness? Reexamining a Definition," *Phi Delta Kappan*, 1978.
- Singapore Sports School, **In General**. [Online]. 2011. Available from <http://www.sportsschool.edu.sg/infolinks.aspx?id=1> [2011, January 7]
- Stewart, W.D. and Shamdasani, N.P. **Focus Group : Theory and Practice**. 2nd ed. Newbury Park : Sage Publication, 1991.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-0783

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายจิราวัฒน์ ขจรศิลป์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรารมณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เอ็มอัชฌา วัฒนบุรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัชัญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อ – สกุล

ตำแหน่ง/หน่วยงาน

1. ดร. กฤตย์วิพุธ ผอบแก้ว หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สถาบันการพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. ดร. ลัดดา พันธุ์กำเนิด หัวหน้ากลุ่มประกันคุณภาพการศึกษา สถาบัน
การพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
3. ดร. ศุภรีใจ เจริญสุข รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี ชลบุรี กระทรวงสาธารณสุข
4. ดร. ประกิต หงส์แสนยาธรรม รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา
สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
5. นายมานิต หยูมาก รองคณบดี คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา สถาบันการ
พลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

ภาคผนวก ข

1. หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญสำหรับงานวิจัย EDFR
2. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการทำ EDFR

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-0783

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญสำหรับงานวิจัย EDFR

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายจิราวัฒน์ ขจรศิลป์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชราภรณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตั้งกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัชัญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการทำ EDFR

ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
1. นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง	ข้าราชการบำนาญ อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา
2. นายสมบัติ คุรุพันธ์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
4. ดร. พัฒนาชาติ กฤติบวร	รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
5. นายกนกพันธุ์ จุลเกษม	ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
6. ดร. นพรัตน์ พบลาภ	คณบดีคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
7. ดร. ไหวพจน์ จันทร์เสมอ	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ สถาบันการพลศึกษา
8. นายสมชาย ประเสริฐศรี	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
9. นายจรรุวัฒน์ สัตยานุรักษ์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
10. นายนิติพันธ์ สระภักดิ์	รองอธิการบดีฝ่ายโรงเรียนกีฬา สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
11. นายปรีวัฒน์ วรรณกลาง	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
10. นายสถาพร พานิช	ผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอลทีมชาตินักเรียนและผู้ฝึกสอนโรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี
11. ดร. พงษ์ศักดิ์ ตั้งวานิชกพงษ์	นายกสมาคมกีฬาจังหวัดขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
12. นายปรีชา ศรีเขียวพงษ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
14. นายเอกสิทธิ์ อ้วนไทร	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการทำ EDFR (ต่อ)

ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
15. นายครองจักร งามมีศรี	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
16. นายกอบกิจ ธรรมานุชิต	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
17. นายแวน วรรณะพันธ์	ผู้ฝึกสอนกีฬาแฮนด์บอลทีมชาติไทยและผู้ฝึกสอนโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น

ภาคผนวก ค

1. หนังสือขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)
2. รายชื่อผู้ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ที่ ศธ 0512.6(2771)/53-0783

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group)

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายจิราวัฒน์ ขจรศิลป์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินการวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชราภรณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัชัญญา รัตนอุบล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

สำนักวิชาการ หลักสูตรและการสอน

โทร. 0-2218-2680-2 ต่อ 612

รายชื่อผู้สนทนากลุ่ม (Focus Group)

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
1. นายสมมาตร ประชุม	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬากลางวัดยะลา
2. นายเพิ่มพร บุพพวงษ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬากลางลำปาง
3. นายสมิทธิเดช โหม่งประณีต	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬากลางศรีสะเกษ
4. ว่าที่ร้อยตรีอานนท์ ส้ารวจการณั์	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬากลางสุพรรณบุรี
5. นายณรงค์ คำหงส์	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬากลางอ่างทอง
6. นายณรงค์ศักดิ์ คุรุพันธ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬากลางอุบลราชธานี
7. นางสาวหนึ่งฤทัย สระทองเวียน	ครูชำนาญการ ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลหญิง ทีมชาติไทยและผู้ฝึกสอนโรงเรียนกีฬากลาง ขอนแก่น
8. ว่าที่ร้อยตรี ศักดิ์ชัย ธิตะจาวี	ครูชำนาญการพิเศษ ผู้ฝึกสอนกีฬาว่ายน้ำ ทีมชาติไทยและผู้ฝึกสอนโรงเรียนกีฬากลาง ชลบุรี
9. จำอากาศตรีหญิงศิริรัตน์ ศรีเสวตวิ	ครูชำนาญการ ผู้ฝึกสอนกีฬากรีฑาโรงเรียน กีฬากลางนครศรีธรรมราช
10. นายจีราธิวัฒน์ มโนวรรณ	ครูชำนาญการ หัวหน้างานศูนย์วิทยาศาสตร์ การกีฬาโรงเรียนกีฬากลางลำปาง
11. นายนิธิ ปิยะพันธ์	ผู้ฝึกสอนกรีฑาทีมชาติไทย สมาคมกรีฑา แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
12. ดร. ศุภล อริยสังข์สกุล	รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพ สถาบันการพลศึกษา

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ในการทำ EDFR 1 (EFR)
2. แบบสอบถามในการทำ EDFR 2 (Delphi รอบ 1)
3. แบบสอบถามในการทำ EDFR 3 (Delphi รอบ 2)
4. คู่มือสนทนากลุ่ม

แบบสัมภาษณ์ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
สำหรับการทำ EDFR รอบที่ 1

- ผู้วิจัย** นายจิราวัฒน์ ขจรศิลป์ นิสิตปริญญาเอก สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชื่อวิทยานิพนธ์** การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
- วัตถุประสงค์** เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยเพื่อการพัฒนา
 นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ
 ทั้งด้านการกีฬาและอาชีพการงาน
- รูปแบบการวิจัย** เป็นรูปแบบเชิงข้อความใช้ภาษาอธิบายรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสม
 ในประเทศไทยเพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบและความสัมพันธ์
 ของการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่
 ความเป็นเลิศทั้งด้านการกีฬาและอาชีพการงาน
- วิธีการวิจัย** ใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future
 Research) ประกอบด้วย การสัมภาษณ์ (EDFR รอบ 1) และการตอบแบบสอบถาม 2 ครั้ง
 (EDFR รอบ 2 และ 3) ผู้วิจัยจึงประสงค์จะขอรับทราบแนวคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- กรอบคำถาม** กรอบแนวคิดที่เป็นประเด็นสำคัญของความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบโรงเรียนกีฬา
 ต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยที่ได้มาจากการสังเคราะห์หลักการแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง
 กับรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทย มีดังนี้
- แนวทางการสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ** เริ่มการสนทนา
- 1.1 อธิบายวัตถุประสงค์การสัมภาษณ์
 - 1.2 อธิบายขอบเขตการสัมภาษณ์
 - 1.3 ขออนุญาตบันทึกเทป
- คำถาม** มีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบอะไรบ้างที่ทำให้โรงเรียนกีฬาสามารถดำเนินการ
 ไปตามวัตถุประสงค์ ในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนา
 สู่ความเป็นเลิศ

ด้านกลยุทธ์ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

ด้านปรัชญาของโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ด้านนโยบายของโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ด้านวิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ด้านวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ด้านเป้าหมายของโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ด้านแผนพัฒนาของโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ด้านทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ด้านการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาควรเป็นอย่างไร.....

.....
.....
.....

ด้านอื่น ๆ.....

.....
.....
.....

ด้านโครงสร้าง โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

โรงเรียนกีฬามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬากำหนดโครงสร้างการพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนอย่างไร.....

.....
.....
.....

ด้านอื่น ๆ.....

.....
.....
.....

ด้านระบบ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดสภาพแวดล้อมอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา
อย่างไร.....

.....
.....

โรงเรียนกีฬามีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

3โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการอาหารอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบสมรรถภาพนักเรียนอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการบริการด้านอาหารอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีระบบการคัดเลือกบุคลากรอย่างไร.....

.....
.....
.....

ด้านอื่น ๆ.....

.....
.....
.....

ด้านการจัดการบุคคลเข้าทำงาน โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

โรงเรียนกีฬามีผู้บริหารโรงเรียนอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

ด้านอื่น ๆ.....

.....
.....
.....

ด้านทักษะ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการฝึกกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาอย่างไร.....

.....
.....
.....

โรงเรียนกีฬามีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยอย่างไร.....

.....
.....
.....

ด้านอื่น ๆ.....

.....
.....
.....

ด้านรูปแบบ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

โรงเรียนกีฬามีรูปแบบอย่างไร.....

.....
.....
.....

ด้าน อื่น ๆ.....

.....
.....
.....

ด้านค่านิยมร่วม โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ควรประกอบด้วยอะไรบ้าง

โรงเรียนกีฬาควรมีความร่วมมือและประสานงานอย่างไร.....

.....
.....
.....

ด้านอื่น ๆ.....

.....
.....
.....

แบบสอบถาม
เรื่อง
การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
ในการทำ EDFR รอบที่ 2

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้งด้านการกีฬาและอาชีพการงาน

ประเด็นการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศ
คำจำกัดความในการวิจัย

รูปแบบ หมายถึง รูปแบบเชิงข้อความเป็นการอธิบาย เพื่อให้เห็นโครงสร้างของโรงเรียนกีฬาต้นแบบ องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ทำให้โรงเรียนกีฬาเกิดการพัฒนา

โรงเรียนกีฬา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา สังกัดสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 11 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง

รูปแบบโรงเรียนกีฬา หมายถึง รูปแบบเชิงข้อความเป็นการอธิบาย แนวทางในการบริหารงานจัดการโรงเรียนกีฬา ที่เหมาะสมของประเทศไทยเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬา

โรงเรียนกีฬาต้นแบบ หมายถึง รูปแบบเชิงข้อความเป็นการอธิบาย โรงเรียนกีฬา ที่เป็นรูปแบบได้รับการยอมรับว่าเป็นหลัก เป็นแบบอย่างหรือเป็นแบบฉบับที่เหมาะสมของประเทศไทยเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

คำแนะนำ กรุณาอ่านแบบสอบถามในแต่ละข้อและพิจารณาว่าข้อคำถามเป็นรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และได้โปรดให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องหมายเหตุ ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมาก
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy)						
1.1 ปรัชญาของโรงเรียนกีฬา “กีฬา พัฒนาคคน พัฒนาชาติ”						
1.2 โรงเรียนกีฬาควรกำหนดเป็นกลยุทธ์การพัฒนากีฬาของประเทศโดยกำหนดให้เป็นมาตรการที่สำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนของประเทศไทย						
1.3 โรงเรียนกีฬามีนโยบายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ						
1.4 วิสัยทัศน์ (Vision) โรงเรียนกีฬา “โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรมจริยธรรมของนักกีฬา”						
1.5 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรการกีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)						
1.6 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ พร้อมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ						
1.7 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ						
1.8 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 1. ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา						
1.9 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 2. ส่งเสริมและพัฒนางานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาในโรงเรียนกีฬา						
1.10 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 3. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ						
1.11 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 4. ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย						
1.12 แผนพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบบริหาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การวิจัยและการพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริการวิชาการและทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)						
1.13 กลยุทธ์ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 ระบบการฝึกซ้อมนักกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก						
1.14 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านการฝึกซ้อมกีฬา 1. มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 2. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 3. สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อพัฒนานักกีฬา						
1.15 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านการคัดเลือกนักกีฬา 1. กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 2. ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 3. รูปแบบและวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาที่หลากหลายให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา						
1.16 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านการพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอน 1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งในและต่างประเทศ 2. จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาจากต่างประเทศ 3. จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง 4. มีการจัดอบรม ศึกษาดูงานด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ						
1.17 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านประสบการณ์การแข่งขัน 1. จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ 2. ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)						
1.18 ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้านงบประมาณวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 1. จัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน 2. พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนโรงเรียนกีฬา						
1.19 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านความสามารถทางการกีฬา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับชาติ / นานาชาติ ร้อยละ 80 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาได้เป็นนักกีฬาทีมชาติ หรือได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬาอาชีพ ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่ถนัดตามเกณฑ์ ร้อยละ 100						
1.20 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนด้านการศึกษา 1. นักเรียนที่จบม.6 แล้วศึกษา ระดับอุดมศึกษาสาขาการกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ร้อยละ 100 2. นักเรียนเกิดความชื่นชม เข้าร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านกีฬาและนันทนาการ ร้อยละ 100 3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ 100						
1.21 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านสุขภาพ 1. นักเรียนมีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา ร้อยละ 100 2. นักเรียนมีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์แต่ละชนิดกีฬา ร้อยละ 100 3. ป้องกันสิ่งเสพติดและสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง ร้อยละ 100						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)						
1.22 โรงเรียนกีฬามีการกำกับ ติดตาม การประเมินผลและรายงานผลความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดทุกระยะเวลา						
1.23 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดแผนปฏิบัติการที่มีความชัดเจนเป็นระยะในทุกระบบของการปฏิบัติงานโดยเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ						
1.24 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดการประกันคุณภาพภายในที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและนำผลการประกันคุณภาพกลับมาพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา						
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์การ (Structure)	1	2	3	4	5	
2.1 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนกระจายงานลงไปสู่การปฏิบัติงานทุกฝ่ายและทุกงาน						
2.2 โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงานที่มีความคล่องตัวรวดเร็ว						
2.3 โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานแยกวิชาสามัญและวิชากีฬาออกจากกันเพื่อการบริหารงานอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ						
2.4 โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายสนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการของทุกฝ่าย						
2.5 โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างที่ผู้บริหารควรมีที่ปรึกษากีฬาในระดับนานาชาติที่มีความเป็นมืออาชีพและมีประสบการณ์ในการบริหารงานกีฬาเพื่อกำหนด ติดตาม และวางแผนการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของชาติ						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์การ (Structure)(ต่อ)						
2.6 โรงเรียนกีฬากำหนดโครงสร้างการพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนออกเป็นระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับเริ่มเล่น (Beginner) ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice) ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice) ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average) ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average) ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่ามาตรฐาน (Above average) ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate) ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced) ระดับที่ 9 ระดับดีที่สุด/ระดับเลิศ (Elite) ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)						
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)	1	2	3	4	5	
3.1 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา						
3.2 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา						
3.3 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการประกันสุขภาพและประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนของโรงเรียนกีฬาเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสุขภาพและสมรรถภาพที่ดีของนักเรียนที่ต้องฝึกซ้อมกีฬาอย่างหนักและต้องเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในรายการต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ						
3.4 โรงเรียนมีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนานักกีฬาการสอบคัดเลือกนักกีฬาจนถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถในทุกระดับ						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็น เพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)(ต่อ)						
3.5 โรงเรียนกีฬามีระบบการรักษาพยาบาลและฟื้นฟูสมรรถภาพนักกีฬาที่ บาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตาม หลักการดูแลนักกีฬา						
3.6 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการอาหารสอดคล้องกับความต้องการ พัฒนานักเรียนตามระดับอายุและชนิดกีฬา						
3.7 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักเรียน เพื่อความมั่นคงของนักกีฬาในอนาคต						
3.8 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพมีการขึ้นทะเบียนนักกีฬา และมีสังกัดนักกีฬา						
3.9 โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบสมรรถภาพและศักยภาพนักเรียนที่ เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนให้ได้รับการ พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ						
3.10 โรงเรียนกีฬามีระบบการประชาสัมพันธ์ด้านผลงานของนักเรียนเพื่อ ได้รับการยอมรับและให้การสนับสนุนจากภาคส่วนทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ						
3.11 โรงเรียนกีฬามีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการกีฬา						
3.12 โรงเรียนกีฬามีระบบการดูแลนักเรียนที่มีการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีน้ำใจนักกีฬา						
3.13 โรงเรียนกีฬามีระบบเครือข่ายการคัดเลือกนักเรียนระหว่างปีการศึกษา โดยมีครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเสนอรายชื่อซึ่งพิจารณาจาก ความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ (Talent and Gifted)ทางการกีฬาของ นักเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการ แต่งตั้งจากโรงเรียนกีฬาเป็นผู้ประเมินความสามารถ						
3.14 โรงเรียนกีฬามีระบบการบริหารจัดการสนามฝึกซ้อมทั้งในและนอก อาคารที่ได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมเพียงพอ						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)(ต่อ)						
3.15 โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยควรมีระบบการส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับ ต่าง ๆ เพื่อประเมินความสามารถของนักเรียนและนำผลที่ได้จากการแข่งขันย้อนกลับมาพัฒนานักกีฬา						
3.16 โรงเรียนกีฬามีระบบการส่งต่อนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นสูงสุดของโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนในระดับที่สูงขึ้น						
3.17 โรงเรียนกีฬามีระบบการบริหารจัดการด้านหอพักนักเรียนที่ได้มาตรฐาน เพื่อความสะดวก สะอาดและปลอดภัยกับนักเรียน						
3.18 โรงเรียนกีฬามีระบบการคัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์						
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
ด้านที่ 4 บุคลากร (Staff)	1	2	3	4	5	
4.1 โรงเรียนกีฬามีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน						
4.2 โรงเรียนกีฬามีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษอย่างเชี่ยวชาญ						
4.3 โรงเรียนกีฬามีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาทั้งในระดับพื้นฐานและระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ						
4.4 โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำโรงเรียนและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา						
4.5 โรงเรียนกีฬามีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลนักกีฬาประจำโรงเรียนเมื่อนักกีฬามีการบาดเจ็บจากการเล่นหรือแข่งขันกีฬาได้รับการฟื้นฟูกลับมาในระยะเวลาอันรวดเร็ว						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
ด้านที่ 4 บุคลากร (Staff)(ต่อ)						
4.6 โรงเรียนกีฬามีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน						
4.7 โรงเรียนกีฬามีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน						
4.8 โรงเรียนกีฬามีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียนสู่สาธารณชน						
4.9 โรงเรียนกีฬามีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาประจำโรงเรียน						
4.10 โรงเรียนกีฬามีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ						
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	1	2	3	4	5	
5.1 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนที่พัฒนาความสามารถพิเศษด้านกีฬา						
5.2 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เอื้อเวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง						
5.3 โรงเรียนกีฬามีการทำหลักสูตรการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีการแบ่งระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถของนักกีฬา						
5.4 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ที่เหมาะสมตรงกับระดับอายุของนักเรียน						
5.5 โรงเรียนกีฬามีการจัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญที่จูงใจนักเรียนโดยใช้ สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็น เพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) (ต่อ)						
5.6 โรงเรียนกีฬามีการสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการกีฬา มีความมุ่งมั่นทุ่มเทต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน						
5.7 โรงเรียนกีฬามีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ						
5.8 โรงเรียนกีฬามีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผลย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนานักเรียนในระยะเวลาต่าง ๆ						
5.9 โรงเรียนกีฬามีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน(Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนเป็นรายบุคคล						
5.10 โรงเรียนกีฬามีการตรวจสุขภาพร่างกาย (Medical Examination) อย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการตรวจมาพัฒนานักเรียน						
5.11 โรงเรียนกีฬามีการวัดทักษะเชาว์ปัญญา (IQ Test) ทักษะทางอารมณ์ และทักษะทางพลศึกษาเพื่อนำผลการวัดมาพัฒนานักเรียน						
5.12 โรงเรียนกีฬามีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
ด้านที่ 6 รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	1	2	3	4	5	
6.1 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย						
6.2 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนากีฬาพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา						
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม)
ด้านที่ 6 รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)(ต่อ)	1	2	3	4	5	
6.3 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐานนักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย						
6.4 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะทางการกีฬาให้กับนักเรียนก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา						

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					หมายเหตุ (ข้อคิดเห็น เพิ่มเติม)
	1	2	3	4	5	
ด้านที่ 7 ค่านิยมร่วม (Shared Values)						
7.1 โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียนเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย						
7.2 โรงเรียนกีฬามีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย						
7.3 โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนานักเรียน						
7.4 โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังมาช่วยสนับสนุนการพัฒนานักเรียนในโรงเรียน						
7.5 โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่สอนทางการกีฬา ในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มีความรู้ความสามารถมาทางกีฬาเพื่อสนับสนุนการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา						

แบบสอบถาม
เรื่อง
การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย
ในการทำ EDFR รอบที่ 3

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทยเพื่อการพัฒนาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้งด้านการศึกษาและอาชีพการงาน

ข้อมูลสำหรับการพิจารณา ในการพิจารณาแบบสอบถามฉบับนี้ มีข้อมูลเบื้องต้นสำหรับท่านผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. แบบสอบถามฉบับนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาระสำคัญในเรื่องรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์หรือรับผิดชอบงานด้านการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และด้านปฏิบัติในหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านการศึกษา จำนวน 17 คน และนำมาจัดทำเป็นข้อความวิเคราะห์รายข้อ ปรากฏค่ามัธยฐาน (Median) ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) และความเห็นในรอบที่ 1 แสดงไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 2 ฉบับนี้
2. ผู้วิจัยต้องการทราบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสำหรับการตอบรอบที่ 2 ว่ายังคงยืนยันตามคำตอบเดิม ซึ่งแสดงไว้ในแบบสอบถาม อีกครั้งโดยดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ในกรณีที่ท่านยืนยันระดับความคิดเห็นตามคำตอบเดิม ไม่ต้องทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในช่องระดับความเห็น
 - 2.2 .ในกรณีที่ท่านประสงค์จะเปลี่ยนแปลงระดับความคิดเห็นใหม่ โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นที่ต้องการเปลี่ยนแปลงใหม่ พร้อมทั้งระบุเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงคำตอบด้วย

สำหรับระดับความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 5

ระดับ ดังนี้

1	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมาก
5	หมายถึง	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ตัวอย่าง กรณีที่ผู้ตอบต้องการเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น					มัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นรอบที่ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยนแปลงคำตอบ)
	1	2	3	4	5				
0. โรงเรียนกีฬาต้องมีผู้เชี่ยวชาญในการฝึกสอนนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา เพื่อการพัฒนานักเรียน					✓	5	0	3	หลักการที่ดีในการฝึกนักกีฬา

3. ในกรณีที่ท่านมีข้อคิดเห็นอื่นใดที่ต้องการเสนอแนะหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมในแต่ละรายละเอียด โปรดระบุเพิ่มเติมไว้ส่วนท้ายของแต่ละข้อ

4. ระดับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ผู้วิจัยจะนำไปบูรณาการเป็นข้อเสนอแนะรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้เป็นสำคัญตามข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นพ้องกัน และจะนำไปดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อรับการพิจารณาวิพากษ์และให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเป็นลำดับสุดท้าย ก่อนดำเนินการสรุปผลต่อไป

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัยระหว่าง ค่าเฉลี่ย	ความเห็นรอบที่ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยน คำตอบ)
	1	2	3	4	5				
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy)									
1.1 ปรัชญาของโรงเรียนกีฬา “กีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ”						5	0.5		
1.2 โรงเรียนกีฬาควรกำหนดเป็นกลยุทธ์การพัฒนา กีฬาของประเทศโดยกำหนดให้เป็นมาตรการที่สำคัญ ต่อการพัฒนาเยาวชนของประเทศไทย						5	0.5		
1.3 โรงเรียนกีฬามีนโยบายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุน นักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้าน การกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ						5	0		
1.4 วิสัยทัศน์ (Vision) โรงเรียนกีฬา “โรงเรียนกีฬาเป็น สถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและเยาวชนที่มี ความสามารถพิเศษทางด้านการศึกษา ให้ได้รับการ พัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและ สนับสนุนคุณธรรม จริยธรรมของนักกีฬา”						5	0		
1.5 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 1. จัดการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรการ กีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมี ความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการ ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีด สูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้าน อารมณ์ สังคม และสติปัญญา						5	0		
1.6 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 2. เตรียมและ ผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ พร้อมเข้าร่วมการ แข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยม ฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบที่ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยน คำตอบ)
	1	2	3	4	5				
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy)(ต่อ)									
1.7 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและ การกีฬาของชาติ						5	1		
1.8 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 1.ส่งเสริมการจัด การศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษทางด้านกีฬา						5	0		
1.9 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 2.ส่งเสริมและ พัฒนางานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี ทางการกีฬาในโรงเรียนกีฬา						5	1		
1.10 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 3.ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็ม ตามศักยภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ						5	0		
1.11 เป้าหมายของโรงเรียนกีฬา ข้อ 4. ส่งเสริม การศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนา นักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย						5	1		
1.12 แผนพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบบริหาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรให้มี คุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การวิจัยและการพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริการวิชาการและ ทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม						5	0.5		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบที่ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยน คำตอบ)
	1	2	3	4	5				
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)									
1.13 กลยุทธ์ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 ระบบการฝึกซ้อมนักกีฬาให้มีขีด ความสามารถสูงสุดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับ ท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาใน โรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอนกีฬาใน โรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก						5	0		
1.14 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้าน การฝึกซ้อมกีฬา 1. มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 2. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 3. สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อ พัฒนานักกีฬา						5	0.5		
1.15 ทิศทางในการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้าน การคัดเลือกนักกีฬา 1. กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาให้สอดคล้องกับชนิด กีฬา 2. ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้สอดคล้องกับ ชนิดกีฬา 3. รูปแบบและวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนใน โรงเรียนกีฬาที่หลากหลายให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบที่ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยน คำตอบ)
	1	2	3	4	5			
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)								
1.16 ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้าน การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอน 1. ส่งเสริม พัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งในและต่างประเทศ 2. จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาจากต่างประเทศ 3. จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 4. มีการจัดอบรม ศึกษาดูงานด้านการกีฬาทั้งในและ ต่างประเทศ						5	0	
1.17 ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้าน ประสบการณ์การแข่งขัน 1. จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ 2. ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนทั้งในและ ต่างประเทศ						5	0	
1.18 ทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬาด้าน งบประมาณวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 1. จัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน 2. พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีศักยภาพใน การเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนโรงเรียนกีฬา						5	0	
1.19 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนด้าน ความสามารถทางการกีฬา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จในการ แข่งขันระดับชาติ นานาชาติ ร้อยละ 80 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาเป็นนักกีฬาทีมชาติ หรือ ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬาอาชีพ ร้อยละ 100 3. นักเรียนมีความสามารถพิเศษตามเกณฑ์ ร้อยละ 100						4	1	

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยม ฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบที่ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยน คำตอบ)
	1	2	3	4	5				
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy) (ต่อ)									
1.20 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านการศึกษา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่จบม.6 แล้วศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสาขาการกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาเกิดความชื่นชม เข้าร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านกีฬาและนันทนาการร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ 100						5	1		
1.21 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬาด้านสุขภาพ 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา ร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ชนิดกีฬา ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ ปัญหาทางเพศ ร้อยละ 100						5	0.5		
1.22 โรงเรียนกีฬามีการกำกับ ติดตาม การประเมินผลและรายงานผลความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดทุกระยะเวลา						5	0		
1.23 โรงเรียนมีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนเป็นระยะในการปฏิบัติงานพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและอาชีพ						5	1		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยนคำตอบ)
	1	2	3	4	5				
1. ด้านที่ 1 กลยุทธ์ (Strategy)(ต่อ)									
1.24 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดการประกันคุณภาพ ภายในที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและนำผลการประกัน คุณภาพกลับมาพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา						5	0		
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยน คำตอบ)
ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์การ (Structure)	1	2	3	4	5				
2.1 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงาน ของโรงเรียน กระจายงานลงไปสู่การปฏิบัติงานทุกฝ่าย และทุกงาน						5	0		
2.2 โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงาน ที่มีความคล่องตัวรวดเร็ว						5	0		
2.3 โรงเรียนกีฬามีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและ การบริหารงานแยกวิชาสามัญและวิชากีฬาออกจากกัน เพื่อการบริหารงานอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ						5	0.5		
2.4 โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างการบริหารงานฝ่าย สนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการ ของทุกฝ่าย						5	0		
2.5 โรงเรียนกีฬามีโครงสร้างที่ผู้บริหารควรมีที่ปรึกษา กีฬาในระดับนานาชาติที่มีความเป็นมืออาชีพและมี ประสบการณ์ในการบริหารงานกีฬาเพื่อกำหนด ติดตาม และวางแผนการพัฒนานักกีฬาของโรงเรียน กีฬาและนักกีฬาของชาติ						5	0.5		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยน)
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 2 โครงสร้างองค์การ (Structure)									
2.6 โรงเรียนกีฬากำหนดโครงสร้างการพัฒนานักกีฬา ในโรงเรียนออกเป็น ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ระดับเริ่ม เล่น (Beginner) ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice) ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice) ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average) ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average) ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่า มาตรฐาน (Above average) ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate) ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced) ระดับที่ 9 ระดับดีที่สุด/ระดับเลิศ (Elite) ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)						5	1		
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบ	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยนค่าตอบ)
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)	1	2	3	4	5				
3.1 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการจัดสภาพแวดล้อมที่ กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษทางการกีฬา						5	0		
3.2 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการทดสอบความสามารถ พิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียน						5	0.5		
3.3 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการประกันสุขภาพและ ประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนเพื่อสุขภาพและ สมรรถภาพที่ดีของนักเรียนที่ต้องฝึกซ้อมกีฬาอย่างหนัก และต้องเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในรายการ ต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา พื้นฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยนคำตอบ)
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)(ต่อ)									
3.4 โรงเรียนกีฬามีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา มาพัฒนานักกีฬาตั้งแต่การสอบคัดเลือกจนถึงการ พัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬาในทุกระดับ						5	0.5		
3.5 โรงเรียนกีฬามีระบบการรักษาพยาบาลและฟื้นฟู สมรรถภาพนักกีฬาที่บาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและ แข่งขันกีฬาที่มีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักการดูแล นักกีฬา						5	0		
3.6 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการอาหารสอดคล้อง กับความต้องการพัฒนานักเรียนตามระดับอายุและ ชนิดกีฬา						5	0		
3.7 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการรายได้และสิทธิ ประโยชน์นักเรียนเพื่อความมั่นคงนักกีฬาในอนาคต						5	1		
3.8 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพมีการ ขึ้นทะเบียนนักกีฬาและมีสังกัดนักกีฬา						5	0.5		
3.9 โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบสมรรถภาพและ ศักยภาพนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาสู่ความ เป็นเลิศ						5	0		
3.10 โรงเรียนกีฬามีระบบการประชาสัมพันธ์ด้าน ผลงานของนักเรียนเพื่อได้รับการยอมรับและให้การ สนับสนุนจากภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ						5	1		
3.11 โรงเรียนกีฬามีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและ มาตรฐานการกีฬา						5	0		
3.12 โรงเรียนมีระบบการดูแลนักเรียนที่มีการปลูกฝัง ด้านคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและน้ำใจนักกีฬา						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบ 1	หมายเหตุ (เหตุผลที่เปลี่ยน คำตอบ)
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 3 ระบบการปฏิบัติงาน (System)(ต่อ)									
3.13 โรงเรียนกีฬามีระบบเครือข่ายการคัดเลือกนักเรียนระหว่างปีการศึกษาโดยมีครูที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเสนอรายชื่อซึ่งพิจารณาจากความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ (Talent and Gifted) ทางการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนนั้น ๆ และมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งจากโรงเรียนกีฬาเป็นผู้ประเมินความสามารถ						5	0		
3.14 โรงเรียนกีฬามีระบบการบริหารจัดการสนามฝึกซ้อมทั้งในและนอกอาคารที่ได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมเพียงพอ						5	0		
3.15 โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับ ต่าง ๆ เพื่อประเมินความสามารถของนักเรียนและนำผลที่ได้จากการแข่งขันย้อนกลับมาพัฒนานักกีฬาต่อไป						5	0		
3.16 โรงเรียนกีฬามีระบบการส่งต่อนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นสูงสุดของโรงเรียนกีฬาเข้าศึกษาต่อในสถาบันการพลศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนในระดับที่สูงขึ้น						5	0		
3.17 โรงเรียนกีฬามีระบบการบริหารจัดการด้านหอพักนักเรียนที่ได้มาตรฐาน เพื่อความสะดวก สะอาดและปลอดภัยกับนักเรียน						5	0		
3.18 โรงเรียนกีฬามีระบบการคัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬาในระดับสูง						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยม ต้น	ค่าพิสัย ระหว่าง คอร์ด	ความเห็นรอบ	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยน)
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 4 บุคลากร (Staff)									
4.1 โรงเรียนกีฬามีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหาร โรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านการกีฬา						5	0		
4.2 โรงเรียนกีฬามีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถ พิเศษทางการกีฬาอย่างเชี่ยวชาญ						5	0		
4.3 โรงเรียนกีฬามีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนา นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาทั้งใน ระดับพื้นฐานและระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรอง ผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคมนั้น ๆ						5	0		
4.4 โรงเรียนกีฬามีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำโรงเรียน และทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา						5	0		
4.5 โรงเรียนกีฬามีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ ความสามารถในการดูแลนักกีฬาประจำโรงเรียนเมื่อ นักกีฬามีการบาดเจ็บจากการเล่นหรือแข่งขันกีฬา ได้รับการฟื้นฟูกลับมาในระยะเวลาอันรวดเร็ว						5	0		
4.6 โรงเรียนกีฬามีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน						5	0		
4.7 โรงเรียนกีฬามีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญประจำ โรงเรียน						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยม ฐาน	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ	ความเห็นรอบ	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยน)
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 4 บุคลากร (Staff)									
4.8 โรงเรียนกีฬามีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานของโรงเรียนสู่สาธารณชน						5	0		
4.9 โรงเรียนกีฬามีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาประจำโรงเรียน						5	0		
4.10 โรงเรียนกีฬามีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ						5	0		
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยม ฐาน	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ความเห็นรอบ	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยนค่าตอบ)
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)	1	2	3	4	5				
5.1 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนกีฬาที่พัฒนาความสามารถพิเศษด้านกีฬา						5	0		
5.2 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เอื้อเวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา						5	0		
5.3 โรงเรียนกีฬามีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาโดยมีการแบ่งระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอ	ความเห็นรอบ	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยน
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ(Skill) (ต่อ)									
5.4 โรงเรียนกีฬามีการบริหารแผนการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความเหมาะสมตรงกับระดับอายุของนักเรียนโรงเรียนกีฬา						5	0		
5.5 โรงเรียนกีฬา มีการจัดการเรียนการสอนในวิชาสามัญที่จูงใจนักเรียนโดยใช้ สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการศึกษา						5	0		
5.6 โรงเรียนกีฬา มีการสร้างแรงจูงใจภายในให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการกีฬา มีความมุ่งมั่นทุ่มเทต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน						5	0		
5.7 โรงเรียนกีฬา มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ						5	0		
5.8 โรงเรียนกีฬา มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการศึกษาและความสามารถทางการกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผลย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนานักเรียนในระยะต่าง ๆ						5	0		
5.9 โรงเรียนกีฬา มีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน(Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนเป็นรายบุคคล						5	0		
5.10 โรงเรียนกีฬา มีการตรวจสุขภาพร่างกายอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการตรวจมาพัฒนานักเรียน						5	0		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัย ระหว่าง	ความเห็น	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยน)
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 5 ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)(ต่อ)									
5.11 โรงเรียนกีฬามีการวัดทักษะเชาว์ปัญญา ทักษะทางอารมณ์ และทักษะทางพลศึกษา เพื่อนำผลการวัดมาพัฒนานักเรียน						5	1		
5.12 โรงเรียนกีฬามีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา						5	0		
รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มัธยมศึกษา	ค่าพิสัย ระหว่าง	ความเห็นรอบ	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยน)
ด้านที่ 6 รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)	1	2	3	4	5				
6.1 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย						5	0.5		
6.2 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนาการกีฬาพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อพัฒนานักเรียนในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา						5	0		
6.3 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐานนักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทิพย์ชาติไทย						5	0.5		
6.4 โรงเรียนกีฬามีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะ						5	0.5		

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ระดับ ความคิดเห็น					มีหลักฐาน	ค่าพิสัย ระหว่าง คว	ความเห็นรอบ	หมายเหตุ (เหตุผลที่ เปลี่ยน
	1	2	3	4	5				
ด้านที่ 7 ค่านิยมร่วม (Shared Values)									
7.1 โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียนเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย						5	0		
7.2 โรงเรียนกีฬามีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย						5	0		
7.3 โรงเรียนกีฬามีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนานักเรียน						5	0		
7.4 โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังมาช่วยสนับสนุนการพัฒนานักเรียนในโรงเรียน						5	0.5		
7.5 โรงเรียนกีฬามีการประสานความร่วมมือกับวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่สอนทางการกีฬา ในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มีความรู้ความสามารถมาทางกีฬาเพื่อสนับสนุนการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา						5	0		

คู่มือการสนทนากลุ่ม เรื่อง รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์

การสนทนากลุ่มในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย

ความเป็นมา

รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย เป็นรูปแบบเชิงข้อความโดยใช้เทคนิคเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Future Research) ประกอบด้วยการสัมภาษณ์ 1 รอบ กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์หรือรับผิดชอบด้านการบริหาร การกีฬา พลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา และนันทนาการ ในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 17 คน

การดำเนินงาน

การดำเนินงานสนทนากลุ่มในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย ซึ่งจะเริ่มดำเนินการโดยผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม และผู้ร่วมสนทนากลุ่ม แนะนำตนเอง (ชื่อ-สกุล, สถานที่ทำงาน) จากนั้นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสนทนากลุ่ม แล้วจึงเริ่มดำเนินการสนทนากลุ่ม ในการนี้ผู้วิจัยขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพราะความคิดเห็นของแต่ละท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาโรงเรียนกีฬา นอกจากนี้ผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเทปและจดบันทึก โดยผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ

เอกสารประกอบการสนทนากลุ่มฉบับนี้ มีจำนวน 8 หน้า ประกอบด้วยคำชี้แจงและรายละเอียดของรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย ที่มีองค์ประกอบ 7 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1. กลยุทธ์ (Strategy)

ด้านกลยุทธ์ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยจำนวน 22 ข้อ ประกอบด้วย

1.1. ด้านปรัชญาของโรงเรียนกีฬา

“กีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ”

1.2. ด้านนโยบายของโรงเรียนกีฬา

“โรงเรียนกีฬาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ”

1.3. ด้านวิสัยทัศน์ (Vision) ของโรงเรียนกีฬา

“โรงเรียนกีฬาเป็นสถาบันชั้นนำในการผลิตนักเรียนและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและสนับสนุนคุณธรรม จริยธรรมของนักกีฬา”

1.4. ด้านวัตถุประสงค์ของโรงเรียนกีฬา

ข้อ 1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรการกีฬาให้กับนักเรียนและเยาวชนที่มีความถนัดและมีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการกีฬาถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ข้อ 2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ พร้อมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ

ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ

1.5. ด้านเป้าหมายของโรงเรียน

ข้อ 1. ส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา

ข้อ 2. ส่งเสริมและพัฒนางานทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาในโรงเรียนกีฬา

ข้อ 3. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

ข้อ 4. ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ และวิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาในโรงเรียนกีฬาและนักกีฬาของประเทศไทย

1.6. ด้านแผนพัฒนาของโรงเรียนกีฬา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาระบบบริหาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การวิจัยและการพัฒนา ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การบริการวิชาการและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

1.7 กลยุทธ์ในการพัฒนาโรงเรียนกีฬามีดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ระบบการฝึกซ้อมนักกีฬาให้มีขีดความสามารถสูงสุดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียนกีฬา กลยุทธ์ที่ 4 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.8. ด้านทิศทางการพัฒนานักเรียนโรงเรียนกีฬา

ด้านการฝึกซ้อมกีฬา 1. มีการฝึกซ้อมกีฬาตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา 2. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 3. สรรหาผู้ฝึกสอนกีฬาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อพัฒนานักกีฬา

ด้านการคัดเลือกนักกีฬา 1. กำหนดคุณสมบัติของนักกีฬาให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 2. ระบบการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา 3. รูปแบบและวิธีการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาที่หลากหลายให้สอดคล้องกับชนิดกีฬา

ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้ฝึกสอน 1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งในและต่างประเทศ 2. จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬาจากต่างประเทศ 3. จัดอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง 4. มีการจัดอบรม ศึกษาดูงานด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ

ด้านประสบการณ์การแข่งขัน 1. จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ 2. ส่งเสริมประสบการณ์ให้กับนักเรียนทั้งในและต่างประเทศ

ด้านงบประมาณวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก 1. จัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง พร้อมวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน 2. พัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้มีศักยภาพในการเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

1.9. ด้านการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา

ด้านความสามารถทางการกีฬา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับชาติ / นานาชาติ ร้อยละ 80 2. จำนวนนักเรียนของโรงเรียนกีฬาได้เป็นนักกีฬาทีมชาติ หรือเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ หรือเป็นนักกีฬาอาชีพ ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาที่ถนัดตามเกณฑ์ ร้อยละ 100

ด้านการศึกษา 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาที่จบม.6 แล้วศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาสาขาการกีฬา พลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ ร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาขึ้นชม ร่วมกิจกรรม และมีผลงานด้านกีฬาและนันทนาการร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับไม่ต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ 100

ด้านสุขภาพ 1. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ และป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา ร้อยละ 100 2. นักเรียนของโรงเรียนกีฬามีน้ำหนัก ส่วนสูง และสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์แต่ละชนิดกีฬา ร้อยละ 100 3. นักเรียนของโรงเรียนกีฬาป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดให้โทษและหลีกเลี่ยงสภาวะที่เสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย อุบัติเหตุ ปัญหาทางเพศ ร้อยละ 100

1.20 โรงเรียนกีฬาควรมีการกำหนดการกำกับ ติดตาม การประเมินผลและรายงานผลความสำเร็จของนักเรียนโรงเรียนกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดทุกระยะเวลา

1.21 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดแผนปฏิบัติการที่มีความชัดเจนเป็นระยะในระบบของการปฏิบัติงานในโรงเรียนกีฬาโดยเฉพาะด้านการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ

1.22 โรงเรียนกีฬามีการกำหนดการประกันคุณภาพภายในที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและนำผลการประกันคุณภาพกลับมาพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา

ข้อที่ 2. โครงสร้าง (Structure)

ด้านโครงสร้าง โรงเรียนกีฬาดันแบบในประเทศไทย จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย
โรงเรียนกีฬาที่มีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงาน

โรงเรียนกีฬาควรมีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนกระจายงานลงไปสู่การปฏิบัติงานทุกฝ่ายและทุกงาน โรงเรียนกีฬามีสายการบังคับบัญชาการบริหารงาน ที่มีความคล่องตัวรวดเร็ว มีการแบ่งสายการบังคับบัญชาและการบริหารงานแยกวิชาสามัญและวิชากีฬาออกจากกันเพื่อการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายสนับสนุนที่มีความคล่องตัวรวดเร็วทันต่อความต้องการของทุกฝ่าย

โครงสร้างการพัฒนานักกีฬาในโรงเรียน

ควรมีการแบ่งระดับของนักเรียนในโรงเรียนที่ทำให้ง่ายต่อการพัฒนานักกีฬาของนักเรียน เป็นลำดับขั้น ดังนี้

- ระดับที่ 1 ระดับเริ่มเล่น (Beginner)
- ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice)
- ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice)
- ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average)
- ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average)
- ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่ามาตรฐาน (Above average)
- ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate)
- ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced)
- ระดับที่ 9 ระดับดีที่สุดในระดับเลิศ (Elite)
- ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)

ข้อที่ 3. ระบบ (System)

ด้านระบบ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย

3.1 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดสภาพแวดล้อม

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา เช่นสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน บรรยากาศเหมือนการแข่งขัน และสร้างประสบการณ์ตลอดระยะเวลาของการฝึกในโรงเรียน

3.2 โรงเรียนกีฬามีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการทดสอบความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ ด้านการกีฬา (Sports Talent and Gifted Scouting) เพื่อคัดเลือก นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

3.3 โรงเรียนกีฬามีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนานักกีฬา ตั้งแต่การสอบคัดเลือกนักกีฬาจนถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถของนักกีฬาในทุกๆระดับ

3.4 โรงเรียนกีฬามีระบบการจัดการอาหาร

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดการอาหารสอดคล้องกับความต้องการพัฒนานักเรียนตามระดับอายุและชนิดกีฬา

3.5 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพ

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักเรียน เพื่อความมั่นคงของนักกีฬาในอนาคต และมีระบบการจัดการนักกีฬาอาชีพที่มีการขึ้นทะเบียน นักกีฬาและมีสังกัดนักกีฬา

3.6 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการทดสอบสมรรถภาพ

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการทดสอบสมรรถภาพและศักยภาพนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชนิดกีฬาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลมาพัฒนานักเรียนให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

3.7 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการกีฬา

3.9 โรงเรียนกีฬาที่มีระบบการคัดเลือกบุคลากร

โรงเรียนกีฬาควรมีระบบการคัดเลือกบุคลากรด้วยวิธีพิเศษเพื่อให้ได้ บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬาในระดับสูง ผู้ฝึกสอน ในโรงเรียนกีฬาต้องเป็นผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถเฉพาะชนิดกีฬา ผ่านการอบรมมีใบประกาศ รับรองจากสมาคมกีฬานั้น ๆ

ข้อที่ 4. บุคลากร (Staff)

ด้านการบุคลากร โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย

4.1 ผู้บริหารโรงเรียนกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านการกีฬา

4.2 ครูและผู้ฝึกสอนกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาทั้งในระดับพื้นฐานและ ระดับเป็นเลิศและควรมีใบรับรองผ่านการอบรมการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจากสมาคม

4.3 นักวิทยาศาสตร์การกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถใน การพัฒนานักกีฬาประจำโรงเรียนและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา มีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ ความสามารถในการดูแลนักกีฬาประจำโรงเรียน มีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มี

ความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน มีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญประจำโรงเรียน มีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาประจำโรงเรียน

4.4 การจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดสรรอัตรากำลังครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ

ข้อที่ 5. ทักษะ (Skill) รูปแบบ (Style)

ด้านทักษะ โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย

5.1 โรงเรียนกีฬาที่มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านการกีฬาที่มีความแตกต่างและเหมาะสมสำหรับโรงเรียน

5.2 โรงเรียนกีฬาที่มีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญ

โรงเรียนกีฬาควรมีการบริหารแผนการเรียนวิชาสามัญสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่เอื้อเวลาสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่อง

5.3 โรงเรียนกีฬาที่มีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดทำหลักสูตรการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาโดยมีการแบ่งระดับการฝึกที่ตรงกับความสามารถ ของนักกีฬา ในระดับต่าง ๆ

ระดับที่ 1 ระดับเริ่มเล่น (Beginner)

ระดับที่ 2 ระดับหัดใหม่ (Novice)

ระดับที่ 3 ระดับฝึกหัด (Apprentice)

ระดับที่ 4 ระดับต่ำกว่ามาตรฐาน (Below Average)

ระดับที่ 5 ระดับมาตรฐาน (Average)

ระดับที่ 6 ระดับสูงกว่ามาตรฐาน (Above average)

ระดับที่ 7 ระดับกลาง (Intermediate)

ระดับที่ 8 ระดับสูง/ระดับก้าวหน้า (Advanced)

ระดับที่ 9 ระดับดีที่สูงสุด/ระดับเลิศ (Elite)

ระดับที่ 10 ระดับแชมป์เปียน (Master)

5.4 โรงเรียนกีฬาที่มีการบริหารแผนการฝึกกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีการบริหารแผนการฝึกกีฬาสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาที่มีความเหมาะสมตรงกับระดับอายุของนักเรียนโรงเรียนกีฬา

5.5 โรงเรียนกีฬาที่มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬา

โรงเรียนกีฬาควรมีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้นักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

5.6 โรงเรียนกีฬาที่มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัย

โรงเรียนกีฬาควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการศึกษาและความสามารถทางกีฬา ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการทดสอบเป็นผลย้อนกลับไปยังผู้ฝึกสอนในการพัฒนานักเรียนในระยะต่าง ๆ โรงเรียนกีฬาที่มีการศึกษาประวัติภูมิหลังของนักเรียน (Background) เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาการศึกษาของนักเรียนเป็น โรงเรียนกีฬาที่มีการวัดทักษะเชาว์ปัญญา (I.Q Test) ทักษะทางอารมณ์ (E.Q Test) และทักษะทางพลศึกษา เพื่อนำผลการวัดมาพัฒนานักเรียน โดยมีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนกีฬา

ข้อที่ 6. รูปแบบ (Style)

ด้านรูปแบบ โรงเรียนกีฬาด้านแบบในประเทศไทย จำนวน 1 ข้อ ประกอบด้วย

6.1 โรงเรียนกีฬาที่มีรูปแบบ

โรงเรียนกีฬาควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย ควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนากีฬาพื้นฐานในโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อการพัฒนาเด็กในระดับประถมศึกษาอย่างต่อเนื่องมาสู่โรงเรียนกีฬา ควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกกีฬาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อพัฒนาพื้นฐานนักเรียนไปสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ควรมีการจัดตั้งเป็นศูนย์เครือข่ายครุพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแต่ละชนิดกีฬาทั่วประเทศเพื่อเป็นพื้นฐานทักษะทางการกีฬาให้กับนักเรียนก่อนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา

ข้อที่ 7. ค่านิยมร่วม (Shared value)

ด้านค่านิยมร่วม โรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย จำนวน 1 ข้อ ประกอบด้วย

7.1 โรงเรียนกีฬาควรมีความร่วมมือและประสานงาน

โรงเรียนกีฬาควรมีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักเรียนเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย ควรมีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะในระดับสูงของนักเรียนเพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นนักกีฬาทีมชาติไทย ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรับการสนับสนุนการพัฒนานักเรียน ควรมีการประสานความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังมาช่วยสนับสนุนการพัฒนานักเรียนในโรงเรียน ควรมีการประสานความร่วมมือกับวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาที่สอนทางการกีฬา ในการระดมทรัพยากรและสรรพกำลังที่มีความรู้ความสามารถมาทางกีฬาเพื่อสนับสนุนการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนกีฬา

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายจิรวัดณ์ ขจรศิลป์ เกิดเมื่อวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2505 ที่อำเภอภินทรบุรี จังหวัดปราชญ์บุรี สำเร็จการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บางแสน) เมื่อปีการศึกษา 2527 และสำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2533 เคยดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนหนองรีวิทยา จังหวัดลพบุรี อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาชลบุรี รองผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลงานทางวิชาการ การศึกษาความต้องการการพัฒนาตนเองของครูพลศึกษา เขตการศึกษา 5 หนังสือการเล่นและการตัดสินกีฬาฟุตบอล ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น